

13. Teden domačega filma

Objavljamo vse o premiernem filmskem programu v celjskem kinu Union. Stran 12-13.

Gledalke so dostojanstveno prenesle razburjenje

V dvorani Golovec so nastopili bodybuilderji. Stran 24.

Prijateljstvo dolgo štirideset let

Nekdanja partizanka Ukrajinka Sonja Klimenko se rada vrača v Slovenijo. Stran 7.

Komemoracije na celjskem območju

Osrednje spominske slovesnosti se bodo v občinah celjskega območja zvrstile danes, to je v četrtek razen v Zalcu, kjer je komemoracija že bila včeraj popoldne pri spomeniku padlim.

V Celju bo komemoracija pri grobnici narodnih herojev in spomeniku Vojna in mir na Slandrovem trgu ob 11. uri, v zaporih Stari pisker pa ob 11.30. uri. Na Golovcu pri grobnici padlih borcev NOV bo komemoracija ob 16. uri. Na vseh teh spominskih slovesnostih bodo sodelovale delegacije družbenopolitičnih organizacij in skupnosti občine Celje. Program na komemoracijah bo prispevala šolska mladina ob sodelovanju pihalnega orkestra štorskih železarjev. Vod vojakov bo izstrelil častno salvo na Slandrovem trgu ter pri grobnici padlih borcev NOV na Golovcu. Poleg osrednjih komemoracij bo vrsta spominskih slovesnosti še v krajevnih skupnostih.

Osrednja komemoracija v občini Mozirje bo letos v Na-

zarjah, kjer občinska organizacija zveze združenj borcev NOV pripravlja žalno sejo skupščine. Po seji, ki bo popoldne ob 16. uri v kulturnem domu Nazarje, bodo borci položili venec k osrednjemu spomeniku NOB v Nazarjah. Komemoracije v organizaciji krajevnih organizacij zveze združenj borcev bodo tudi pri osrednjih spomenikih v ostalih krajih, kjer bodo poleg društev sodelovali tudi mladi, ki pripravljajo krajše kulturne programe.

V občini Slovenske Konjice bo osrednja spominska slovesnost danes ob 10. uri pri spomeniku stotih talcev na Stranich, kjer bodo učenci osnovne šole Veljko Vlahovič, ki tudi redno skrbijo za grobove, skupaj s pevci zbora Adolf Tavčar iz Slovenskih Konjic, izvedli kratek kulturni program. V Slovenskih Konjicah bo žalna slovesnost na pokopališču ob 13. uri.

Tudi v občini Laško bodo komemoracije ob Dnevu mrtvih že danes. Ob 9. uri bo komemoracija v Brezjah pred spomenikom NOV, uro pozneje na pokopališču v Rimskih Toplicah pri centralnem spomeniku padlim, popoldne pa bodo komemoracije ob 15. uri v Jurklostru pri spomeniku padlim pri osnovni šoli na Henini, v Laškem bo ob pol štirih pred domom Dušana Poženela, ob 16. uri pa v Zidanem mostu pred spominskim obeležjem pri železniški postaji.

V petek ob 9. uri pa bodo komemoracije v Radečah pred spomenikom NOV na trgu v Radečah, v Sedražu pred spomenikom pri gasilskem domu in v Rečici pri spomeniku NOV na pokopališču v Zgornji Rečici.

Ob dnevu mrtvih bodo pripravili komemoracije v vseh krajevnih skupnostih šentjurske občine, ena večjih pa bo danes v Šentjurju. Pri spomeniku padlih bodo položili vence in pripravili krajši kulturni program. V torko pa je delegacija občinskega odbora Zveze borcev skupaj s predstavniki družbenopolitičnih organizacij in svojci obiskala spomenik žrtvam fašizma v Gradcu v Avstriji.

V šmarnski občini osrednje komemoracije ne bo, pač pa bodo v teh dneh številne žalne slovesnosti ob spomenikih v posameznih krajevnih skupnostih.

Spomnimo se tudi živih

Prvi november, dan, ko za trenutek dlje postojimo ob grobovih in spominskih obeležjih ter v mislih podoživljamo srečne trenutke, ki smo jih preživeli z bližnjimi, ki jih žal ni več med nami. Življenje je pač takšno; pozna dve skrajnosti – rojstvo in smrt. Prve smo veseli, ob drugi razmišljamo, zakaj je tako hitro prišla. O tem bomo na

ta dan bolj razmišljali kot druge dni v letu, zato se potrudimo, da bo spomin na umrle skromen, a hkrati iskren. Brez tekmovanja, na kateri gomili bo večji šop cvetja, več sveč...

Hkrati bomo prižgali sveče in se spomnili vseh ki so pred dobrimi štiridesetimi leti verovali v boljši jutri in zanj dali življenje. Najbrž

so imeli v glavah tudi kakšne misli, ki jih danes živeti zametujemo, pozabljamo. Najbrž so predvidevali, da je njihov boj hkrati tudi bitka za naše tople medčloveške odnose. Danes ugotavljamo, da jih je vedno manj, da jih skoraj ni.

Zato se spomnimo tudi sorodnikov in drugih bližnjih, ki so še živi, a jim ne odmerjamo prav nič svojega časa. Pojdimo k njim in jim napolnimo vsakdan s toplino, da se bodo srca ogrela in stakle vezi vsaj do naslednjega leta. Poskusimo, lažje nam bo.

Komunisti o srednjeročnem razvoju

Ko so člani občinskega komiteja Zveze komunistov Celje prejšnji teden na seji, na kateri je sodelovala tudi članica centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije Slavojka Sultanović, spregovorili o osnutku srednjeročnega načrta občine za obdobje 1986-1990, so izrekli priznanje načrtovalcem. Ti so osnutek pripravili v, za nasnutek pomembnih razprav, saj je odprta še vrsta izredno pomembnih vprašanj o bodočih pogojih gospodarjenja. To pa je tudi razlog za izrazito izražen občutek nemoči pri načrtovanju v občini.

Precej pozornosti so namenili prestrukturiranju gospodarstva in pri tem ugotavljali, da so cilji jasno opredeljeni, vendar le za programe, ne pa tudi za združevanje akumulacije za njihovo uresničitev. Poudarili so nujno načrtovanje dosegljivih ciljev in še posebej spregovorili o opredelitvi vloge sredstev javnega obveščanja in o prestrukturiranju šolstva. MBP

Mreža malih hidroelektrarn v Solčavi

Ob krajevnem prazniku so v Solčavi spustili v pogon pet malih hidroelektrarn in jih vključili v električno omrežje. Ko bodo dogradili še osem takšnih objektov, bo v tem kraju nastala, pri nas zaenkrat še edinstvena, mreža malih hidroelektrarn, ki naj bi na leto dala več kot 1,5 milijona kilovatnih ur električne energije.

Za »solčavski primer« se že zanimajo nekatere druge

V krajevni skupnosti Solčava praznujejo v spomin na 24. oktober leta 1944, ko je okupator požgal 250 hiš in gospodarskih poslopij v tem kraju. Letošnje praznovanje so zaključili s slovesnostjo, na kateri so podelili priznanja zaslužnim krajanom, prvič pa je nastopil tudi ženski pevski zbor »Iskra«.

krajevne skupnosti, ki tudi imajo dovolj vodnate potoke, ki bi jih lahko vpregli v turbine. Solčavci so elektrarne s predračuni 6 do 10 milijonov dinarjev, zgradili tudi precej ceneje, saj so veliko

dela opravili sami. Pomagala je tudi moziška občina, ki je poenostavila in pospešila postopke za pridobivanje potrebnih soglasij.

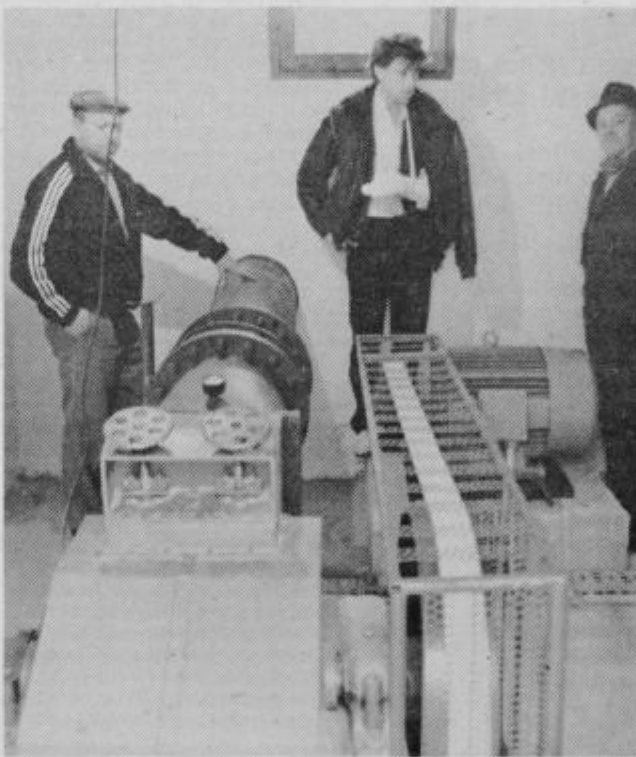
»Našo hidroelektrarno Klobašo smo začeli graditi maja lani,« je povedal Franc Podbrežnik, ki je gradil skupaj s Petrom Hudinom in Jožetom Prušnikom. »Na dan bo lahko dajala skoraj 900 kilovatnih ur električne energije. Ker je sami ne potrošimo toliko, jo bomo nekaj oddali v električno omrežje. Sicer pa smo pri gradnji elektrarne tudi sami precej delali.«

TONE TAVČAR

Najraje nosim

Elkroj

hlače

Notranjost male hidroelektrarne Klobaša in njeni lastniki Franc Podbrežnik, Peter Hudine in Jože Prušnik (od leve proti desni).

Vrednote Šlandrovcev morajo ostati žive

Borci brigade Slavka Šlanda ob 40-letnici osvoboditve v Celju

Ob 40-letnici osvoboditve in uspešnega družbenega razvoja po njej je domicilni odbor VI. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Slavka Šlanda v soboto pripravil v Celju proslavo, na kateri se je zbralo več kot 400 nekdanjih borcev in gostov.

Med borci Šlandrove brigade je bil tudi prvi komisar brigade, član predsedstva Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije Mitja Ribičič-Ciril. »Šlandrovci smo lahko ponosni na svojo zgodovino,« je dejal, žal pa danes ne morejo dati niti telesno niti duhovno vsega tistega, kar lahko mladi, vendar bodo zvesto vztrajali, da v naši družbi ohranimo vrednote tovarštva, bratstva in enotnosti, tiste morale, ki je veljala v času narodnoosvobodilne borbe.

Mitja Ribičič-Ciril je izročil spominski medalji borca 6. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Slavka Šlanda komandantu enote Jugoslovanske ljudske armade, ki nadaljuje tradicije Šlandrove brigade Ratku Cvijanoviću ter aktivnemu članu domicilnega odbora Mirku Kaleniču. V imenu odbora skupnosti borcev je podelil tudi plakete brigade borcem, ki letos praznujejo 70-letni življenjski jubilej. Proslavo so s kulturnim programom dopolnili člani Moškega komornega zbora Celje in kulturna skupina Pedagoškega šolskega centra. Po proslavi so si borci in gostje ogledali Muzej revolucije, nato pa preživel nekaj tovariških uric v Domu Jugoslovanske ljudske armade.

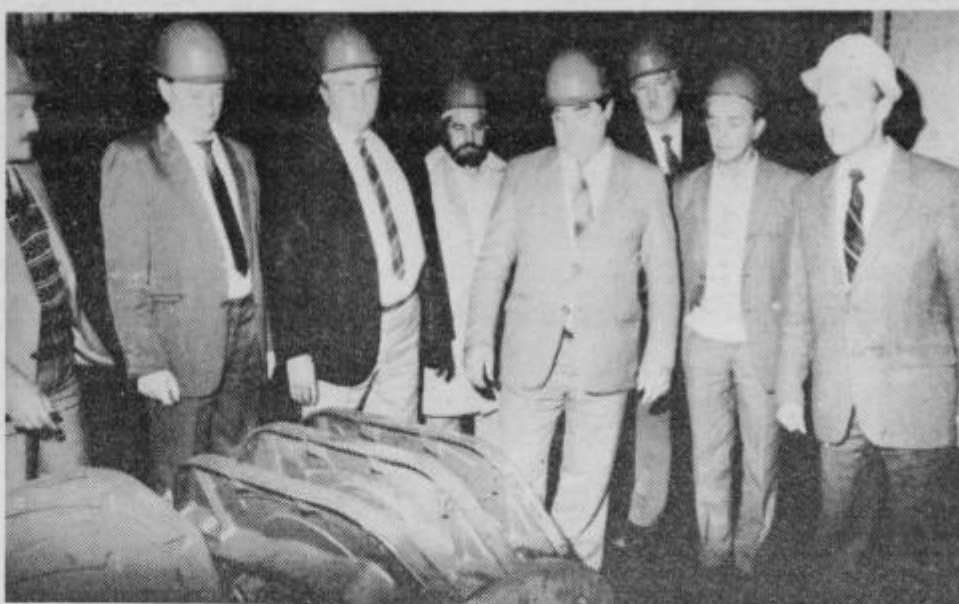
MILENA B. POKLIČ

pisne požrtvovalnosti, tudi moči brigade ne bi bilo, je dejal in zaželel, da bi takšen duh, povezanost in sloga med ljudmi prevladovala tudi danes.

O pomenu izročil iz borbenih let brigade je spregovoril tudi njen prvi sekretar Mitja Ribičič-Ciril. »Šlandrovci smo lahko ponosni na svojo zgodovino,« je dejal, žal pa danes ne morejo dati niti telesno niti duhovno vsega tistega, kar lahko mladi, vendar bodo zvesto vztrajali, da v naši družbi ohranimo vrednote tovarštva, bratstva in enotnosti, tiste morale, ki je veljala v času narodnoosvobodilne borbe.

Mitja Ribičič-Ciril je izročil spominski medalji borca 6. slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Slavka Šlanda komandantu enote Jugoslovanske ljudske armade, ki nadaljuje tradicije Šlandrove brigade Ratku Cvijanoviću ter aktivnemu članu domicilnega odbora Mirku Kaleniču. V imenu odbora skupnosti borcev je podelil tudi plakete brigade borcem, ki letos praznujejo 70-letni življenjski jubilej.

MILENA B. POKLIČ

Marjan Orožen si je ogledal del proizvodnje v železarni Štore.

Sindikati o gospodarskih težavah

Predsednik slovenskih sindikatov Marjan Orožen na obisku v Celju

Predsednik Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Marjan Orožen je prejšnji teden preživel delovni dan v Celju. Predstavil mu je gospodarske razmere v občini, po obisku v delovnih organizacijah Ema in železarni Štore ter usmerjeni srednji šoli Škime pa se je pogovarjal s sindikalnimi aktivisti o prizadevanjih sindikata za stabilizacijo gospodarstva, o pripravi na sindikalni kongres in na skupščinske volitve ter še posebej o težavnem položaju družbenih dejavnosti in dejavnostih širšega družbenega pomena, kot je na primer Mlinško predelovalna industrija.

O razmerah v celjskem Emu se je Marjan Orožen pogovarjal z njegovimi predstavniki v prostorih SRC Golovec, kjer si je tudi ogledal razstavo ob poslovnih dnevih Ema. V razgovoru so največ pozornosti namenili razlogom, ki so Emo pripeljali v velike težave pri poslovanju in možnostim, da se iz njih izkopljejo. Možnosti v tem času opredeljujejo v sanacijskem programu, ki bi naj bil samoupravno sprejet do konca leta. Med razlogi, ki so Emo prisilili v iskanje nove poti, pa so izpostavili neuspešno prilagajanje Ema tržnim zakonitostim, ki jih je sredi sedemdesetih let pripeljalo do popolne tehnične, finančne in kadrovske izstro-

šenosti. Odločitev za posodabljanje s pomočjo kreditov je danes najtežje breme. Spregovorili so tudi o ljudeh, o delavcih, od katerih je odvisna nadaljna usoda Ema in ob tem opozorili, da v Emu še vedno primanjkuje delavcev v proizvodnji, predvsem pa sposobnih, kreativnih delavcev. Te bi lahko pridobili le z znatno vzpodbudnejšim nagrajevanjem, kot ga imajo, ob obstoječi

miselnosti, v kateri prevladuje težnja k uravnilovki, pa bo to težko doseči.

V Železarni Štore si je Marjan Orožen ogledal del proizvodnje, v razgovoru s razširjenim sindikalnim aktivom pa so spregovorili o sanaciji razmer v Tovarni traktorjev ter o odpravi izgub v livarni in pri elektroplavžu.

MILENA B. POKLIČ

Laščani načrtujejo hitrejši razvoj

Dolgoročno v laški občini načrtujejo tri in pol odstotno rast družbenega proizvoda oziroma za odstotek več kot sedaj. Le na ta način bi se lahko občina do leta 2000 približala povprečnemu republiškemu razvoju in »ušla« iz spodnje tretjine lestvice slovenskih občin po narodnem dohodku na prebivalca.

Ce bi uspeli uresničiti te načrte, bi zaostajali za republiškim povprečnim dohodkom na prebivalca le še za 10 odstotkov.

Da bi dosegli ta cilj, bodo v občini poskušali povečati produktivnost z večjimi vlaganji v gospodarstvo, manj pa v družbene dejavnosti. Razmerje naj bi bilo 85 proti

15 v korist naložb v gospodarstvo. V občini menijo, da si lahko zastavijo tak načrt, ker so v prejšnjih letih uspešno rešili najbolj pereča vprašanja s področja družbenih dejavnosti in to predvsem z vsemi tremi občinskimi in tudi krajevnimi prispevki. Večja vlaganja v gospodarstvo bodo mogoča tudi zaradi večanja akumulacije, ki je letos višja, kot pa so načrtovali.

Laščani so si zastavili tudi sme izvozne načrte; do leta 2000 naj bi v povprečju vse leto povečali izvoz za 10 odstotkov, tako da bi na tuje prodali približno četrtni družbenega proizvoda ob čine.

VV

Različno daleč v pripravi na volitve

Evidentiranje možnih kandidatov za delegate in odgovorne dolžnosti je uspešno

Občine celjskega območja so se različno zavzeto lotile priprav na skupščinske volitve v prihodnjem letu, kar se odraža tako na uspehu ali neuspehu pri evidentiranju kandidatov za delegate in za nosilce odgovornih družbenih funkcij kot tudi pri globlji vsebinski pripravi. Praviloma predlogi sprememb temeljijo v poglobljeni analizi uspehov in neuspehov delovanja delegatskega sistema v tem obdobju, uresničitve sprememb pa se lotevajo bolj ali manj organizirano, predvsem pa s precejšnjimi pomisleki, ki se zdalec ne izhajajo zgolj iz temeljnih ali občinskih okoliš. Danes objavljamo trenutne razmere v pripravah na volitve v treh občinah.

V Celju v spremembi s treznim premislekom

Precej krajevnih skupnosti, pa tudi organizacij združenega dela v celjski občini predvideva spremembe v oblikovanju delegacij. Namesto posebnih se odločajo za združene, namesto združenih za splošne. Ko so na predsedstvu občinske konference Socialistične zveze Celje spregovorili o pripravah na volitve, so se dogovorili, da bo predvidene spremembe ponovno obravnavale svet za družbenopolitični sistem, pri dokončnem odločanju za spremembe pa je nujen res trezen premislek in upoštevanje volilnega zakona ter drugih določil.

Po oceni predsedstva so priprave na volitve v občini dokaj dobre. Krajevne skupnosti in temeljne organizacije združenega dela so evidentirale 5279 možnih kandidatov za delegate v zborih občinske skupščine ter 11.568 za delegate v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti. Ugotavljajo, da je med evidentiranimi veliko mladih od 27. leta starosti in ustrezen delež žensk.

Predvolilna podoba v konjiški občini

V konjiški občini se te dni vrstijo programsko volilne seje krajevnih konferenc SZDL. Doslej so jih opravili že 11, ali polovico vseh. Sicer pa so v konjiški občini doslej evidentirali 1534 možnih kandidatov za delegate občinske skupščine in skupščine interesnih skupnosti, ki jih bodo volili prihodnje leto. Med njimi je skoraj polovica žensk, več kot 400 mladih in 9 borcev.

V primerjavi z izvoljenimi v letu 1982 so doslej evidentirali za delegate zbora združenega dela občinske skupščine 36 odstotkov več možnih kandidatov in za delegate zbora krajevnih skupnosti 32,5 odstotka več kandidatov. Skupaj, za oba zbora so evidentirali 775 možnih kandidatov, med njimi 284 žensk, 166 mladih in 9 borcev. Člane borčevske organizacije so evidentirali le kot možne kandidate za delegate zbora krajevnih skupnosti,

medtem ko jih za zbor združenega dela ni več med evidentiranimi.

Za družbenopolitični zbor so v konjiški občini zaenkrat evidentirali 15 možnih kandidatov, od tega 10 takih, ki so že delegati, a imajo možnost ponovitve mandata, in 5 novih. Za ta skupščinski zbor, ki šteje 21 delegatov, pa bomo morali evidentirati 30 možnih kandidatov.

Nekoliko težav imajo v konjiški občini pri evidentiranju za delegate skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. V delovnih organizacijah so doslej evidentirali 31,6 odstotka možnih kandidatov več kot leta 1982, v krajevnih skupnostih pa le 9 odstotkov več.

Z novembrom se bo pričela tretja faza evidentiranja, ki bo zaključena do 15. decembra.

V Žalcu evidentirali za najodgovornejše funkcije

Predsedstvo Občinske konference Socialistične zveze v Žalcu je objavilo pregled doslej evidentiranih možnih kandidatov za najodgovornejše funkcije v občini. Za predsednika in podpredsednika občinske skupščine so evidentirani Ervin Janežič, Ivan Slamnik, Franc Žuželj in Janez Meglič. Za predsednika zbora združenega dela so evidentirani Franc Jelen, Lidija Koceli in Janez Uplaznik, za predsednika družbenopolitičnega zbora pa Franc Povše, Stanka Hrušovar-Vrhovec, Ivan Uranjek,

Pavlina Glušič in Kristijan Markovič. Za predsednika in namestnika zbora krajevnih skupnosti so evidentirani Marjan Sever, Sašo Mihelič, Andrej Šporin, Pavlina Glušič, Milan Zupanc in Ivan Hren, za predsednika in podpredsednika izvršnega sveta pa Andrej Sepec, Rafko Mlakar, Jože Breznik, Rafko Končina, Ivan Slamnik in Dolfe Naraks. Prav tako so znani možni kandidati za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

Obletnica prve bitke na Čreti

Borci in mladina iz žalske in moziške občine so se v soboto zbrali na Čreti na Dobrovljah, da bi obeležili spomin na prvo frontalno bitko I. savinjskega bataljona, ki je bila 25. in 26. oktobra leta 1941.

»Zavedali smo se, da nam Nemci to akcijo ne bodo oprostili in da bodo storili vse, da nas izsledijo,« je povedal v osrednjem govoru udeleženec te bitke Ludvik Zupanc-Ivo. »Po borbi smo se vrnili v taborišče, ki je bilo v gozdu za cerkvijo svete Katarine. Globoka gaz v snegu je bila lahka sled za Nemce, zato smo budnost potroji. Čeprav smo bili premočeni, prezebljeni in utrujeni, ni smeli zaspati. Ob drugi uri jutraj so Nemci res prišli na Čreto. Naša mitraljeska zaseda je uničila njihovo predhodnico, za bataljon pa je bil to znak, da je sovražnik pred nami. Zasedli smo že prej predvidene položaje, po dolgi borbi pa se je moral so-

Ludvik Zupanc-Ivo izroča prapor I. savinjskega bataljona komandirju teritorialne enote občine Žalec Zvonetu Hraberniku.

Foto: T. TAVČAR

vražnik, čeprav številčno močnejši, umakniti...» Ludvik Zupanc-Ivo je orisal tudi pomen Dobrovelj v NOB in dogodke, ki so se med vojno odvijali na tem območju. Na slovesnosti so v enote teritorialne obrambe

tudi sprejeli 43 mladincev prostovoljcev, Ludvik Zupanc-Ivo pa je prapor I. savinjskega bataljona izročil teritorialni obrambi v žalski občini, ki nadaljuje tradicijo tega bataljona.

T. TAVČAR

Vedno pripravljeni pomagati

Z zadnjim dnevom oktobra se je zaključil vsakoletni mesec požarne varnosti. Letošnji je bil še toliko pomembnejši, ker so posamezne občinske gasilske zveze slavile 30-letnice obstoja, s prav takšno obletnico pa se je v Celju pridružil tudi kolektiv poklicne gasilske brigade.

Gasilci pa niso ob 30 letnici svojih zvez pripravili samo proslavo s podelitvijo priznanj najzaslužnejšim gasilcem in tistim, ki jim je blizu ta humanitarna organizacija, pač pa so izvedli še vrsto drugih, praktičnih aktivnosti, kot različne vaje, razstave, pogovore s krajanji in po šolah, izdali brošure o svojem delu itd. Vsa srečanja so izvenela v enotno misel: na področju gasilstva so bili v zadnjih letih tudi po zaslugi in razumevanju širše družbe doseženi veliki premiki, kar še posebej velja za sodobno gasilsko opremo. Seveda pa samo oprema ni dovolj, če ljudje z njo ne znajo rokovati. Zato bo tudi v bodoče vsa skrb gasilskih organizacij namenjena nadaljnjemu usposabljanju tako gasilcev, kot tudi ostalih, da bi bili sposobni ob primeru požara učinkovito in hitro ukrepati. Ob tem pa je treba skrbeti tudi za preventivo, kjer je še veliko »črnih« točk.

Celjani so osrednjo proslavo pripravili v kinu Union, kjer so med drugim razvili tudi prapor Občinske gasilske zveze. Razvil ga je pred-

sednik skupščine občine Celje Edi Stepišnik ter izročil v varstvo Janku Rebovu in Ivo Paseru. Slavnostni govornik je bil predsednik Občinske konference SZDL Celje Drago Medved, ki je ob zaključku omenil, da bi raje

vsak dan videli gasilce v slavnostnih uniformah in čimmanj v delovnih. Da bi pa tako tudi bilo, moramo skrbeti, da do požara ne bi prišlo.

Slavili so tudi v Žalcu, kjer je po pozdravnem govoru predsednika Jožeta Kudra spregovoril častni predsednik Franc Jelen ter orisal zvezo v kateri je 36 prostovoljnih in šest industrijskih društev z 2739 aktivnimi člani. Tri društva so »stara« že več kot 100 let (TT Prebold najstarejše industrijsko društvo v Sloveniji, Zalec in Sempeter), kar priča o bogati zgodovini gasilstva v žalski občini. V žalski občini se bodo zavzemali za pomladitev gasilskih vrst ter posodabljanje obstoječe opreme. V kulturnem programu so nastopili predstavniki Liboj, Matk, Žalca in Sempetra.

Osrednjo proslavo ob 30-

Občinska gasilska zveza Celje je ob 30-letnici izdala obširno knjigo na več kot 170 straneh, kjer so poleg ostalega tudi teksti o vseh v celjski občini obstoječih gasilskih društvih. Naklada je 1000 izvodov, tiskali so v Aero, toz Grafika Celje, knjigo je z arhivskih virov zbral, uredil in grafično oblikoval Franjo Mauer, lektor je bil Gustav Grobelnik, sliko na ovitku pa je prispeval Viktor Berk.

letnici šentjurske gasilske zveze so pripravili v soboto, ko se je na paradi predstavilo 200 gasilcev z 21 avtomobili. Na slovesni seji pa so podelili republiška in občinska priznanja.

Več kot 700 članov, združenih v desetih prostovoljnih in enem industrijskem društvu, zgovorno govori o uspešnosti dela gasilske zveze in vseh njenih društev. Na številnih osnovnih šolah delujejo podmladki, manjši kraji pa kar v celoti živijo z gasilci. Društvom pa večkrat priskočijo na pomoč tudi delovne organizacije. Društva v šentjurski občini zato tudi nimajo večjih težav z opremo, manjkajo jim le aparati za gašenje lahko vnetljivih tekočin. Pred časom so pre-

izkusili svojo usposobljenost na skupni vaji na Prevorju in v Lokarjah in dokazali, da so v vsakem trenutku pripravljeni stopiti v akcijo.

Na slovesnosti, ki je potekala v kulturnem domu v Šentjurju, so najzaslužnejši

Predstavniki občinske gasilske zveze Celje se niso udeležili proslave v Žalcu pa čeprav so Žalčani dopoldne bili pri njih. Poslali so telegram, da pač ne morejo priti, ker sami slavijo. Takrat, ko so slavili Žalčani, so Celjani imeli samo tovariško srečanje.

člani prejeli republiška odlikovanja Gasilske zveze Slovenije. Dobili so jih: Janko Cerkevnik, Stanko Artiček, Martin Aužner in Martin Cmok.

TV-TV

Ob 30 letnici Občinske gasilske zveze Žalec so podelili tudi odlikovanja GZJ in GZS, ki so jih prejeli Franc Rovšnik iz Braslova (levo), GZJ Heli Kuder iz Sempetra (v sredini) in GZS z gasilsko plamenico Ivan Četina iz Sempetra (desno), vsi na fotografiji ter Vinko Jug iz Žalca. Odlikovanja jim je izročil Tone Gros kot predstavnik Gasilske zveze Slovenije.

Foto: LJUBO KORBAR

Za polovico manj stanovanj v Šentjurju

Stanovalci niso zadovoljni z delom stanovanjske skupnosti

Na pobudo delegacije krajevnih skupnosti Šentjur-center so na stanovanjski skupnosti v Šentjurju izdelali analizo razmer na področju stanovanjskega gospodarstva. O ugotovitvah te analize so razpravljali na zadnji seji zborov občinske skupščine.

Podatki zadnjih nekaj let kažejo, da so zaostrene gospodarske razmere prizadele tako individualno kot družbeno gradnjo. Leta 1982 niso v Šentjurju zgradili niti ene stanovanja od načrtovanih 45, lani pa samo dva od 44, ki so jih načrtovali. Letos naj bi zgradili skupno 40 novih stanovanj; 20 jih je že zgrajenih. V naslednjem srednjeročnem obdobju pa bo novogradnja še manj. Načrtujejo, da se bo njihovo število zmanjšalo za polovico glede na preteklo obdobje. Od tega bo več kot polovico individualnih gradenj.

Glede na te podatke bo vse manj tudi solidarnostnih stanovanj. S temi težavami so se srečevali že letos, ker že drugo leto zapored niso zgra-

dili nobenega solidarnostnega stanovanja, prosilcev pa je vedno več. Tako celo delovne organizacije usmerjajo svoje delavce na solidarnostne liste, čeprav bi lahko večkrat zaprosile za kadrovska stanovanja. Sicer pa kupujejo iz leta v leto manj stanovanj. V preteklem obdobju so za svoje delavce kupile več kot 70 stanovanj, v naslednjih letih pa naj bi jih le še 38.

Gradnjo družbenih stanovanj bi radi v prihodnjih letih nekoliko drugače prostorsko razporedili. Usmerili naj bi jo v kraje izven Šentjurja in sicer jih največ načrtujejo na področju krajevnih skupnosti Slivnica, Damlje in Planina. Ta stanovanja pa bodo predvsem eno in dvo sobna, saj postaja cena kvadratnega metra stanovanja vse višja.

Novih stanovanj bo torej v šentjurski občini vse manj, več pozornosti pa bodo zato lahko namenili vzdrževanju obstoječega fonda, ki je bil doslej precej zanemarjen. Lani so na stanovanjski

skupnosti v ta namen zaposlili novega delavca in menijo, da se stanje izboljšuje. Po zagotovilih stanovanjske skupnosti tudi kurilna služba dobro deluje, prehod na trda goriva v vseh kotlovnicah pa je pocenil ogrevanje. Številni stanovalci so kljub temu nezadovoljni, saj menijo, da kurilna služba povsod ne opravlja svoje naloge tako, kot bi morala. Za primer naj navedemo samo blok na Pešnici, ki je imel od začetka kurilne sezone samo dva dni tople radiatorje. Očitno je nekaj narobe s povezavami med bloki, vendar pa napake

ne morejo odkriti. Ko so stanovalci zaprosili za kurilno olje, da bi zakurili v kurilnici, ki so jo lani opustili, so jim na stanovanjski skupnosti odgovorili, naj si ga kar sami kupijo. Očitno so tako stanovalci krivi, ker niso pravočasno, poleg premoga, kupili še olja. Takšni in podobni primeri mečejo zelo slabo luč na celotno stanovanjsko skupnost, zato stanovalci tudi ne verjamejo povsem poročilu o dobrem vzdrževanju stanovanj in uspešnem delu kurilne službe.

T. CVIRN

Filmi in razstava ob dnevu OZN

Ob dnevu OZN in 40-letnici so na Tehniški šoli Maršala Tita pripravili razstavo o razvoju in zgodovini te mednarodne organizacije. Ob otvoritvi so recitatorji pripravili krajsi kulturni program, hkrati pa so predstavili pomen in organizacijo OZN. Člani kluba so menili, da je to priložnost, da učencem nazorneje prikažejo OZN in probleme, s katerimi se le-ta srečuje. Zato so jim prikazali filme na temo Sodobni problemi sveta. Upajo, da so s tem spodbudili delovanje klubov OZN, katerih delo je marsikomu premalo znano. Odločili so se, da se morajo te pomembne mednarodne organizacije spomniti vsako leto, ne le ob njeni 40-letnici.

GREGOR KORENT

Cvetja bo dovolj

V Ljubljani so se dogovorili za podobno akcijo, kot so jo izpeljali lani, da lahko družbeni sektor določeno cvetje prodaja po prej dogovorjenih cenah oziroma ceneje. To naj bi objavili v vseh treh slovenskih dnevnikih, vendar tega še niso storili (do zaključka naše redakcije v torek). Ali to pomeni, da bodo trgovci zadnje dni pred Dnevom mrtvih cene ponovno neusmiljeno dvigovali?

Pri Hmežadu, toz Vrtnarstvo Medlog v Celju, so se dobro pripravili, žal bo pri manjkalo nageljnove, ker je bilo v okolici Splita slabo vreme in se niso pravočasno razcveteli, ter gladiol. Ostalega cvetja naj bi bilo dovolj, saj so se povezali s Splitom, Agrario Brežice, Ljubljano, pa tudi sami bodo iz lastnega rastlinjaka razprodali okoli 60 tisoč krizantem (toliko so jih tudi lani). Za prvo vrsto krizantem je določena republiška najvišja cena 220 din, pri Vrtnarstvu so se odločili za 200, kolikor bodo tudi enocvetne pajkovke. Sicer pa bo možno krizanteme kupiti za 80 do 200 din; pač glede na kvaliteto. Nageljni bo-

do po 75-80, irisi 15-18, gladiole 200-260, gerbere 180-220, lilije 200-250, nerine 240, šopek katarinc 200, vejica mahonija 25-30, rožmarina 15-20, praproti 15 in asparagusa 25-50 dinarjev. Cvetlični aranžmaji: lončena posoda je okoli 700 din, nekaj stanejo še dodatki (zele, goba, delo), cvetje pa po želji kupca in že prej omenjenih cenah. S pripravi so začeli v torek popoldne, delali pa bodo tudi v nočnih urah.

Na celjski tržnici je dovolj cvetja za Dan mrtvih. Krizanteme in pajkovke so do 200 din komad (glede na kvaliteto), košarice 800-1500, male suhe ikebane od 600 din dalje, nageljni 70, gladiole 100-150, lilije, gerbere in irisi 200 din komad itd.

Podobne cene so tudi pri drugih družbenih podjetjih in posameznikih na celjskem območju.

T. VRABL

GV gospodarski vestnik

POGLED V SVET S kovinotehno

Dvoje povsem različnih poti

Sosednji vzhodnoafriški državi, Tanzaniji in Ugando že dolgo časa hodita v domačem razvoju (pa tudi zastoju) po povsem različnih poteh. V Tanzaniji poteka slovo od dosedanjega dolgoletnega predsednika Juliusa Nyerereja in prevzem krmila države po Ali Hasanu Mwinyju, ki je bil doslej podpredsednik republike.

Vse kaže, da sprememba v državnem vrhu, izpeljana po mirni poti, brez pretresov, ne bo prinesla nobene bistvene spremembe v politiki. Tudi zato ne, ker bo Nyerere ostal predsednik vladajoče stranke.

Tanzanija je revna država. Obenem je res, da bi kmetijstvo lahko dalo dovolj hrane za prehrano ljudi, a morajo del hrane uvažati. Veliko razprav je bilo tako v Tanzaniji kot drugod o tanzanijskem socializmu, ki ga želijo izoblikovati na podlagi zadržnih vasi, kar naj bi bil temelj družbene ureditve, ki bi pomenila zanimanje kapitalistične poti. Dobro zamisel je v praksi spremljalo očitno kar precej strank in zablod. Gospodarske težave Tanzanije gre pripisati tudi skoku

cen nafte, posledicam razbitja vzhodnoafriške skupnosti (skupaj s Kenijo in Ugando) ter posledicam vojne z Ugando, ko so tanzanijske čete pomagale vreči režim Idi Amina.

Piše Jože Šircelj

Ob vsem tem pa velja ob Nyererejevem slovesu zapisati, da mu je s svojo veliko avtoriteto, osebno poštenostjo in skromnostjo uspelo zagotoviti enotnost v deželi ob čemer ne gre prezreti za Afriko značilne posebnosti: drugače kot marsikje druge, častniki, vojska v tej deželi niso kolikor toliko samostojen politični dejavnik, s tem pa tudi ne možni povzročitelj nestabilnosti, prevratov.

Uganda je povsem drugačna. V tej čudovito lepi in naravno bogati deželi že leta in leta ni miru. Pobje, orožje, vojska - to so orodje politike v tej državi. Krvavi vladavini Idi Amina, ki je prišel na krmilo z

vojaškim prevratom, je sledila in sledi doba neuspešnih naslednikov, sprtih zmagovalcev nad Idi Aminom. Krvavi obračuni, namesto ene vojske več vojsk. Plemenite razprtije so marsikdaj odločilni dejavnik v politiki, kar preprečuje vzpostavitev kolikor toliko trdne in trajne enotnosti države.

Zdaj poteka v kenijskem glavnem mestu Nairobiju že četrti krog pogajanj med predstavniki (šibke) vlade in predstavniki upornikov na čelu z vojsko Joverija Musevenija. Bodo na spodbudo (in pritisk) kenijskega predsednika dosegli tisto, česar niso mogli doseči na spodbudo (in pritisk) tanzanijskega predsednika Nyerereja? In če bo že dosežen sporazum o skupni vladi - kako trdna bo ta koalicija dosežanih smrtnih sovražnikov? Bo to pomenilo konec dolgega obdobja krvavih obračunov in začetek obdobja mira, ki ga Uganda tako hudo potrebuje?

Sprico dosežanih bridkih izkušenj s pomisleki in dvomi na žalost upravičeni.

Res, Tanzanija in Ugando hodita po čisto različnih poteh.

Skupen razvoj in nastop Gorenja in Iskre

Gorenje začelo s prestrukturiranjem reprovirige

Čeprav sodelovanje med sozdoma Gorenje in Iskra traja že več let, in se tako razvojni kot proizvodni programi le redko podvajajo, so se številne možnosti za skupno sodelovanje. Še zlasti sedaj, ko je Gorenje uspešno izpeljalo sanacijo tekočega poslovanja in začelo s takojmenovano razvojno sanacijo kolektiva, ki zajema programsko, tehnološko in reprodukcijsko prestrukturiranje proizvodnje. Skratka, v Gorenju so se odločili tudi za prestrukturiranje v reprovirigo in ob tem ugotovili, da so delovne organizacije sozda Iskra, s katerimi že sodelujejo, zanesljiv poslovni partner.

Iskra Avtomatika je zelo uspešna na področju varilne tehnike, saj nastopa s kompletnim inženiringom in pri tem sodeluje tudi s tujimi partnerji. Kolektiv sodeluje tudi z Gorenjevo delovno organizacijo Varstroj, vendar po njenem mnenju še premalo, ker je potrebno najprej izkoristiti možnosti sodelo-

vanja doma in šele potem na tujem. Kolektiva pripravljata samoupravni sporazum, ki naj bi ga podpisala še letos.

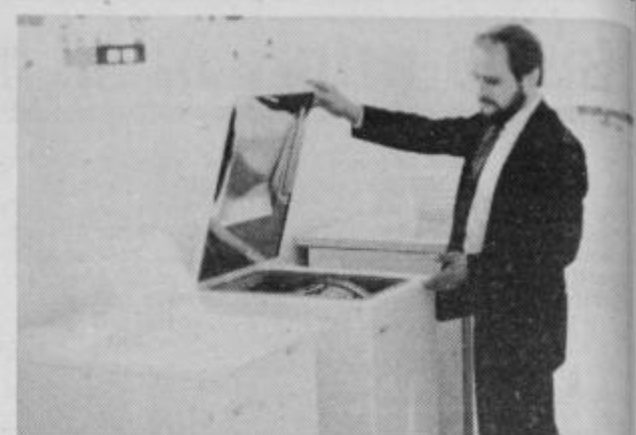
Neskladja so še delno prisotna tudi med Gorenjevo delovno organizacijo Gospodinjski aparati in Iskra Idrija, čeprav sta kolektiva že tesno povezana. Kolektiva sta se dogovorila, da bosta oblikovala skupne razvojne time. S tem se bodo povečale možnosti Gorenja Gospodinjski aparati na tujih tržiščih, saj zaenkrat še ne dosega tako visoke kakovosti v pralni in kuhalni tehniki kot Iskra Idrija. Sem sodi tudi skupno prestrukturiranje proizvodnje z Eto Cerkljo, ki se je s kuharno tehniko zelo uspešno uveljavila v Zvezni republiki Nemčiji.

Konkretno obliko dobiva tudi že razvojno sodelovanje med Gorenje Elradom in Iskrinim Centrom za elektrooptiko. Kolektiva skupno načrtujeta proizvodnjo svetlobnih kablov oziroma optičnih vodnikov, ki bodo upo-

rabni v energetiki in evropskem komunikacijskem sistemu.

Kot že rečeno pa sodelovanje med Gorenjem in Iskro traja že več let, saj sta zdelo zelo odvisna od medsebojnih dobav. Eno tretjino nakupov na domačem trgu opravi Gorenje pri Iskri in sicer v skupni vrednosti 7,5 milijarde dinarjev, medtem ko so nakupi Iskre pri Gorenju vredni 4,5 milijarde dinarjev. Zelo dobro sodelujeta tudi Gorenje Procesna oprema in Iskra Delta, ki sta skupaj razvili, izdelali in prodali že nekaj tisoč terminalov.

Sozda sta k sodelovanju povabila tudi druge jugoslovanske delovne organizacije, vendar zaenkrat še ni odziva. Predstavniki Iskre in Gorenja so se na nedavnem sestanku dogovorili za skupen nastop tudi v tako imenovanih skupnih jugoslovanskih programih in predlagali, da bi skupaj oblikovali poslovno skupnost, ki bi zahodnemu tržišču ponudila kakovostno in široko paleto računalniške opreme. V. E.

Novosti iz Gorenja

Na letošnjem poslovnem sejmu Gorenja so v Rdeči dvorani v Titovem Velenju prikazali tudi precej novosti, največ zanimanja pa je požel nov pralni stroj, ki je precej manjši od sedanjih. Po tem modelu se namreč perilo vlaži od zgoraj (dvigne se pokrov stroja), strokovnjaki pa zagotavljajo, da ta stroj odlično opravi svoje delo.

Precej radovednejšev se je zbiralo tudi okrog novih kuhinj iz Gorenja, ki so moderne, funkcionalne in privlačne. Le nekaj pomanjklivosti imajo - vsaj dve, tri leta jih še ne bo na trgu, takrat bodo verjetno tudi zelo drage.

T. TAVČAR

Laški rudnik je v težavah

Ker predolgo ni bilo geoloških raziskav, bo šele sredi naslednjega srednjeročnega obdobja znano, kolikšne so zaloge

V naslednjem srednjeročnem obdobju naj bi v laškem rudniku nakopali do 40 tisoč ton premoga letno. Ta predvidevanja ne sloni na trdnih temeljih, ker raziskave še niso končane. Dosedanje raziskave potrjujejo le domneve, da premog je. Kje in kolikšne so te količine, bo znano sredi prihodnjega srednjeročnega obdobja.

Ni prvič, da rudnik Laško stopa z negotovimi koraki v prihodnost. Ta negotovost se namreč vleče že več kot desetletje; iz časa, ko je »naftni bum« zakrivil množična ukinitja ali preusmeritve rudnikov.

Tudi laški rudnik se je preusmeril v začetku osemdesetih let v tovarno izolacijskega materiala, dokončno pa naj bi ga zaprl leta 1976. To leto je že zdavnaj mimo. Odnos do trdnih goriv pa se je, zaradi naftne krize, močno spremenil. Tako je postala vsaka tona premoga iz laškega rudnika dragoceni vir za nadomeščanje vedno dražje nafte - iz uvoza.

Načrt o postopnem ukinitju rudnika Laško je potegnil za sabo tudi prenehanje raziskovanj o zalogi premoga na območju tega rudnika. To je danes poglavitni vzrok z upad proizvodnje in negotovih načrtov za prihodnost.

Ponovno so pričeli z raziskavami leta 1981. Vendar je enajstletno obdobje, ko teh raziskav ni bilo, predolgo, da bi v štirih letih nadoknadili zamujeno.

Zadnje geološke raziskave so potrdile, da je premog na

območju tega rudnika. Kje natanko in kakšne so te količine, pa bodo pokazale dodatne raziskave. Rezultati bodo znani šele čez dve ali tri leta.

Zato je upravičeno vprašanje, kako naj rudnik Laško načrtuje proizvodnjo za naslednje srednjeročno obdobje, saj je znano le to, da imajo dovolj premoga za največ dve leti.

Vendar tudi znane zaloge (marca bodo ponovno pričeli kopati v najizdatnejšem polju, kjer so proizvodnjo začasnoukinili zaradi udara vode in mulja), predstavljajo komaj polovico tega, kar so lahko še konec sedemdesetih let nakopali. Letna proizvodnja je bila takrat tudi do 76 tisoč ton kakovostnega rjavega premoga. Sloji so bili debeli v povprečju 14 metrov. Zadnja leta so nakopali le 35 ton premoga, letos le še 26 tisoč ton (to je samo 64 odstotkov načrtovane proizvodnje), sloji pa so debeli pet metrov in manj. Poslabšala se je tudi kakovost premoga (vse manj je večjih komercialnih vrst kot so kosi, kocke in orehi).

Nedoseganje proizvodnje povzroča izgube, ki se naglo večajo. Konec avgusta je bila izguba v rudniku Laško 71 milijonov, septembra 111 milijonov, konec leta pa bo približno 130 milijonov dinarjev.

Rudarji pa delajo v težjih pogojih kot kdaj koli prej. Da pridejo do novih nahajališč morajo najprej kopati jalovino, kar je zaradi geološke strukture izredno težavno in je potrebno rove utrjevati z

betonom. Da pridejo do novih slojev bodo morali kopati do 300 metrov zemlje in utrditi rove ter pripraviti vse potrebno za izkop premoga. To zahteva velike materialne stroške, ki pa ne dajejo nikakršnega zasluga.

Zaradi takšnega stanja v Rudniku osebni dohodki laških rudarjev zaostajajo za ostalimi.

Zaradi izgub v Trboveljskih premogovnikih v katere je vključen tudi rudnik Laško, ne more od njih pričakovati finančne pomoči. Doslej so jim namreč Trboveljski premogovniki pomagali prebroditi likvidnostne težave.

Tako stanje je seveda ponovno obudilo razmišljanja o ukinitvi rudnika Laško, saj bi rudarje brez težav lahko zaposlili v Trboveljskih premogovnikih, kjer primanjkuje rudarjev.

Tako v rudniku Laško kot v občini se zavzemajo za to, da rudnik ostane. Počakati bo pač treba na rezultate nadaljnjih raziskav, ki bodo lahko dokončno odgovorile na vprašanje, ali rudnik bo ali ne. Dokler pa je še upanje, da je v »nedrhi« laškega rudnika še premog, moramo vztrajati. »Kajti rudnik je lahko zapreti težko pa ga je ponovno odpreti«, pravi direktor rudnika Franc Seme, in dodaja: »Smo zaskrbljeni, nismo pa pesimisti.«

VIOLETA V. EINSPIELER

Poslovno uspešen sejem

V petek so se, letos že osmič zapored, končali tradicionalni poslovni dnevi delovne organizacije EMO Celje. Poslovnih srečanj se je v prejšnjem tednu udeležilo po prvih ocenah več kot 1500 predstavnikov 400 delovnih organizacij, s katerimi navezuje celjski EMO komercialne in druge poslovne stike.

Po besedah generalnega direktorja Francija Gazvode so dnevi EMO 85 poslovno uspeli in vlada veliko zanimanje za proizvodne programe in izdelke te tovarne. Za priložnostno razstavo je mogoče reči, da je še bolj domiselna od lanske, po likovno ustvarjalski plati pa jo krasi s svojimi unikatnimi in drugimi deli, povezanimi z emajlom, dva domača umetnika: Jože Horvat Jaki, ki že po tradiciji sodeluje z Emom in pa letos prvič akademska kiparka Alenka Vicejlo iz Ljubljane.

Glede na to, da se povpraševanje po emajlirani posodi na tržišču manjša, predvsem v korist nerjaveče posode, bodo v Emu poskušali emajl zadržati v proizvodnji in na trgu tudi z butičnimi izdelki in razmisli o ponovni proizvodni uveljavitvi nerjaveče posode. Seveda to ne bo šlo brez vlaganj in osvajanja proizvodnje takšne posode, ki je na tr-

žišču vse bolj zanimivo in iskano blago, zlasti na tujem.

Drugače pa EMO v paleti svojih izdelkov letos ni ponudil bistvenih novosti, če odmislimo na primer enocevni sistem pri radiatorski toplotni tehniki, ki so ga preizkusili v nekaterih objektih.

V emajlirstvu torej nič posebno novega, v tej proizvodnji je po besedah direktorja Razvojnega inštituta EMO dipl. ing. Tomaža Milača treba zadržati sedanjost raven in jo plameniti kvečjemu s tehnološkimi inoviranjem, od česar pa je odvisen tudi splošen razvoj novih frit oziroma emajlov.

V kotlogradnji se bodo v prihodnje držali proizvodnje kotlov za zgorevanje trdnih goriv. Pri grelnih telesih Trika in Emoterm pa kaže, da bo moralo priti do temeljitega zasuka, kajti s sedanjimi tehnološkimi, proizvodnimi in ekonomskimi dometi EMO v konkurenci zunaj ne more obstati: izdelki so predragi in z obstoječo tehnologijo niso v stanju razviti serijske proizvodnje.

S programom pripravljen na naprav na področju avtomatizacije, prav tako proizvodov s področja skladiščenja in transporta, pa še tipajo v ne dovolj jasne oblike dolgoročne prihodnosti.

MITJA UMNIK

Neizpolnjene obljube Veplasa

V Šentjurju že peto leto dela obrat, kjer izdelujejo različne predmete iz armirane plastike. V tem času je zamenjal številne matične delovne organizacije, zadnje leto pa deluje v okviru Veplasa iz Titovega Velenja. Ta jim je ob združitvi marsikaj obljubljal, uresničil pa bolj malo.

Po vseh teh letih obrat še

vedno nima definirane proizvodnega programa in je njegovo delo odvisno od individualnih naročil. To pomeni, da je dela dovolj, vendar se izdelki nenehno menjajo. Število delavcev, pa tudi delovni pogoji, ne omogočajo, da bi se lotili zahtevnejših proizvodov. Tako so pred časom izdelovali blatnike za TAM Maribor. Vendar

pa 11 zaposlenih ni moglo oblikovati tretje izmene, bi bila potrebna za izpolnitev naročila in delo je prevzel velenjski Veplas. Trenutno je njihov glavni izdelek motorna čelada, izdelujejo pa tudi posode za industrijo.

V teh dneh jim bodo komajno uredili ogrevanje v proizvodnih prostorih, ki jih imajo v nekdanji sušilnici Kmetijskega kombinata. Stavba je še vedno njegova last, čeprav je Veplas obljubljal, da jo bo odkupil in obnovil. Vendar pa lani niso uredili niti ogrevanja in delavci se vsako jutro vozili na delo v Titovo Velenje.

Kljub slabim pogojem dela in nizkim osebnim dohodkom pa so rezultati dobri. V prvih devetih mesecih so uspeli za 60 odstotkov preseči načrtovan obseg proizvodnje in obrt ne posluje več z izgubo, kot se je to dogajalo pred letom. Za normalno delo bi potrebovali vsaj še pet delavcev, ki pa jih bodo zaradi vseh naštetih težav verjetno težko dobili. Širitev obrta bi bila gotovo pomembna za celotno šentjursko občino, zato se tudi odgovorni občini trudijo, da bi Veplas več vlagal v ta obrat. Vendar pa temu sedanje stanje občino ne ustreza, vprašanje pa je, koliko časa bodo s tem zadovoljni tudi delavci v obratu.

T. CVIRN

Na žagi v Kozjem so stroji že polno izkoriščeni

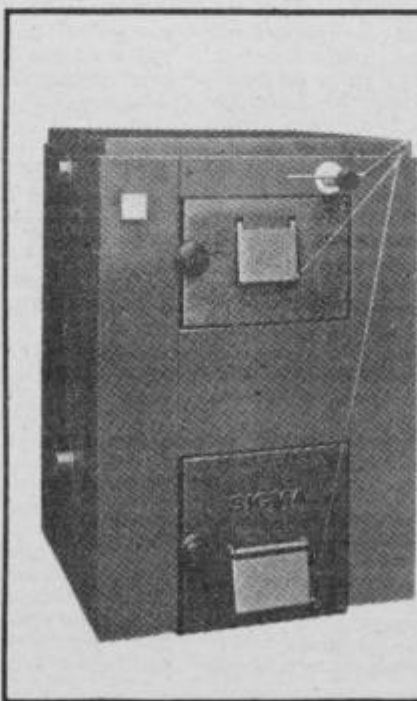
V obratu Bohorja, Tozd Lesna oprema, ki so ga lani odprli v Kozjem bodo letos predelali že devet tisoč kubičnih metrov hlodovine oziroma 30 do 40 kubikov na dan. Tako bodo v obratu kljub začetnim težavam kos nalogam, ki so jih zapisali v letni načrt.

Enaindvajsetčlanski kolektiv žage v Kozjem se je že v začetku srečeval s številnimi tehnološkimi problemi, kar so tudi pričakovali. Takšne težave se ponavadi vlečejo dve leti, v Kozjem pa so ta čas precej skrajšali in so stroji ter druge naprave že polno izkoriščene.

V obratu predelajo največ bukovine (70 odstotkov) in nekaj hrastovega lesa ter iglavcev. Večji del proizvodnje je namenjen za matični tozd v Mestnju, le manjši del, predvsem les iglavcev, je namenjen za prosto prodajo.

Glavna oskrbovalca žage sta gozdni gospodarstvi iz Brežic in Celja, vendar pa so bile v začetku leta pošiljke manjše zaradi cenovnih nesoglasij. Potem, ko so to uredili, pa žaga dobiva dovolj lesa za predelavo.

M. AGREŽ

Trajno goreča peč SIGMA TŽ za centralno ogrevanje sodi že v železni repertoar oziroma proizvodni program Kovinske industrije Vransko. Kakovostne lastnosti te peči pa so še vedno zanimive, saj jih na kratko lahko označimo s temi besedami: je prirejena za vse vrste trdnih goriv - premog, les in gorljive odpadke, obratovalna temperatura vode znaša 110°C, enkratno polnjenje pa zadošča za pet do dvajset ur. KIV izdeluje te peči moči 25, 35 in 45 KW in jih lahko dobavi takoj.

Zrak nad Celjem je vsako leto manj onesnažen

V Celju se je v zadnjih letih precej zmanjšalo onesnaževanje zraka, tako da je mesto napredovalo s tretjega na šesto mesto med kraji z najbolj onesnaženimi kraji v naši republiki. Nedvomno gre za to tudi precejšnja zasluga sisu za varstvo zraka, ki smo ga ustanovili pred devetimi leti in je zaenkrat edini takšen sis v republiki.

Koncentracije žveplovega dioksida v celjskem zraku so še vedno tako visoke, da neposredno ogrožajo zdravje ljudi, so ugotovili na nedavni skupščini sisa. V zadnjih petih oziroma šestih letih so se zmanjšale emisije tega plina z 9.600 na 5.500 ton na leto. Vendar pa se znova povečuje onesnaževanje iz individualnih kurišč. Zato so se na skupščini sisa dogovorili, da bodo letos organizirali preventivno izobraževalno akcijo in pripravili predavanja o čimboljšem izkoristku peči, hkrati pa naj bi sestavili tudi dve ekipi strokovnjakov, ki bi svetovali na domu in opravljali meritve. Ocenjujejo, da če bi zmanjšali emisije iz individualnih kurišč za 20 do 30 odstotkov, bi se v najbolj kritičnih dneh za toliko zmanjšale tudi koncentracije žveplovega dioksida v zraku nad Celjem, ker plini iz teh dimnikov ostajajo pri tleh, medtem ko imajo delovne organizacije (Cinkarna na primer) višje dimnike.

Sis za varstvo zraka bo vztrajal tudi pri zahtevi za sanacijske programe v delovnih organizacijah, ki so največji onesnaževalci zraka in ki imajo prekomerne emisije glede na tehnologijo. Veliko si obetajo od nadaljnjega prehajanja na kurjenje s plinom, kar je doslej že dalo dobre rezultate, morali pa bi tudi ukiniti proizvodnjo v starem obratu žveplene kisline, od koder pride v zrak vsako uro 150 kilogramov emisije.

S. Š.

V Celju so letos bolje pripravljeni

Z ogrevanjem ne bi smelo biti težav, pri plačilu pa še ni vse jasno

V mladi Komunalni temeljni organizaciji Toplotna oskrba v Celju ocenjuje, da so na letošnje kurilno sezono dobro pripravljeni, vendar velja to predvsem za organizacijo. Ker so rezervoarske zmogljivosti skromne, je mogoče ustvariti le za mesec dni zalogo, težave pri dobavi mazuta pa lahko pričakujemo še naprej. Zagotovila, da Celjane letos ne bo zeblo, pa niso zadovoljila predsedstva občinske konference Socialistične zveze, ki zahteva predvsem dolgoročno razrešitev problematike ogrevanja, za sedaj pa bolj jasne informacije o cenah, ki jih potrošniki plačujejo.

Hitrejšje uvažanje merilnikov porabe toplote je gotovo rešitev, ki bo vplivala na medsebojne odnose porabnikov in nove temeljne organizacije ter omogočala postopno zmanjševanje stroškov ogrevanja na osnovi bolj premišljenega koriščenja. V letošnji zimi bo

družbeni sektor že v celoti opremljen z merilniki in bo plačeval ogrevanje na osnovi dejanske porabe. Z merilniki so opremlili tudi velik del stanovanjskih objektov, kjer bodo poskusno spremljali gibanje porabljene energije.

V razpravi o razmerah pri organiziranju toplotne oskrbe v občini so opozorili tudi na še vedno odprt problem neplačnikov. Teh sicer ni veliko (80), poleg socialnih razlogov pa izstopa nezadovoljstvo z uslugami pri ogrevanju. O tem bi naj razpravljali izvršni odbor svetov potrošnikov in pomagal razrešiti odprt problem arbitraž. Ko so spregovorili o sedanji organiziranosti toplotne oskrbe v občini pa so samokritično menili, da bi bilo ob njenem oblikovanju precej manj težav, če bi občinska konferenca SZDL sama organizirala dovolj široko javno razpravo, ne pa, da je za to zadolžila samoupravno stanovanjsko skupnost.

MILENA B. POKLIČ

TEDNIKOV INTERVJU

Inovator ne sme vreči puške v koruzo

Občinska raziskovalna skupnost Slovenske Konjice je letos že desetič razpisala nagrade in priznanja za najbolj uspele inovacijske dosežke. Med nagrajenci je bil tudi Martin Pšeničnik, ki se je pred dvema desetletjema zaposlil v Konusu v Slovenskih Konjicah kot strugar, kasneje je delal kot obratni ključavničar v tozdu Koko, deset let je bil vzdrževalec, zdaj pa že tretje leto skupaj s Stefanom Zabukovškom, dela v Konusovi prototipni delavnici. Samo po sebi se mu zdi umevno, da je človek pri svojem delu inventiven in pravi, da inovacije ne smejo biti moda današnjega časa, ampak, da morajo stopati vstrie s stabilizacijskimi prizadevanji.

avtomata v zaboj nepreštetih. Treba jih je dodatno zlagati in prešteti. To pa je že izguba časa. Zato izdelujemo napravo, ki bo te opetnike sama jemala iz stroja in postavljala v vrsto. Zaenkrat smo prišli samo do t. Razmišljamo še naprej. Verjetno bo za nekaj časa stroj potreben postaviti v prototipno delavnico, tako da bomo napake sproti evidentirali in odpravljali in ga takšnega, preizkušenega, spet postavili v proizvodnjo. To pa seveda ne gre čez noč, čeprav človek ne tuhta samo tistih osem ur, ko je na delu. Včasih se zatakne zaradi drobnih stvari. Na primer, če na domačem tržišču ni kakšnega materiala, ki bi ga potreboval za končno uresničitev zamisli. Vendar pa si prizadevamo, da bi bilo v naših tehničnih izboljšavah čim manj uvoženih materialov. Tudi to je smisel inovacijskega dela.

- In vendar: kaj je po vašem mnenju in prepričanju inovacija?

»Pri svojem delu domala vsakdo naleti na problem, okornost, ki omejuje delavca ali pa delovni proces. To je pravi trenutek za razmislek, kako najti boljšo rešitev. Še prej, ko sem bil vzdrževalec, sem ob svojem rednem delu marsikdaj izdelal kakšen pripomoček ali pripravo za lažje in boljše delo. Ob tem niti nisem razmišljal, da bi moral to proglasiti za inovacijo. To je bila kvečjemu koristna tehnična izboljšava, koristen predlog ali ideja. Vsega ne smemo metati v en koš.«

- Ste s tem mislili na izum?

»Seveda, kajti izum je čisto nekaj drugega. Je nova rešitev tehničnega problema, ki mora biti tako popoln in izvedljiv, da se da uporabiti v industrijski proizvodnji ali v kakšni drugi gospodarski dejavnosti. In izum se lahko zavaruje tudi s patentom.«

- Torej obrniva pogovor: ste kdaj že kaj izumili, ob dejstvu, da ste sami, ali v skupini s sodelavci ali razvojnimi oddelkom napravili že veliko tehničnih izboljšav?

»Že lep čas imava s sodelavcem Jožetom Potnikom prijavljen izum na patentnem uradu v Beogradu. Ampak tam, kot kaže, mlini počasi meljejo. Ne vem, ali zaradi birokracije ali zato, ker je tako dolga vrsta prijav patentov.«

- To, drugo, najbrž ne bo držalo, če pomislimo, da smo Jugoslovani po številu inovacij in po številu prijav inovacij na repu med deželami v Evropi. Niste povedali, kaj ste pravzaprav prijavili, izumili?

»Stikalo za črpalko...«

- Zelo skopi ste bili v tej vaši definiciji. Ali menite, da obstaja tudi kraja tovrstnih dosežkov?

»Lahko se zgodi, da te kdo hitro kopira, potem pa uspe prej kot ti. To menda ni nič novega.«

- Zdaj delate v prototipni delavnici po skicah ali načrtih iz razvojnega oddelka, ali pa po lastnih zamislih. S čim se trenutno ubadate? To najbrž ne bo tako velika skrivnost?

»Izdelujem manipulator za jemanje in odvzem opetnikov od avtomata za stiskanje.«

- ???

»Zdaj padajo opetniki iz

- Kaj pa pravite na spodbude in stimulacije takšnega, inventivnega dela? Kako je to urejeno v vaši delovni organizaciji?

»Imamo pravilnik o spodbujanju in usmerjanju ustvarjalnosti pri delu, za katerega menim, da je dober, še posebej zdajšnji, dopolnjeni, ki smo ga sprejeli na referendumu prejšnje sredo. Komisija za inventivno dejavnost v Konusu je letos zbrala 33 prijav inovatorjev in 13 jih je bilo ugodno rešenih. Podatki pravijo, da znaša čista gospodarska korist 9,45 milijonov dinarjev in da je bilo inovatorjem izplačanih 166.000 dinarjev. Največ izboljšav je bilo v tozdu Tehnična konfekcija, kar 15.«

- Kaj pa ustrezna literatura za določena področja, pa izobraževanje?

»Tega imamo še premalo. No, večkrat gremo na kakšen sejum. Pred leti sem bil na praktiki v firmi Pfaff v Nemčiji, kjer sem se veliko naučil, saj sem v Koko prišel brez prakse in to mi je bila najboljša šola.«

- Ste tudi član društva inovatorjev v občini, ki ste ga ustanovili pred letom dni. Kaj menite o poslanstvu takšnega društva?

»Več glav več vé. Ko bo še bolj zaživelo, se bomo družno lahko lotili prenekatere naloge. Z znanjem in z vztrajnostjo se da marsikaj doseči. In z razumevanjem tudi, seveda.«

- Ustvarjalen delavec torej ne sme nikoli vreči puške v koruzo.

»Nikoli. Dela se je treba lotiti s predpostavko, da je vsak problem rešljiv.«

MATEJA PODJED

MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE V CELJU

33

Enodnevni zaslužek so od 18. do 24. oktobra prispevali:

OBČINA CELJE	
GIP INGRAD CELJE	704.013,00
SOZD MERX DO Hoteli-gostinstvo Celje,	
TOZD Gostinstvo in turizem Celje	168.112,00
SOZD MERX DO Hoteli-gostinstvo Celje, DSSS	17.715,00
Pešak Avgust-Antonija, strug. Dobrova 9 Celje	14.717,00
Zagošen Marjan Celje 2x1 OD po 1.423,00	2.846,00
Zagošen Milka Celje 3x1 OD po 1.423,00	4.269,00
SOZD MERX DO MPITODZ Pekarne	20.284,00
Zebec Mirko, pleskar, Pucova 5 Celje	1.400,00
Zebec Mirko, pleskar, Pucova 5 delavci	1.463,00
Krajnc Franc in Roman, Prvomajska 20 Celje	13.090,00
Industrija obuče Beograd, Prodajalna obutve Celje	8.000,00

OBČINA ŽALEC	
Voglar Terezija Griže 69	1.320,00
Feldin Emilija, Zabukovica 176, Griže	1.320,00
Lebič Danica, Petrovce	1.320,00
Jurkošek Katica, Griže	1.320,00

OBČINA MOZIRJE	
Car Milan Bernarda, Mozirje, enodn. zasl. zavezanca	3.000,00
Car Milan-Bernarda, Mozirje, enodn. zasl. zaposlenih	
	3.606,00
Petrin Ivan, Mozirje 325, enodn. zasl. zavezanca	960,00
Petrin Ivan, Mozirje 325, enodn. zasl. zaposlenih	1.552,00
Moličnik Ivan, Luče 113	1.800,00
Koren Peter, Kokarje, Nazarje, enodn. zasl. zaposlenih	935,00
Koren Peter, Kokarje, Nazarje, enodn. zasl. zavez.	1.300,00
Časl Ivan in Rajko, Prihova 46, Nazarje	6.000,00
Časl Ivan in Rajko, Prihova 46, Nazarje	22.256,00
GP Turist Nazarje	129.308,00
Štiglic Olga Gornji Grad 77, enodn. zasl. zavezanca	1.667,00
Štiglic Olga Gornji Grad 77, enodn. zasl. del.	4.174,00
Kosmač Nada Raduha 1, enodn. zasl. zavezanca	1.600,00
Kosmač Nada Raduha 1, enodn. zasl. delavca	956,00
Moličnik Angela Luče ob Savinji, enodn. zasl. del.	990,00
Moličnik Angela Luče ob Savinji, enodn. zasl. zavez.	1.400,00
Fistrič Mojca, Mozirje 20	1.600,00
Breznik Franc, Luče ob Savinji enodn. zasl. zavez.	1.400,00
Breznik Franc, Luče ob Savinji enodn. zasl. del.	1.086,00
ZKZ Mozirje, trgovina in gostinstvo	5.343,00
Železarna Ravne TOZD kovinar. Ljubno ob Savinji	265.769,00

OBČINA ŠMARJE	
Klinec Alojz, gostilna Grobelno 21	1.200,00
Mlakar Ferdo, Keramika, Zadrže 12	1.200,00
Smit Albin, krojač Rogatec 75	1.200,00
Anderlič Janez, gostilna Kidričeva 44, R. Slatina	1.400,00
Anderlič Janez, gostilna Kidričeva 44, R. Slatina	4.020,00
Štelcer Jožefa, gostilna Pečica 12	1.200,00
Čakš Stanko, Avtoprevoznik Cerovec n.h.	1.800,00
Štupica Darinka, gostilna Šmarje 05	1.400,00

Dečko Franc, Instalater, Ul. Kozjanskega odr. 5	
Rogaška Slatina	1.800,00
Oberski Leopold, Sp. Sečovo 9, Rog. Slatina	1.800,00
Gobec Leopold, avtotaxi Sodna vas 41, Pristava	1.200,00
Artič Pavel, elektroinst. Rogatec 190	1.200,00
Bele Martin, avtoprevoznik Žahenberc, Rogatec	1.800,00
Zidar Mirko, ml. avtoprevoznik Lesično 69	1.800,00
Hustič Milica, gostilna Dobovec 14, Rogatec	1.200,00
Lorenčak Ana, gostilna Lember 16, Podplat	1.200,00
Krumpak Anton, izdelov. cementnih izdelkov,	
Sotelska 5, Rogaška Slatina	2.200,00
Mikša Anton, pleskar, Zibernik 16, Rog. Slatina	1.400,00
Justina Marija, plastika, Ul. Kozj. odreda 9, Rog. Slatina	
	1.200,00
Dečko Rudolf, inst., Cesta pad. aktiv. 11, Rog. Slatina	1.800,00

Samec Boža, izd. c. izd. Šmarje 78	2.200,00
Vajcer Majda, Šmarje	2.200,00
Vajcer Franc, zidar Šmarje 62	2.200,00
Samec Dušan, zidar Šmarje 78	2.200,00
Otorepec Karl, kov. galant., Vid Ivanuševa 5	
Rogaška Slatina	1.800,00
Labin Mirko, avtoprevoznik, Šlandrova 18/a R. Slatina	
	1.800,00
Kamenšek Marija, gostilna Šmarje 10/1	1.400,00
Kamenšek Marija, enodn. zasl. del. 2 x 1.200,00	2.400,00
Gobec Marija, gostilna Sotelska 48, R. Slatina	1.400,00
Plavčak Erika, gostilna. Ul. 14. diviz. 8, Rog. Slatina	1.400,00
Podhraški Marjana, frizer, Kidričeva 76, Rog. Slatina	
	1.400,00
Verbek Viktor, Zibika, bife Pristava	1.200,00
Verbek Viktor, gostilna Zibika Pristava	1.200,00
Krhlanke Adalbert, avtotaxi, Golobinjek 3, Podčetrtke	
	1.200,00

Krajnc Bogomir, Mizar Zagorje 31, Lesično	1.200,00
Kampuš Albert, avtoklepar Zg. Kostrivnica 27, Podplat	
	1.400,00
Kampuš Albert, avtoklepar Kostrivnica 24a, enodn. zasl. del.	2.720,00
Gobec Janez, avtoprevoznik Zavrže 19a Grobelno	1.800,00
Babič Ivan, avtoprevoznik Lastnič 52, Buče	1.800,00
Gobec Janez, optik, Celjska 4a, Rog. Slatina	1.800,00
Sovič Ivan, avtoprevoznik Mala Pristava 4a	1.800,00
Čuješ Ivan, avtoprevoznik Šmarje 141	1.800,00
Dobrina Ivana, parket. Bistrica ob Sotli, Polje 11	7.792,00
Petrišič Franc, Bistrica ob Sotli, Polje 11, zasl. del.	7.267,00
Dobrina Ivana, parket. Bistrica ob Sotli, Polje 11	2.200,00
Petrišič Franc, mizar, Polje 11, Bist. ob Sotli	2.200,00
Lebič Marija, pekarna Rogatec 27	1.800,00
Prevolšek Ružica, gostilna Brezovec 1, Rogatec	1.200,00
Šlamberger Cvetka, gostilna Dobovec 44, Rogatec	1.400,00
Juraja Ivan, avtoprevoz. Sedlarjevo 17	1.800,00
Jazbec Milena, gostilna Bistrica ob Sotli 13	1.400,00
Verbek Marinka, les. galant. Korpule 25, Šmarje	1.200,00
Čakš Olga, prep. in razmnož. Zadrže 2c	1.400,00
Štupica Darinka, Bistro DA-DA Stranje, Šmarje	3.000,00
Kokot Anton, avtoprevoz. Kvedrova 3, Rog. Slatina	1.800,00
Durkovič Maks, steklarstvo, Ul. 14. divizije 54, R. Slat.	
	1.800,00

Stojnšek Vinko, avtoprevoz., Cerovec 58, Rog. Slatina	
	1.800,00

OBČINA SLOVENSKE KONJICE	
Jože Kuzman, predelava kamenja Zreče	14.718,00
Pirnat Stanislav, Zreče, avtoprevoznik	3.000,00
Občinska org. Rdeči križ. Slov. Konjice	2.808,00
SKUPAJ VPLAČANO DO 24/10-1985	95.758.267,50

REKAPITULACIJA:	
CELJE	50.865.991,00
ŽALEC	18.838.305,50
LAŠKO	7.423.951,50
MOZIRJE	3.109.194,50
ŠMARJE	6.948.000,00
SLOV. KONJICE	5.251.158,00
SENTJUR	3.044.073,00
VELENJE	176.952,00
SEVNICA	100.642,00
SKUPAJ:	95.758.267,50

OPOMBA:
V zadnji informaciji »Enodnevni zaslužek« smo pomotoma pod občino Laško navedli prispevek za: Češnovar Franc, Benda Vera, Lukač Anton, Jurjevec Ana, Slatinšek Marjan. Njihov prispevek se prenese na občino Mozirje, katere občani so.
Za občino Žalec pa se namesto OOOZS delavcev pri obrtnikih občine vnese drug podatek - Foto Tonica Žalec (enodnevni zaslužek zaposlenega)

Poklic livarja je preveč zapostavljen

Vlado Cokan je preprost človek in kljub zadržanosti prijeten sogovornik, ki se najbolj razži, ko je beseda o livarstvu. Je pravi mojster svojega poklica, čeprav je med livarje zašel bolj po naključju. Da je temu res tako, priča tudi prvo mesto, ki ga je v svoji konkurenci dosegel na letošnjem tekmovanju jugoslovanskih kovinarjev v Puli.

Odlučitev o njegovem poklicu je prišla pred tridesetimi leti.

»Tedaj je bilo precej težje za učna mesta,« pripoveduje Vlado Cokan, ki je vodja livarne v celjski Libeli. »Mama je poznala takratnega direktorja Okrajnega kovinskega podjetja (sedaj Ferralit), sedaj že pokojnega Reharja. Vzeli so me v uk, ker je še bilo prosto mesto livarja. Prej tega poklica nisem poznal, počasi pa sem ga vzljubil. Imel pa sem tudi dobre učitelje; rad bi bil se zahvalil Francu Oglaizerju, Antonu Jugu, Marici Puncar in pokojnemu Ivanu Štinglu, ki so me res veliko naučili.«

V Libeli Vlado vliva v kokile, kar je, kot pravi, manj

Kovinarji praznujejo vsako leto 10. oktobra v spomin na ta dan leta 1910, ko je tovariš Tito vstopil v sindikat kovinarjev. Že devetnajst let organizirajo tudi srečanja jugoslovanskih kovinarjev, vsako leto v drugi republiki. Letošnje srečanje je bilo v Puli, poleg Vlada Cokana pa sta se ga udeležila še dva delavca iz Celja.

ustvarjalno delo. Pri pravem livarskem delu pa lahko človek oblikuje iz peska in pokaže vse svoje znanje. Za hobi si kdaj že poišče možnosti za oblikovanje, v službi pa te priložnosti nima, čeprav snuje kokile.

Prav zato, ker rad ustvarja, se je odločil, da bo sodeloval na občinskem tekmovanju kovinarjev. Po uspešnem nastopu se je uvrstil na republiško in zvezno tekmovanje.

Vlado je prvič tekmoval z drugimi livarji pred štirimi leti, ko je na republiškem tekmovanju v Mariboru zasedel tretje mesto. Tri leta potem zaradi bolezni ni sodeloval na tekmovanjih, le-

tos pa se je uvrstil celo na zvezno tekmovanje in zmagal.

»Priprave za tekmovanje moraš vzeti resno, zakaj poleg praktičnega, je potrebno dokaj obširno teoretično znanje; poznati moraš samoupravljanje, varstvo pri delu, ožje in širše strokovno področje. Tremne ne poznam, prav to - in pa malo sreče - vpliva na uvrstitev, ker smo bili vsi tekmovalci zelo izenačeni in med prvimi in zadnjimi dejansko ni razlike v znanju. Na zvezno tekmovanje pač pridejo vsi dobro strokovno podkovani, čeprav se je meni zdelo republiško tekmovanje težje, kot zvezno,« pravi Vlado Cokan in hkrati hvali ter graja organizacijo tekmovanja v Puli. Izvedba tekmovanja je bila dobra, slabše pa je bilo poskrbljeno za navezovanje sti-

kov med udeleženci iz vseh republik.

Na tekmovanju so nastopile tudi ženske in sicer kot jedrarke.

»Pa bi lahko počele kaj drugega,« je prepričan Vlado. »Toda delo je pretežno za ženske.«

INES DRAME

Zagnani brigadirji

Ob zaključku letošnjih mladinskih delovnih akcij v velenjski občini so v Šmartnem ob Paki pripravili še lokalno delovno akcijo, ko je 60 brigadirjev iz vse občine urejalo igrišče.

»Brigadirsko življenje v naši občini je bilo letos zelo pestro,« pravi sekretar velenjske občinske konference ZSMS Bogdan Gregorin. »Organizirali smo pet lokalnih delovnih akcij in smo tudi med redkimi slovenskimi občinami, ki so poslale na delovno akcijo v Tuzlo popolno brigado, udeležili pa smo se tudi delovne akcije Titovih mest, ki je bila letos na Kosovu.«

T. TAVČAR

Dražji vrtci v mozirski občini

Skupščina skupnosti otroškega varstva Mozirje je potrdila nove višje cene vzgojnine v vrtcih. Za jasli in oddelke otrok starih od dveh do sedmih let se je vzgojina povečala za četrtno in po novem znaša 3500 oziroma 3000 din, vzgojina za skrajšani 3-4 urni program pa se je povišala samo za 12,5 odstotkov oziroma na 1800 din.

Že nekaj časa so vrtci v mozirski občini najcenejši v Sloveniji. Kljub temu pa še vedno obstaja velika bojazen, da bi se vrtci praznili; zaradi stalne rasti življenjskih stroškov se starši vse bolj opirajo na varstvo, ki ga opravljajo stare mame in tete. Od marca pa do konca septembra se je število otrok, ki so vključeni v organizirano varstvo, zmanjšalo za skoraj 10 odstotkov. Zato skuša Občinska skupnost otroškega varstva Mozirje z minimalnim povišanjem vzgojnine v skrajšanem programu vključiti večje število otrok. Skrajšani program je zelo pomemben, saj na ta način otroci pridobijo vsaj nekaj znanja in navad, ki so pomembna za vključitev v šolo in življenje.

RAJKO PINTAR

Šentjurčani bi radi imeli svoj dom upokojencev

Center za socialno delo in društvo upokojencev v Šentjurju sta na posvetu, ki je bil prejšnji teden pretehtala možnosti, da bi tudi ta občina dobila svoj dom upokojencev. Trenutno je namreč kar 106 Šentjurčanov v različnih domovih v naši republiki, največ, štirideset, pa v šmarskem domu, ki ga je sofinancirala tudi šentjurska občina.

V zadnjih treh letih je odšlo v domove kar 89 starejših občanov, še precej pa je prošelj starejših in bolnih upokojencev, vendar jim zaradi prostorske stiske v domovih ne morejo ugoditi. V Šentjurju so tehtali možnosti, da bi sofinancirali razširitev šmarskega doma, ali pa da zgradijo lasten dom upokojencev. Zavzemajo se za svoj dom upokojencev, saj bi bili oskrbovanci bliže svojega doma. Zato so na posvetu izvolili iniciativni gradbeni odbor, ki bo pripravil predračun, načrte in izbral lokacijo za nov dom.

ERNEST REČNIK

OBRAZI

obrtištju priznali mesto in vlogo, ki mu gre v naši družbi, pa čeprav, kot sam pravi, je bilo to pred leti težje, ker so mnogi v obrti videli predvsem ostanek kapitalizma.

Jožeta Šaleja še zlasti cenijo na Ponikvi. Bil je med tistimi, ki so si najbolj prizadevali, da so ti obrobni kraški predeli na severu žalske občine končno dobili vodo. Nekaj let je sodeloval pri gradnji vodovodnega

Kot predsednik sekcije upokojenih obrtnikov pri žalskem obrtnem združenju pa si ves čas prizadeva, da starejši obrtniki ne bi bili pozabljeni. Celo solidarnostni sklad so ustanovili, da priskočijo na pomoč kakšnemu stanovskemu kolegu, ki se je znašel v finančnih težavah. Je tudi pobudnik srečanj upokojencev, pa naj si bo to na kakšnih strokovnih izletih ali pa tudi na piknikih.

Jože Šalej je prejel že vrsto priznanj in odlikovanj, za katera pa pravi, da mu ne pomenijo toliko kot občutek, da je ljudem kdaj pomagal, da je nekaj storil za našo družbo. In njegov delež pri razvoju naše družbe ni majhen.

JANEZ VEDENIK

Jože Šalej

Jože Šalej iz Žalca je že nekaj let upokojen in kot sam pravi, upokojitev še zdaleč ne pomeni, da bi se človek počutil odveč. Jože to nenehno dokazuje; delaven je v borčevski organizaciji, v krajevni skupnosti ter pri obrtnem združenju v Žalcu, kjer je predsednik sekcije upokojenih obrtnikov.

Jože Šalej je bil borec Štirinajste, po vojni pa je imel obrat v Žalcu. Ves čas si je prizadeval, da bi

omrežja, dajal ljudem pogum, jih bodril, navduševal za prostovoljne delovne akcije in še zbiral prispevke pri organizacijah združenega dela in zasebnih obrtnikih. V veliki meri je prav njegova zasluga, da imajo danes vodovod skoraj že v vsaki hiši v tem predelu. Ljudje ga zato cenijo in spoštujejo in ni malo tistih, ki trdijo, da ne bi bilo toliko narajenega, če si Jože ne bi tako zelo prizadeval.

MALA ANKETA

Mladi prostovoljci v teritorialni obrambi

Žalski občinski štab teritorialne obrambe je prejšnjo soboto na Čreti ob 44-letnici prve frontalne bitke z Nemci sprejel v enote teritorialne obrambe 43 mladincev prostovoljcev. Mladi že obvladajo nekaj vojaških veščin, zavdajo pa se, da se bodo morali na prihodnjih še marsikaj naučiti. Hkrati pa obljubljajo, da bodo vzorni pripadniki teritorialne obrambe.

Boštjan Lesjak: Sem učenec usmerjenega izobraževanja naravoslovno matematične smeri. V učnem programu je precej pouka namenjenega tudi obrambi in vzgoji. Pri tem pouku smo se že marsikaj naučili, nekateri pa smo se navdušili za teritorialno obrambo. Tako sem se vključil in z današnjo zaprisego postal teritorialec.

Marjeta Bratušek: Hodim v osmi razred šole v Žalcu, na moj vstop v teritorialno obrambo pa je veliko vplivalo tudi to, da je moj oče rezervni oficir. Tako sem z zmalga nekako na tekočem z delom in življenjem v teritorialni obrambi. Na Čreti smo slovesno zaprisegli, da pa nas še vrsta vaj in prav.

Tomaž Vuherer: Star sem petnajst let, kar pomnim pa so mi bile vse uniforme. Ko sem bil majhen, seveda še nisem razumel njihovega pomena, danes pa vem, da uniforma pomeni tudi določene obveznosti. Prav te pa so v teritorialni obrambi take, da jih bom z veseljem opravljal. Seveda nas čaka še precej učenja in usposabljanja.

Peter Križnik: O enoti teritorialne obrambe sem veliko bral že prej. Tudi nekateri fantje, s katerimi se družim, so že vključeni v te enote. Tudi mene so navdušili, zato sem se odločil, da postanem teritorialec. Všeč mi je tudi, ker so nam na Čreti pravili tako lep sprejem.

T. TAVČAR

Udarliška akcija v Dolu

Prebivalci Dola v krajevni skupnosti Frankolovo so se že letos spomladi odločili, da bodo v že zgrajeni rezervni speljali dodatne količine pitne vode in se rešili zadreg sušnih mesecih. Dosedanje zajetje namreč ni zadostovalo za 53 gospodinjstev v tem kraju.

Delovne akcije so se lotili v začetku oktobra, ko so kmetje spravili pridelke, zakaj večina od 1600 metrov cevovoda speljana po njivah, travnikih in gozdu. Del sredstev so zbrali občani, nekaj pa je prispevala tudi krajevna skupnost in Ingard ter Obnova, ki imata tam svoje obrate in tudi trošila vodo iz tega zajetja. Pomemben prispevek pa predstavljata tudi približno 600 ur udarliškega dela krajanov, še posebej ker se je na ta način poglobilo tovarštvo med prebivalci tega zaselka.

JURE VOVA

Le hiše s protihrupno zaščito

Na pobudo krajevne skupnosti Zreče je celjski Razvojni center izdelal zazidalni načrt za stanovanjsko cono 4 na skrajnem severozahodu Zreče. Ta prostor na levem bregu Dravinje, ki je sedaj namenjen za pašništvo in drugo kmetijsko proizvodnjo, je bil že pred dvajsetimi leti namenjen za individualno stanovanjsko gradnjo, kasneje pa so ga namenili za hrupne obrti.

Ker pa v Zrečah primanjkuje prostora za gradnjo individualnih stanovanjskih objektov, naj bi bil ta kos zemlje Dravinji spet namenjen za gradnjo enodružinskih stanovanjskih hiš; postavili bi lahko šest takšnih objektov, ki pa bi morali imeti, zaradi bližine industrijskih obratov, protihrupno zaščito - trojna zasteklitev in protihrupni tamponi.

Spremenjen zazidalni načrt bo razgrnjen 30 dni (še do sredine novembra) na oddelku za urbanizem v Slovenski Konjici in na krajevni skupnosti v Zrečah.

MATEJA PODJEL

Prijateljstvo, dolgo štirideset let

Nekdanja partizanka Ukrajinka Sonja Klimenko se rada vrača v Slovenijo

O slovenski saniteti med narodnoosvobodilno vojno zdaj ni bilo veliko napisanega. Vendar drobci, ne-pozabni spomini sanitejcev, ostajajo. Med ljudmi bodo krožili toliko časa, kolikor dolgo bodo živeli oni in njihovi otroci. Ali morda še posamezniki, ki so reševali ranjence in ob tem pozabili nase, so izredno močne in grede iz roda v rod.

Iz pozabe nam je uspelo trgati eno. En sam kamenček, en biser, nanizan na ogrlici življenja.

Pravijo, da mladostni spomini pomagajo živeti, ko se življenje prevesi v zadnjo tretjino. Najbrž bo to držalo, vsaj za našo pogosto obiskovalko, šestdesetletno Rusinjo Sonjo Klimenko, bi to lahko rekli.

Pred nami je sedela odeta v plet, tako kot da bi bila v ledenem oklepu. Tega sta želela odtajati njena prijatelja, katerima se pogosto vrača - Angelca in Božo Jarnovič-Miha iz Celja.

Družijo jih skupni spomini, lepi in hudi, vendar je lepših vedno več. Ti ostajajo, so

skupna vez, ki najbrž ne bo nikoli prekinjena. Kali se je v času, ki je poznal odrekanje. In če tega ločiš polnih štirideset let, je jeklo trdno, bolj kot na začetku.

Petnajstletna partizanka Sonjička

Tam na Krimu, v mestu Evpatoria, so rojenice zibale zibel pred šestdesetimi leti dekliču, ki so ga poimenovali za Sonjo ali Sonjičko. Zrasla je v krhko črnolaso dekle, ki ob dopolnjenih petnajstih letih ni vedelo kaj je vojna. Kmalu jo je okusila, čeprav še ni dobro zrastle. Nikakor ni mogla razumeti, da so jo na poletje 1942 leta pregnali iz domovine. S skupino deklet je preko Nemčije, Avstrije pristala na naših tleh. Na Ravnah na Koroškem, kjer so mladoletna dekleta zaposlili v železarni. Bile so oblečene v posebne obleke, z oznako, da so taboriščnice, tujke.

Niso se še dobro ovedle, že so našle stike s koroškimi aktivisti. V skupini, ki je šela šest deklet je bila tudi Sonja.

Septembra 1943 leta jim je uspelo pobegniti k slovenskim partizanom. Najprej so postale borke v koroškem

Sonja Klimenko (na desni) s prijateljema Angelco in Božom Jarnovičem - Mihom iz Celja.

odredu, oktobra meseca so se vključile v drugi bataljon na Pohorju. Partizanka Sonja je kmalu postala borka enajste pohorske brigade legendarne Zidanškove.

Danes Sonja ne ve, kako je takrat zmogla premagovati tisti napor, nositi bremena, daleč pretežka za šibko dekle. Več je bilo v njej volje kot moči. Ko je zbolela, zelo hudo za pljučnico, so jo prenesli v bolnišnico Košuto na vzhodnem Pohorju. Takrat jo je vodil doktor Šlokan. Ko se je Sonja opomogla, jo niso več pustili v borbo. Ostala je v bolnišnici, postala je bolničarka.

O junaštvih, o strahu pred izdajami, o tem, kako težko je bilo prenašati ranjence in jih bodriti, Sonja danes ne govori veliko. Samoumevno se ji zdi takratno početje, saj so misel o tovarštvu potrjevali vsak dan, vsako uro.

Osvoboditev in srečanje s tovariši

Sonja je dneve svobode dočakala v Mariboru. Takrat se je srečala tudi z Mihom in Angelco Jarnovičem, ki sta bila sanitejca v drugi bolnišnici. Med njimi so se spletle trdne vezi, ki se niso pretrgale niti takrat, ko je leta 1949 Sonja

odšla od nas nazaj v domovino. Se prej si je tu ustvarila družino, rodila hčerko Lariso.

Temna pega v Sonjinem življenju, pa vendar ne tako temna, da ne bi spet posijalo sonce. Na obisk je prišla v Slovenijo 1966 leta. Našla je hčerko Lariso, ki danes živi v Gornji Radgoni in je babici Sonji rodila dva vnuka, Dejana in Iveka. K njem se Sonja vrača vsako drugo leto. Iz Krima potuje preko Moskve ter po dolgem potovanju najprej pristane pri svojih v Gornji Radgoni. Potem obiske razširi na svojo številno družino, ki je razmetana po vsej Sloveniji in Hrvaški. To so njeni soborci, partizani, tovariši iz njenih mladih dni. Na vsa srečanja borcev iz Zidanškove brigade sicer ne pride, obišče pa jih vedno, kadar pride v našo domovino. Jezika iz mladih let ni pozabila. Mehko poje slovenska beseda iz njenih ust. Toliko lepše, ker o svojih prijateljih govori samo z najbolj izbranimi besedami. Z enakimi kot o hčerki Larisi in vnukih.

Toplota src prijetno greje. To smo občutili tudi ob slovesu. Ledeni oklep se je odvajal, Sonjička med prijatelji se je sproščeno nasmejala.

ZDENKA STOPAR

Stari mlin še živi ...

Pri Sorševih v Polžah mlinarstvo ne bo izumrlo

Z ene strani Hudinja, z druge Dobrnica. V dolgih stoletjih sta pri Strmcu izločevali nekakšen otok, tamor prihajajo srne in druga divjad; tam so ostanki nekdanjih časov, skrbno čuvana dediščina očetov.

Zaselku pravijo Polže, domačiji pa pri Sorš. Desetletja tam gospodarili Samčevi. Hiša se ponaša s častit-

ljivo letnico 1667; menda je bila nekoč last cerkvene gospode. Poleg nje stoji mlin, malo nižje žaga, kovačija pa je omagala pod težo let. Vsa razpokana od nenehnih tresljajev ogromnega kladiča je grozila, da se bo sesula, denarja za prenovu pa ni bilo mogoče izprositi. V muzeju v Ljubljani hranijo njene fotografije, kovačijo pa so morali podreti.

Edini mlin na Hudinji, ki še melje

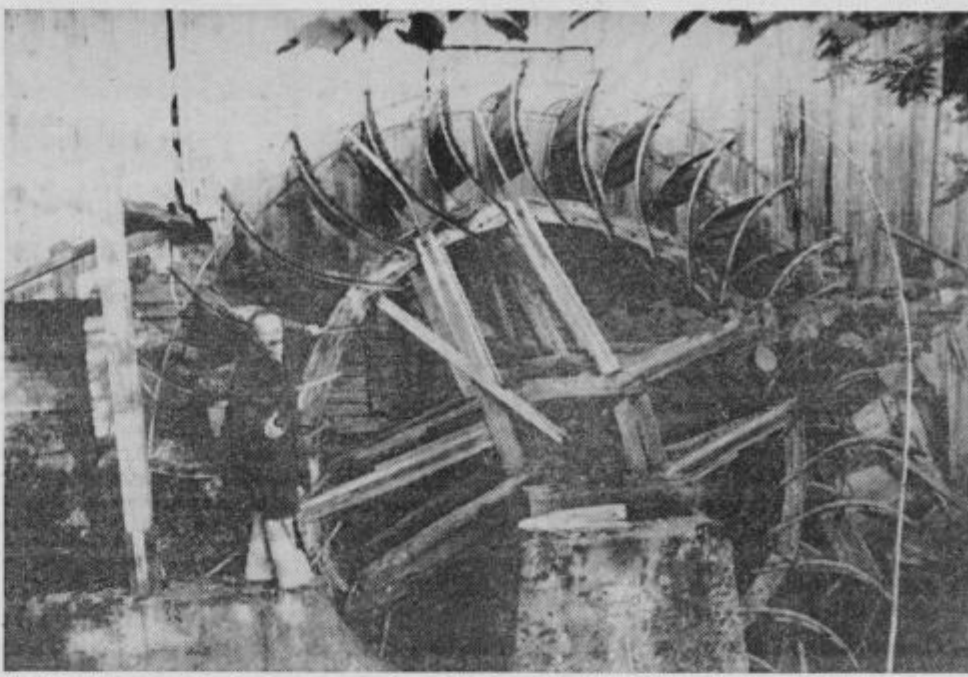
»Pred veliko poplavo leta 1956 je bilo na Hudinji deset mlinov, ki pa jih je voda poškodevala in so večinoma prenehali delati. Pa tudi dela je bilo vse manj,« se spominja mama Lizika.

Pred štirimi desetletji jo je mož Oton odpeljal iz Savinjske doline. »Nekoč sem mislila, da ne bom mogla nikoli zapustiti svojih Braslovč, ko pa sem spoznala Otona, bi bila šla z njim tudi na konec sveta.« No, pripeljal jo je samo do Strmca in postala je »mlinarica«.

»Nekaj časa smo mleli sami, nato smo dali mlin v najem, vendar je bilo dela vse manj. Po uro in več hoda so prihajale ženske z velikimi koši žita. Včasih je katera predolgo klepetala z možem, pa jo je kovačeva žena kaj hitro spomnila na težak koš in dolgo pot. Tudi kovačijo smo dali v najem, kovač z družino pa je stanoval v hiši poleg naše. Pa tudi zanj je zmanjkalo dela.«

Danes si mama Lizika prave bel predpasnik vedno bolj poredko. Pri Sorševih zadiši domač kruh ob koncu tedna in vse kaže, da bo tako še vrsto let.

Ko je pred nekaj leti umrl oče Oton, so mnogi mislili, da je to tudi konec mlinarstva pri Sorševih. Oče je bil mizar, vsega se je lotil, veliko stvari je znal narediti. Tako so imeli po njegovi zaslugi prav Samčevi prvi v Strmcu elektriko, saj je izdelal pravo mini hidroelektrarno. Turbina, ki še danes služi svojemu namenu, ima moč 3 kilovatov in z njo še režejo drva, meljejo sadje... Njegova velika ljubezen pa je bil mlin in tudi kadar so šli kam na izlet, mu je bilo najbolj všeč ob

Velika kolesa mlina in žage ne smejo obstati, se je odločil Oton Samec. Izdelal je načrte novih in kupil les za njihovo obnovo.

vodi. Dobršen del te zaljubljenosti je prenesel tudi na sina Otona, ki se je kot novi gospodar odločil, da mlin ostane pri hiši.

Radovednežev ne manjka

Ogromna mlinska kolesa so vsa preraščena z mahom; ko mirujejo, imajo občutek, da jih ni več mogoče spraviti v tek. Šumenje vode in njihov ropot pa lahko že trenutek zatem postane melodija, ki se ti vtisne v srce.

Turisti z Dobrne, pa tudi čisto naključni mimoidoči se ustavljajo in si skušajo čim globlje vtisniti v spomin to oazo miru, spokojnosti, vdihni v njihovo preteklost. Nihče pa ne more razumeti, kako da mlin ni večja turistična znamenitost z vsemi spremljevalnimi objekti. Sin Oton sicer razmišlja o kmečkem turizmu, vendar pa se ne bi rad zaletel in potem iz vsega skupaj ne bi bilo nič. Dovolj skrbi ima že z obnovo mlina.

»Ko sem se odločil, da mlin ne sme propasti, sem za pomoč zaprosil tudi različne institucije. Moje odločitve so bili veseli tako na Kulturni skupnosti kot na Zavodu za spomeniško varstvo. Kulturna skupnost je prispevala nekaj denarja, da sem kupil les za obnovo koles. Polovico pa sem moral klub temu sam prispevati,« pravi sin Oton.

Če bo uresničil vse svoje načrte, bo verjetno obiskovalcev Polž še več. Tako kot nekoč bodo prihajali iz Amerike, Avstrije... Mama Lizika se spominja: »Svakinja je bila po rodu Rusinja, menda celo iz plemiške družine. Po vojni je delala pri OZN in s vsakom sta vsako leto prihajala na počitnice k nam v Polže. Imela sta nešteto možnosti, da bi potovala po svetu, vendar sta se vedno vračala. Govorila sta, da nikjer ni tako lepo kot pri nas. Tudi svoj zadnji počitek sta našla tu na našem koncu.«

Oglašali pa so se tudi številni kupci, ki pa niso imeli

čisto resnih namenov. Upali so, da bodo dobili kmetijo z mlinom napol zastoj in mama Lizika se še sedaj hudo-mušno nasmeji, ko pravi, da se je z nekaterimi spustila v pravo barantanje, nazadnje pa le priznala, da ni denarja, za katerega bi se odpovedala kmetiji. »Zdi se mi, kot da je mož Oton še vedno tu z nami, da se lahko pogovarjava. V mladosti sem imela cel kup želja, mislila sem, da bom počela vse kaj drugega kot delala na zemlji in mla žito. Leta 1938 sem v Ljubljani opravila časnikarski tečaj in nato iz Braslovč pošiljala prispevke za 'Slovenca'.

Pa se je vse skupaj drugače obrnilo. Ko se danes ozira na svoje življenje, pravi: »Srečna sva bila.« Pa tega ni treba posebej razlagati. Ko prideš k Sorševim, to začutiš. V njihovih pogledih, nasmejih, kretnjah, v njihovi navezanosti na dom, zemljo in velika, z mahom preraščena kolesa.

TATJANA CVIRN
Foto: EDI MASNEC

Mama Lizika prave bel predpasnik vse bolj poredko, ob petkih pa pri Sorševih še vedno zadiši po domačem kruhu.

Uspeh z mladinsko igro

E. Vos: Plesoči osliček – predstava celjskega gledališča

Po dveh neposrečenih dramatisacijah in enakih predstavah mladinskih iger v prejšnjih sezonah celjskega gledališča smo le dočkali pozitivni premik na tem področju. Vodstvo gledališča se je pametno odločilo, ko je navsezadnje poseglo po znani in preverjeni otorski igri, ki so jo uspešno izvajala že številna slovenska gledališča (med drugimi celjsko pred dobrimi 20 leti, točneje 1962). Jasno je, da mora biti mladinska igra ne le vsebinsko zanimiva,

marveč tudi učinkovito dramsko (dramaturško) grajena. Vosov tekst ti dve postavki vsekakor izpolnjuje. Vse ostalo morajo opraviti gledališki ustvarjalci.

Režiser Boris Kobal je uspel ustvariti dinamično potekajočo, intenzivno in očarljivo predstavo s pravo mero spremnih sestavin (glasba, petje, ples). Spretno je izbral dogajalni prostor in usmeril igralce v privlačno temperamentnost špansko-mehiških otenkov. Posebej se kaže pomuditi pri sceno-

grafiji Marjana Kravosa. Scenska podoba ni bila le barvno mikavna in pritegojoča površno pozornost, temveč je prav imenitno osredotočala pozornost gledalcev v posvečeni, fantazijski odrski svet. Osrednja velika roža je prav magično obvladovala prostor in z nenavadno močjo povzročala občutje čudovitosti. Ob tako potencirani vizualizaciji je ostala glasba Jerka Novaka malce v ozadju, čeprav jo je mogoče oceniti kot dovolj posrečeno. Velik in dokaj pomemben delež je imel tudi koreograf Jaka Hafner, saj sta poleg oslička plesno izraziteje aktivni še obe igralci. Pohvalo zasluži ob že omenjenih premišljeni in vsebina kostumografija Alenke Bartlove.

Kako se je odrezala šestorica igralcev? V naslovni vlogi (nemi, če izvzamemo a-je in i-je) je Bojan Umek pokazal razveseljive gibalne kvalitete in zanesljivo obvladovanje prostora v nelahkih okoliščinah (z oslovo mase), simpatična razbojnika Širki in Plompi sta bila Borut Alujevič in Bruno Bara-

novič. Prvi obešenjaško živahnejši kot drugi, oba pa posrečena dvojica, ki se je razdajala v burni aktivnosti. Drugo dvojico sta sestavljali kot Amaleja in Azaleja Ljerk Belakova in Milada Kaležičeva. Zaigrali sta rahlo šemasti, a ljubeznivi naivki, ki sta s prijaznostjo in poskočnostjo osvajali občinstvo, z ženskimi čari pa oba (na koncu skesana) razbojnika. Matjaž Arsenjuki je bil kot Pope, lastnik čudežnega oslička, jasno profiliran in je obenem z osličkom tvoril tretjo uigrano dvojico večera.

Ob ugotovitvi, da ima igra nevsiljivo vzgojno poanto (razbojnika se zavestno skesata in popravita), pa je treba dodati in poudariti, da osvaja v celoti z gledališkim čarom. In to ne le mladih gledalcev, marveč tudi odrasle, vse, ki so pripravljeni vsaj začasno zapustiti svet odrasle (zopre) resnosti in se pridružiti Piki Nogavički ter z(a) njo pomisliti: Ljuba kroglica pregelk, nikdar nočem biti velk.

ANDRIJAN LAH

Prve gibljive sličice

Celjani bodo videli filme pionirja slovenskega filma – dr. Karola Grossmanna

V celjskem Malem Unonu bo občinstvo prihodnji četrtek (7. 11.) ob 17. uri lahko videlo izjemno zanimiv dokumentarni film o dr. Karolu Grossmannu, pomurskem pravniku, ki je leta 1905, torej pred 80 leti in samo 10 let zatem, ko so se v svetu pojavile prve gibljive sličice, načel slovensko filmsko zgodovino.

Dr. Karol Grossmann, pomurski pravnik in svetovljan je bil izjemno zanimiva osebnost, eden tistih velikih Slovencev, o katerih žal še mnogo premalo vemo. Prijateljeval je s Fritzom Langom, s svojo kamero je beležil dogodke okoli sebe in s tem postal pravi pionir slovenskega filma. Projekcija filma

o njem, ki vsebuje tudi vse ohranjene filme iz tistih let, bo zato prvovrsten kulturni dogodek za Celje. Ne le zato, ker bomo tako spoznali najstarejše ohranjene filme na Slovenskem. Tudi zato, ker bo Slovenski filmski muzej ob tem predstavil tudi življenje in delo dr. Karola Grossmanna ter predstavil knjigo o njem. Skratka, gre za dogodek, ki presega festivalski nastop nekega filma na osrednji slovenski filmski manifestaciji, za dogodek, ki pomeni v Celju in Sloveniji prvovrstno kulturno atrakcijo in zanimivost, ki bo skušala popraviti stari greh nevednosti o tem delu filmske zgodovine na Slovenskem.

13. TEDEN DOMAČEGA FILMA CELJE, od 5. do 12. novembra

BS

Knjige v knjižnice

Akcijo – knjige v knjižnice – so lani začeli na republiški ravni in ker je med delavci v konjiški občini naletela na izredno dober odziv, so pri Občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenske Konjice sklenili, da bodo z njo letos nadaljevali.

Pobuda za oživitve akcije je prišla iz osnovnih organizacij sindikata, kar je še posebej razveseljivo.

Zdaj, v mesecu knjige, se je še posebej razmahnila. Letos zbirajo člani sindikata po 30 dinarjev za nakup novih knjig, medtem ko je bil ta prispevek lani za 10 dinarjev manjši. Akcija je že skoraj zaključena in so

pri Občinskem sindikalnem svetu, kakor v knjižnici in v združenem delu, izredno zadovoljni. Zbrali so več kot 226.000 dinarjev.

S tem denarjem, so se odločili, da bodo obogatili knjižni fond predvsem v šolskih in podružničnih knjižnicah in v knjižnici Kovinarske šole v Zrečah. To pa so tudi knjižnice, ki jih je lanska akcija sindikata: knjige v knjižnice, obšla.

V konjiški občini nameravajo s takšnimi akcijami nadaljevati tudi v prihodnje in bogatiti knjižnice in s tem tudi bralne navade delavcev in mladine.

M. PODJED

Knjižnica tudi v Šmihelu

Ob mesecu knjige je občinska matična knjižnica iz Mozirja obogatila mrežo izposojevalnic z novo knjižnico v Šmihelu nad Mozirjem. Izposojevalnice ima tako že deset krajev v občini in delovna organizacija Elkrej, brez knjižnice pa je le še krajevna skupnost Bočna.

V Šmihelu bodo zaenkrat poslovali le ob nedeljah dopoldne, ob večjem zanimanju bralcev pa tudi kakšen drugi dan v tednu. Prostore za knjižnico so odstopili v podružnični osnovni šoli v Šmihelu, za ureditev pa so poskrbeli v Matični knjižnici iz Mozirja, ki je tudi prispevala polovico začetnega knjižnega fonda 400 knjig. Preostalih 400 knjig je zapustila Prosvetnega društva Šmihel.

Prihodnje leto bo Matična knjižnica poskrbela tudi za ureditev izposojevalnice v Bočni, zatem pa bodo mrežo izposojevalnic širili po delovnih organizacijah.

RP

Bronasti kip za SLG Celje

S podelitvijo nagrad in priznanj za najboljše gledališke dosežke se je v Mariboru v ponedeljek zvečer končalo jubilejno, 20. Borštnikovo srečanje.

Umetnica Majda Potokar iz Drame SNG Ljubljana je postala letošnja dobitnica najvišjega odličja Borštnikovega srečanja. Prejela je Borštnikov prstan.

Slovensko ljudsko gledališče Celje je na tej gledališki manifestaciji sodelovalo s Cankarjevim delom za narodov blagor, v režiji Vinka Moderdorferja. Za najbolj dognani odrski jezik je ansambel prejel bronasti kip Otona Župančiča. Borštnikovo diplomu za najbolj dognani jezik posameznega igralca pa si je v isti prestavi, v vlogi dr. Grozda, zaslužil igralec Janez Bermež.

M. PODJED

Večer z Zlato Vokač-Medic

V sodelovanju s Slavističnim društvom je Klub kulturnih delavcev Ivan Cankar pripravil pogovor z mariborsko pisateljico Zlato Vokač-Medic, avtorico prazaložbi Obzorja letos izdanega romana »Marpurgi.« V zanimivem pomenku, ki ga je s sebi lastno vitalnostjo in pronicljivostjo vodila profesor Božena Orožen, je pisateljica nanizala mnogo podrobnosti o nastanku in tudi odzivu na ta njen literarni prvenec, ki se nanaša na »njen« Maribor, mesto, katerega se po njenih besedah »zgodovina ni izognila, temveč dotaknila«. Z vztrajno in natančnim delom, ki sega vse do začetkov pisateljice čine ljubezni do zgodovinske vede, je Zlata Vokač-Medic, sicer upokojena profesorica rušine nabrala obilo zgodovinskih podatkov in jih s pridom uporabila pri svojem literarnem delu. Roman, ki je po svoji zasnovi zgodovinski, je napisan v obliki notranjih monologov in kot takšen predvsem intelektualno branje, ki pa z večplastnostjo svojega sporočila osvaja tudi bralce, ki se sicer tovrstne literature izogibajo.

V nadaljevanju pogovora je pisateljica navedla nekaj doživetih primerov odziva bralcev na njen roman, ki bi vsekakor zaradi svoje izjemnosti, zaslužili literarno obdelavo. Dodala je še, da so Marpurgi zamišljeni kot trilogija, vendar pa ne more natančno povedati kdaj se bodo še preostali dve knjigi znašli na knjižnih policah, ker jo trenutno prevzema predvsem branje.

BORI ZUPANČIČ

Celjani imajo spet svojo kroniko

Župnijsko kroniko Ignacija Orožna so pogrešali 35 let

Na razstavi celjske cerkvene dragotine je največ pozornosti vzbujala Celjska župnijska kronika, ki jo je leta 1852 začel pisati Ignacij Orožen, takratni vikar v Celju. Celjsko kroniko so pogrešali celih 35 let. Zato si približe pogledimo zgodovino tega pomembnega dokumenta, ki je še danes vir dragocenih podatkov za tiste, ki raziskujejo zgodovino mesta ob Savinji.

Ignacij Orožen je zaključil pisanje kronike 1854. leta, za njim so kroniko nadaljevali Ivan Stuller, Matija Vodusek in Franc Ogradi. Rokopis so zaključili leta 1880.

Kronika je bila shranjena v opatijsko župnijskem uradu sv. Danijela v Celju vse do januarja leta 1944. Takrat je po nalogu tedanjega celjskega župana Roberta Himmra prevzel rokopis od vodje župnišča, Jozefa Kardinarja, takratni kustos muzeja Martin Pertz (l. r.), da bi ga prenesel v muzej mesta Celje.

Dokler niso ponovno našli celjske župnijske kronike je bil akvarel Celje 1775 obravnavan kot izgubljen in delo neznanega avtorja in je obstajal le po reprodukcijah fotografij mojstra Pelikana ali po predhodnih objavah (Gubo, May), Savinjska vrata pa so bila za vse nas nepoznana.

Po osvoboditvi je sled za kroniko povsem izginila, originalno predajo potrdilo v nemščini pa je bilo neznano, založeno v župnijskem arhivu.

Vrsto let se je opat Friderik Kolšek trudil z iskanjem kronike v muzeju in pri Perčevih, pa tudi v tujini, iskal jo je celo s pomočjo prof. dr. Pavla Blaznika. Brez uspeha.

Novembra 1977. leta pa je Trubarjev antikvariat iz Ljubljane ponudil v odkup celjski osrednji knjižnici različno, za zgodovino našega mesta, pomembno gradivo iz zapuščine Celjana Martina Perca. Izkazalo se je, da je med drugimi dokumenti in zanimivostmi tudi pogrešana Celjska farna kronika in veduti, ki po paginacijah in

formatih sodeč pripadata mu rokopisu. O tem so pristavnik knjižnice obvešili Opatijski župnijski urad Danijela, ki je od Trubarjeve antikvarijata odkupil župnijsko kroniko aprila slednjega leta in zanj plačalo 10.000 dinarjev, za pa 2200 dinarjev. Kasneje je pridobil in to v času, ko s potrdilo že našli skem arhivu.

Ignacij Orožen (30. 1. 1818 v Laškem – 13. 4. 1900 Maribor) je po osnovni šoli v Laškem končal gimnazije v Celju nato še filozofijo v Gradcu ter teologijo v Ljubljani. Bil je kaplan in vikar v Celju, nato župnik v Ljubljani. Dosegel je pol stolnega prosta, ravnatelja duhovnega semenišča, predaval o cerkveni umenosti. Zanimal se je za mačo, zlasti še celjsko zgodovino in te podatke je vključil v celjski župnijski kroniko. Kasneje je I. Orožen številnih manjših rokopisih objavil še zgodovino najstih dekanij lavantinskih škofije.

Kakorkoli že, kronika sedaj v rokah lastnika, ki čuva z največjo mero odgovornosti in omogoča raziskovalcem preučevanje pokrov, ki so za študij celjske zgodovine še kako potrebni.

Celjska župnijska kronika obsega okoli 580 strani vsebuje poleg kronike Celje in okraja tudi kroniko celjskih cerkva, imenik duhovnikov, rojenih v celjski in imenik duhovnikov, ki so v Celju službovali.

Besedilo sta dodani originalni veduti Celja v varen tisk in sicer v s se vera leta 1775 in v letu 1750 ter Savinjske mestna vrata v Celju 1850. Obe veduti sta signirani F. Jungblut in datirani letnico 1853.

Poleg omenjenih vedut v kronki še rodovnik celjskih grofov v rokopisu tiskani Keiserjevi izdaji, loženi pa so tudi štirje veljavni bankovci.

MILENA MOŠK

13. TEDEN DOMAČEGA FILMA CELJE, od 5. do 12. novembra

Retrospektiva slovenske filmske ustvarjalnosti ob 40-letnici slovenskega filma

Celje, 28. 10. do 4. 11.

Mali Union, ob 20. uri

5. Teden slovenskega filma

Četrtek, 31. 10.

Peščeni grad

Režija: Boštjan Hladnik, 1962. Igrajo: Ljubiša Samardžić, Milena Dravić, Ali Raner, Špela Rozin, Janez Albreht.

Sobota, 2. 11.

Med strahom in dolžnostjo

Režija: Vojko Duletič, 1975. Igrajo: Marjeta Gregorac, Boris Juh, Ivan Jezernik, Angela Hlebec, Branko Miklavc, Demeter Bitenc, Sandi Krošl.

Nedelja, 3. 11.

Zgodba, ki je ni

Režija: Matjaž Klopčič, 1967. Igrajo: Lojze Rozman, Dare Ulga, Stanislava Pešič, Polde Bibič, Milena Dravić, Vinko Hrastelj, Snežana Nikšić, Tone Slodnjak.

Ponedeljek, 4. 11.

Ljubezen

Režija: Rajko Ranfl, 1984. Igrajo: Rok Bogataj, Lenka Ferencak, Jože Mraz, Iztok Mlakar, Bernarda Gašperšič, Vojko Zidar.

Novi Hum je pomembna pridobitev

Žal pa še ni natančno načrtan srednje in dolgoročni razvoj turizma v občini

Prejšnji teden so v Laškem odprli novi hotel Hum, vse pa je nared tudi ureditev avtobusnega postajališča med novim hotelom in železniško postajo. Tako bo dve leti potem, ko so začeli graditi nov most (in ga lani novembra otvorili) urejen celoten predel mesta okrog mostu, za kar so načrtani namenili približno 264 milijonov dinarjev.

Za nov Hum so si v Laškem prizadevali že leta nazaj, vendar je bila to ena med naložb, ki so jo prelaga iz enega v drugo srednjeročno obdobje. S projektom novega mostu in ureditvijo mesta ob desni strani Savinje, se je pokazala priložnost, da se končno poravnajo več kot sto petdeset let stara stavba gostišča Hum in na njeno mesto postavi nov, sodoben hotel.

Nov hotel je pomembna pridobitev za laški turizem, ki pa žal v tem trenutku še nima natančno načrtanega srednjega in dolgoročnega razvoja. To pa lahko kmalu ogrozi likvidnost tega gostinskega objekta. Zato z Zdravištem Laško že potekajo razgovori o sofinanciranju pri namestitvi gostov. Hum naj bi sprejemal tiste zdraviliške goste, ki prihajajo na lastno pobudo in niso potrebni redne zdravniške nege.

V Humu si veliko obetajo, tudi od tranzitnega turizma, saj toč mimo poteka pomembna magistralna povezava Zagrebom.

Upravičeno pa v Humu računajo tudi na domače goste, občane z laškega območja in regije, ki so že prej radi prihajali v stari Hum. In končno so laške družbenopolitične organizacije dobile tudi primeren prostor za seje z večjim številom udeležencev.

Ob otvoritvi novega hotela Hum je trak prerezala Antonija Klinar, ki je v starem Humu delala kot čistilka in sobarica 25 let. Tri leta pred upokojitvijo se bo tudi delo sobarice v novem hotelu spremenilo. »Prej smo delale vse od kraja«, pravi Antonija. »Parket smo čistile z žico, ker ni bil lakiran, nosile smo premog v kurilnico, stihale in urejale vrt. Sedaj bom pospravljala le sobe.« Delovni pogoji so se torej spremenili, delovni čas zanjo pa je ostal enak od štirih zjutraj do poldneva. V novem hotelu so zaposlili 17 novih delavcev, vsi so študenti sozda Merx.

V Humu upajo, da jim bo uspelo v svoje prostore preseliti tudi turistično poslovalnico, kjer naj bi razpolagali z vsemi podatki o turističnih zmogljivostih v zasebnem in družbenem sektorju občine Laško. Tu naj bi se dvigale karte za lov in ribolov in nenazadnje naj bi imela v Humu sedež tudi ena izmed turističnih agencij. Sicer pa bodo ponudbo novega hotela, ki ima 48 ležišč, restavracijo, pivnico s pizzerijo, točilnico in vrt, vključili v celotno go-

stinsko-turistično ponudbo sozda Merx, katerega delovna enota, preko gostinskega podjetja Celje - tozd Savinja, je tudi hotel Hum.

Naložba v Hum je stala 125 milijonov. Dve tretjini sredstev je kril investitor - gostinsko podjetje tozd Savinja - ostalo tetjino pa združeno delo z območja Laškega, od katerega so največji delež prispevale Pivovarna Laško, Tim in Predilnica.

VIOLETA V. EINSPIELER

PLANINSKI KOTIČEK

Koča Paški Kozjak vabi

V Koči planinskega društva Velenje na Paškem Kozjaku (960 m), ki je bila zgrajena leta 1954, sta pred dvema leti pričela delati Ema in Roman Golčar. Z gostoljubnostjo ter dobro postrežbo sta si nova oskrbnika pridobila že veliko gostov, ki redno obiskujejo to planinsko postojanko. V domu na Paškem Kozjaku pa se poleg planincev ustavljajo tudi drugi obiskovalci in turisti, v njem se srečujejo tudi domačini.

Paški Kozjak je doživel po osvoboditvi velik napredek, saj so domačini dobili ceste, elektriko, vodo in telefone. Tudi pozimi je po prelepih dolinah živahno, saj imajo na terenih nedaleč od koče vsako leto smučarsko šolo. Koča, ki je poleti v senci mogočnih dreves, ima zunaj, ob postavljenih mizah približno štirideset sedežev, znotraj, v gostilniškem prostoru in planinski sobi pa 100 sedežev. V koči, ki je oskrbovana vse leto in odprta od 9^h do 21^h je tudi 42 ležišč. Iz Titovega Velenja je do Paškega Kozjaka 12 kilometrov (odcep pri osnovni Soli v Paki). S Pake do Kozjaka je uro in pol hoda, iz Doliča dve uri, iz Dobrne dve uri in pol iz Vitanja pa potrebujete za pot tri ure. S Paškega Kozjaka je veliko možnosti za krajše izlete na Basališče, do cerkve Sv. Jošta, na Špik in Visoko.

Hrano pripravita oskrbnika tudi po naročilu, prav tako pa za zaključene družbe priskrbita tudi živo glasbo.

V koči je 4. točka Saleške planinske poti in 18. točka planinske poti XIV. divizije. Paški Kozjak je znan iz NOB, Spomenik Visoko, pokopališče Sv. Jošt, spomenik, na katerega so borci Tomšičeve brigade vzdali v živo skalo spominsko ploščo z besedilom: »v spomin na srđite in teške borbe XIV. divizije od 17. do 19. 2. 1944 z Nemci za posest Paškega Kozjaka. Na pokopališču je spomenik v obliki Triglava v spomin borcem XIV. divizije, padlim 24. marca 1944, ko se je Šerčerjeva brigada prebila z Završ na Paški Kozjak. Pri kmetiji Ramšak pa je med belimi brezami vedno lepo urejeno grobišče trinajstih padlih borcev XIV. divizije in štirindvajsetih borcev XVII. divizije NOV Jugoslavije. Prvi so padli v strašni zimi 1944, drugi pa na pragu svobode v maju leta 1945.

Orientacija »Pokal Črete '85«

V soboto je bila planinska orientacija na Čreti. Pripravilo in izvedlo jo je PD Vransko (Marko Martin s sodelavci). Članska in mladinska proga sta imeli 5 kontrolnih točk, pionirska pa le 3 kontrolne točke. Nekatere so bile izbrane na zelo razglednih točkah (Ropasove peči, Jegovnik). Sodelovalo je 9 pionirskih in 4 mladinske ekipe iz krajev Šempeter, Prebold, Vransko, Zalec in jamarski klub Črni galeb. Pri pionirjih so osvojile prva tri mesta ekipe Šempetra, najboljša mladinska ekipa pa je bila z Vranskega. Pokale so podelili na proslavi na Čreti. Pripišimo še, da so vranski markacisti namestili kar precej novih smernih tabel. Koča ima tudi novo leseno tablo: KOČA NA ČRETI, 996 m, I. ŠTAJERSKEGA BATALJONA, čeprav na novi planinski karti Pohorje pomotoma piše, da je I. Pohorskega bataljona.

Š. J.

Obiskovalci Savinjske poti

Izven turistične sezone je kraška jama PEKEL zaprta. Ker žiga v tem času pri jami ni možno dobiti, so planinci PD ŠEMPETER namestili na najvišji točki gozdno-geološke poti skrinjico z žigom. Triangulacijska piramida ob poti ima višino 416 m in je najvišja točka učne poti. Ta nadomestni žig velja za dnevnik Savinjske planinske poti za točko 23.

Š. J.

Seminar za vodje planinskih šol

Komisija za vzgojo in izobraževanje pri Planinski zvezi Slovenije organizira 23. in 24. novembra seminar za vodje planinskih šol. Seminar, ki bo v domu na Mrzlici, je namenjen vsem, ki se v planinskih društvih ukvarjajo z vzgojo in izobraževanjem; tudi tistim, ki imajo pri tem že bogate izkušnje. Prijave zbira PZS, Odbor za planinsko šolo, Dvorčakova 9, Ljubljana.

HMEZAD
DO STROJNA TOZD PKM

Komisija za delovna razmerja DO Strojna TOZD PKM objavlja prosta dela in naloge:

komercialni posli

(1 izvajalec)

- z naslednjimi pogoji:
- ekonomski tehnik
- 2 leti delovnih izkušenj pri komercialnih poslih
- izpit B kategorije
- delo na terenu
- 3-mesečno poskusno delo

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj interesi pošljejo v 8 dneh po objavi na naslednji naslov: DO Strojna DS SS Zalec Šlandrov trg 20.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po preteku objave.

Prosimo, da objavo opremito z zaščitnim znakom SOZD. Račun za objavo pošljite na naslov: Hmezad DO Strojna TOZD PKM Šlandrov trg 20, Zalec.

Setev v občini Mozirje

V občini Mozirje se plan letošnje jesenske setve ne razlikuje od lanskega. S strniščnimi dosevkami bodo posejali 50 hektarjev, s travno detelnimi mešanici 70 hektarjev, s pšenico 90 hektarjev, ječmen bodo zasejali 50 ter oves na 20 hektarjih.

Plan setve pšenice in krmnih okopavin je v primerjavi z lani sicer zmanjšan za približno 30 hektarjev, vendar pa bodo spomladi za toliko več posejali koruze za silažo, ki bo rasla na 250 hektarjih. Poleg te bodo na 100 hektarjih posejali še koroze za zrnje ter na enako veliki površini še travno detelne mešanice. Krompir bodo spomladi posadili na 450 hektarjih.

enavaden koren

Koren, kakršnega je Marjan Dobovšek iz Vrbnega pri nturju potegnil iz zemlje, meri skupaj s korenino kar 1,5 stra. Največ je seveda korenine, 1,2 metra, ki pa je menda iz kakršnih koli težav šla iz zemlje.

EDI MASNEC

Več plodne zemlje

Kmetijstvo konjiške občine v načrtih za naslednje srednjeročno obdobje

V konjiški občini bodo v naslednjem petletnem obdobju skrbeli za pospešen razvoj kmetijstva, kakor so to predvideli v temeljih družbenega plana. Ustvarjali bodo pogoje za razvoj in uresničevanje dinamično rast kmetijske proizvodnje in pridelave.

V programu nakupa zemljišč so predvideli območje med Slovenskimi Konjicami, Tepanjem in Ločami. Na tem območju bo zemljišče odkupovala Kmetijska zadruga in s tem povečala svoje komplekse. Na ostalih območjih pa bo zemljišče odkupovala Kmetijska zemljiška skupnost. To zemljo bodo dali proizvodnim kmetijam za povečano usmerjeno proizvodnjo. Odkupili bodo približno 30 hektarjev zemljišč družbenega sektorja v skupni vrednosti 35,7 milijonov.

V prizadevanjih za plodno zemljo bodo s komasacijami in melioracijami izrgali 780 hektarjev zemljišč na območju Perovec-Dražas vas in Žiče-Loče. Na melioriranih območjih bodo pridelovali intenzivne poljščine in krmne rastline v skladu s proizvodnimi programi. Dokončali bodo tudi začeta dela na površini 220 hektarjev na območju Tepanja-Sp. Grušovje.

Kot prednostna naloga ostaja tudi usmerjanje organizirane proizvodnje v zasebnem sektorju ter izvajanje programa preusmerjanja kmetij v specializirano tržno proizvodnjo. Za letni program so si zastavili usmeritev 20 kmetij na celotnem območju, tako da bi bilo v občini do konca srednjeročnega obdobja, torej do leta 1990, 71 odstotkov vseh kmetij tržno usmerjenih. Stalež govedi naj bi povečali od 8600 glav v letu 1985 na 8800 v letu 1990. Z letno zamenjavo 200 čistopasemskih telic in krav bodo v letu 1990 dosegli, tako so predvideli, 80 odstotno čistopasemsko govejo čredo, kar je osnova za gospodarno delo pri prireji mesa in mleka.

Rejo govedi za meso bodo povečevali z dvo odstotno rast-

jo na leto, medtem ko bi reja krav - kombinirano za mleko in za teleta porasla od 3580 v letu 1985 na 3900 na do konca leta 1990 leta ali za 8,9 odstotkov.

Na melioriranih območjih bodo preusmerili 10 kmetij za vzrejo prašičev za meso, tako se bo število prašičev povečalo od 1600 na 3300 do konca naslednjega srednjeročnega obdobja.

Ne gre prezreti tudi piščančereje, vendar so predvideli, da bi le-ta ostala na isti ravni kot doslej.

V poljedelstvu pa se bodo v konjiški občini prizadevali pridelati več oljnic, koroze in krompirja in sicer na osnovi večjega hektarskega donosa. Obnovili bodo tudi 30 hektarjev sadovnjakov v skupni vrednosti 121,2 milijonov dinarjev. Pridelali bodo 2500 ton jabolk na leto, obnovili pa bodo tudi 25 hektarjev vinogradov v skupni vrednosti 111,5 milijonov dinarjev v družbenem sektorju in 30 hektarjev v zasebnem sektorju. Pridelano grozdje, trsi naj bi ga v normalni letini dali za 600 ton, bodo stiskali v lastni kleti.

V naporih za razcvet kmetijstva si bodo v konjiški občini še naprej prizadevali usposobiti in urediti višinske pašnike za organizirano pašo govedi. Razvoju živinoreje pa bo sledila veterinarska služba, ki jo bo potrebno seveda kadrovsko okrepiti in zagotoviti ustrezne pogoje za dobro delo.

MATEJA PODJED

Ljubečna Celje
arhivar

telefon: 33-421, 31-865

V Andražu nočejo umetnih jezer na najboljši zemlji

Dva dni smo bili na letečem uredništvu

Leteče uredništvo, ki smo ga prejšnji teden pripravili v krajevni skupnosti Andraž, je bilo po tehnični plati med zahtevnejšimi v zadnjem obdobju. Znova smo se namreč hoteli prepričati, v kolikšni meri smo usposobljeni za neposredno radijsko oddajanje s terena, izdajo časopisa ter pripravo ustnega časopisa s kulturno zabavnim programom. Prepričani smo, da smo uspeli; tudi po zaslugi prizadevnih Andražanov, ki so nam pomagali na vsakem koraku. Občutek, da smo bili dobrodošli v prav vseh domovih pa je veliko, veliko vreden.

Tokratno leteče uredništvo smo izpeljali s pomočjo andraške krajevne skupnosti, občinskega štaba teritorialne obrambe občine Žalec, planinskega društva Polzele, priključili pa sta se nam tudi uredništvu Savinjskega občana in sozda Hmezd Hmeljarja.

V Andražu imajo le dva telefona

Pred desetimi leti smo že bili na letečem uredništvu v tem idiličnem kraju. Takrat so nas krajanje opozarjali na mnoge težave, ki so jih imeli. V desetih letih so marsikaj storili za napredek in razvoj. Ze samo dejstvo, da so danes v Andražu asfaltirane domače vse poti, marsikaj pove. Pa vendarle to še zdaleč ni vse. Težav pa Andražanom ne manjka tudi danes. Zaradi njih se marsikdaj počutijo odrinjene in zapostavljene, kajti kot sami pravijo, z malo več razumevanja s strani širše družbene skupnosti, bi lahko bilo njihovo življenje še lepše. Najbolj jih jezi to, ker so se v republiških srednjeročnih dokumentih pojavili načrti za ureditev pet umetnih jezer za umetno namakanje polj v Savinjski dolini. Za to bi morali žrtvovati več kot dvesto hektarjev najbolj rodovitne zemlje, oškodovanih pa bi bilo več kot deset kmetov, ki ves čas vztrajajo v teh obrobni, hribovitih predelih. Najbolj žalostno je, kot pravijo, da jih ni nihče vprašal, kaj menijo o tem. Veseli smo, da se je ustnega časopisa v četrtek zvečer udeležil tudi predsednik žalske občinske skupščine Viljem Petek, ki je lahko krajanom dal takojšnji odgovor. Krajanje je potolažil, kajti zagotovil jim je, da bodo imeli pri odločitvi o jezerih prvo in zadnjo besedo.

Beseda je seveda takoj nanesla tudi na problem telefonije, saj imajo v Andražu le dva telefonska priključka. Kakšne so možnosti, da bi v Andraž dobili več telefonov že v naslednjem obdobju, so krajanje vprašali Viljema Petka. Možnosti so, ne samo za Andraž, pač pa tudi za druge

Dva dni smo bili v Andražu Vili Einspieler, Edi Masnec, sodelavka Ivana Fidler, Franček Pungertič, Mitja Tatarevič in Janez Vedenik, drugi dan je ekipo okrepil še novinar Rado Pantelič, popoldne pa sta časopis tehnično urejala še Miran Korosec in Tatjana Čuden, radijska tehnika Bojan Pišek im Tone Rudnik pa sta prišla v pomoč tehniku Mitji Tatareviču, saj smo imeli z Gore Oljke neposredni radijski prenos.

Dvorana v Andražu je pretesna. Se bodo pri polzelski TZO vendarle zganili?

kraje v obrobni predelih, moramo pa povedati, da je bila še pred časom žalska občina prav na področju telefonije med najmanj razvitimi v Sloveniji. Zato so morali postarji najprej razširiti in posodobiti telefonske centrale v središčih žalske občine, sedaj pa so možnosti za rešitev telefonskega omrežja tudi v obrobne predele. Pri tem bo treba združiti precejšnja sredstva, nekaj za posamezne priključke pa bodo morali prispevati krajanje.

Slavko Pižorn, predsednik krajevne skupnosti SZDL Andraž ter predsednik sveta krajevne skupnosti Srečko Pižorn sta opozorila še na dva problema. Prvi je zasebna trgovina, ki je slabo založena, lastnica pa je že dala odpoved. Savinjski magazin pa tudi ni zainteresiran, da bi tu imel svojo trgovino, kar se krajanom zdi nekoliko čudno, saj, kot sami pravijo, je kupna moč v Andražu precejšnja. Veliko krajanov je zaposlenih, doma pa še kme-

tujejo. Če bi bila trgovina dobro založena, bi promet prav gotovo ne bil slab. Križi pa so tudi z javnim avtobusnim prevozom, ki ga v Andraž tako rekoč ni in tudi pri samem Izletniku ni nikakršnega razumevanja ta to, čeprav bi lahko podaljšali samo kakšno avtobusno linijo s Polzele ali preko Titovega Velenja. Stroškov bi skorajda ne bilo.

Precej pikrih so ob našem obisku izrekli tudi na rovaš polzelske temeljne zadrugne

Večer s pripadniki teritorialne obrambe

V domu polzelskega planinskega društva na Gori Oljki so nas v sredo zvečer obiskali predstavniki občinskega štaba teritorialne obrambe iz Žalca. Pripravili so nam pravo učno uro s prikazom najsodobnejše oborožitve ter povedali nekaj besed o delovanju žalske teritorialne obrambe. Srečanja v domu so se udeležili tudi predstavniki krajevne skupnosti Andraž, planinskega društva Polzele ter uredništva Savinjskega občana in Hemljara.

Obiskala sta nas Viljem Petek in Janez Meglič

Veseli smo bili obiska predsednika skupščine občine Žalec Viljema Petka in predsednika OK SZDL Janeza Megliča, ki sta sodelovala v radijskem prenosu, zvečer pa sta odgovarjala tudi na vprašanja krajanov.

organizacije, ki na vse prošnje in zahteve za razširitev dvorane, ki je v zadrugnem domu, odgovarja le z obljubami. Dvorana pa je še vedno premajhna za vse potrebe, čeprav bi levi delež stroškov razširitve nosili krajanje sami.

Andraž je v znamenju petja

Da pa vendarle ne bi ostalo samo pri naštevanju težav, smo večer v Andražu zaključili s kulturno zabavnim delom prireditve. Da so v Andraž doma dobri ljudski pevci, smo se lahko prepričali že pred tem. V tem kraju namreč vsako leto pripravijo prireditev z naslovom »Družina poje«, ki je presešla ozke lokalne in občinske okvire, snema pa jo tudi RTV Ljubljana. Domači ljudski pevci so se tudi tokrat lepo predstavili. Navdušen aplavz so poželi učenci podružnične šole, ki letos slavi stoletnico obstoja. Po domače je zaigral trio Prijatelji iz Andraža, pohvaliti pa gre tudi žalsko Združenje šoferjev in avtomehanikov oziroma njihov pevski zbor, ki ga vodi Stanko Novak s Polzele.

Zbor je prvič predstavil pesem Stanka Novaka z naslovom Šoferska in požel dolgega aplavza. In ne nazadnje, izkazal se je tudi ansambel Mesečina iz Šempetra. Da znajo fantje dobro igrati, dokazuje tudi to, da igrajo tako rekoč vsak petek in soboto na različnih prireditvah.

Kako smo pri Gričarju pekli kostanj

V Andražu je znana Gričarjeva gostilna, oziroma gostilna Štefke Vašl. Novinar Vili Einspieler je prvi dan najprej končal z delom in se šel pogretil v Gričarjevo gostilno, kjer je čakal na preostale člane naše novinarske ekipe. Vili in Štefka sta pripravila presenečenje v spekla kostanj, s katerim so potem sladkali tudi drugi gostje v gostilni.

Nemogoče je v tem zapisu strniti vse utrinke iz Andraža. Za to bo še dovolj priložnosti v naslednjih številkah Novega tednika, precej pozornosti pa bo dvodnevni obisk v Andraž deležen tudi v sporedu celjskega in tudi ljubljanskega radia.

JANEZ VEDENIK
Slike: EDI MASNEC

Prireditev ne bi bila popolna, če se ne bi predstavili tudi ljudski pevci.

Dolg aplavz je požel tudi moški pevski zbor Združenja šoferjev in avtomehanikov iz Žalca, ki ga vodi Stanko Novak.

Ansambel Mesečina iz Šempetra ima vedno več dela, kar priča, da ga ljudje radi poslušajo. Uspešni so bili tudi na naši prireditvi v Andražu.

Ob zaključku ustnega časopisa so nas povabili na kmetijo Srečko Pižorn. Skupaj z Andražani smo potem izvedeli še marsikaj zanimivega, mladinci pa so zunaj pekli kostanje na žici.

Šentjur: boljša ponudba, večji promet

Merx, delovna organizacija Potrošnik je letos spremenila ponudbo in hkrati posodobila opremo v treh lokalih v šentjurski občini. V Gorici pri Slivnici so opustili tekstilni in tehnični oddelki ter prodajo gradbenega materiala, kupcem pa ponudili večji izbor živil, gospodinjskih in šolskih potrebščin. Tako se je promet v tej trgovini že precej povečal, podobno kot tudi v Dobju, kjer so opustili prodajo tehničnega in tekstilnega blaga in povečali izbor živil in gospodinjskih potrebščin. Gradnjo novega trgovskega lokala v tem kraju pa so preložili za nekaj časa, ker manjka denarja.

Merx je po sedemnajstih letih preuredil tudi lepo trgovsko stavbo na Planini pri Sevnici. Zaradi počasnega obračanja blaga je bila tamkajšnja trgovina čisto v škripih, zato so zmanjšali izbor tehničnega in tekstilnega blaga in razširili samopostrežnico. Tudi s to reorganizacijo so kupci zadovoljni.

ERNEST REČNIK

Prihodnje leto brez Baške?

Pritiski občine Krk - sanitarna inšpekcija je našla vrsto pomanjkljivosti

Lahko se zgodi, da bodo celjski otroci ostali brez doma v Baški. Julija je dom obiskala sanitarna inšpekcija občine Krk in ugotovila vrsto nepravilnosti. V sobah naj bi bilo preveč otrok, kuhinja in sanitarije pa so bile neurejene in neprimerne za tolikšno število malčkov. Ze takrat so hoteli dom zapreti, dokler upravljalec Pionirski dom Cvetke Jerin ne odpravi pomanjkljivosti. Na njihove prošnje so zadevo odložili, zato pa se sedaj postavlja vprašanje, kako bo z letovanjem otrok prihodnje leto. O tem so razpravljali tudi na zadnji seji odbora za pripravo letovanja.

Na vse pomanjkljivosti so člani odbora opozarjali že prej, vendar pa so upali, da bodo dom obnovili postopoma, ker denarja za celotno obnovo ni bilo. S pritiski občine Krk pa se je zadeva povsem spremenila. Člani odbora sicer še ne vedo, kako daleč segajo zahteve občine Krk: ali bodo zadovoljni z delno in postopno adaptacijo ali pa bodo zahtevali celotno obnovo do poletja. To naj bi še v teh dneh ugotovili predstavniki celjske občine,

ki naj bi se hkrati izjasnili o pomenu doma v Baški za celjske otroke.

Vse te razprave pa so se začele nekoliko pozno. V nobenem izmed načrtov interesnih skupnosti Baška ni omenjena, ker se tega očitno ni nihče pravočasno spomnil. Kje zbrati denar za obnovo, če vemo, da tudi za številne druge naloge ni denarja, to je sedaj vprašanje. Razpravljalci so menili, da je dom v Baški tako pomemben za celjske otroke, da nje-

gov obstoj ne more biti samo problem nekaterih interesnih skupnosti, ampak občine kot celote. Samo na ta način se bodo našla tudi potrebna sredstva, da dom ostane.

Razprave o obnovi doma so povsem na mestu le, da smo čakali tako dolgo, da je postal vprašljiv njegov obstoj. Navsezadnje so v domu bivali celjski otroci in ne bi nam smelo biti vseeno, v kakšnih razmerah letujejo.

T. CVIRN

Suša še kar grozi

Zadrega s pitno vodo v šentjurski, laški in žalski občini

Oskrba s pitno vodo se iz dneva v dan zastruje tudi v občini Laško. Problemi so v nekaterih zaselkih krajevnih skupnosti Laško, Rimske Toplice, Radeče, Marijagradec in Svibno.

Komunala do sedaj še uspešno rešuje oskrbo tam, kjer je vodovod v njihovi pristojnosti,

kot na primer v Kuretnem. Težave pa so zlasti pri tistih, ki imajo individualne vodovode v zaselkih Ojstro, zgornjem predelu Debra, Močilnem in Cimerem.

Cisterne, ki jih imajo na razpolago gasilci in civilna zaščita, ne zadovoljujejo več vseh potreb, da preko krajevnih odborov civilne zaščite, krajevnih konferenc socialistične zveze ter vaških odborov, organizirajo akcijo samopomoči. Gre za to, da bi prizadeti krajanje z lastnim prevozom dobavljali vodo. Cisterne, pa bodo vsak dan vozili v drugi kraj.

Če v roku štirinajstih dni ne bo padavin pričakujejo, da se bodo razmere z vodooskrbo zaostrele tudi v večjih centrih.

V šentjurski občini je oskrba s pitno vodo vedno težja, saj presihajo manjši izviri krajevnih in vaških vodovodov. Te-

Ljubno je bilo celo poletje med tistimi krajevnimi skupnostimi, kjer so čutili hudo pomanjkanje vode. V višjih legah čez dan iz pip ni pritekla niti kapljica vode. Pomanjkanje vode se je potegnulo še v jesen. Kaj takega niso pomnili niti najstarejši prebivalci Ljubnega. Dobri poznavalci razmer so trdili, da je vode v zbiralniku toliko, da bi je moralo biti več kot dovolj. Kar sama od sebe se je ponujala misel, da voda v omrežju nekje odteka. Ker je bila oskrba z vodo res že kritična, so se odločili za pregled omrežja in res kaj kmalu ugotovili, da je v bližini hotela Planinka voda odtekala v potok Ljubnico. Do te ugotovitve so precej pripomogli krajanje sami, ki se jim je zdelo nelogično, da v kalno Ljubnico od nekega piteka večja količina čiste vode. Ta čista voda je pritekala iz vodovoda.

žave so povsod v občini, razen tam, kjer je centralni vodovod. Vode tako primanjkuje v krajevnih skupnostih Dobje, Kalobje, Planina, pa tudi v Dramljah, na Blagovni, okoličnici Šentjurja, Slivnici, Ponikvi in na Prevorju. Vsa gasilska društva redno dovajajo vodo v cisterne in sicer opravijo dnevno od 10 do 15 voženj. Od julija, ko je občinski štab civilne zaščite organiziral enotno akcijo, so prepejali več kot 2000 kubi-kov vode.

V žalski občini je oskrba s pitno vodo dokaj dobra, kar velja za vse kraje, razen področja Ponikve in Velike Pirešice, kjer so izviri domala usahnili, zato občasno uvajajo redukcije, tako da vsaj včasih iz pip priteče voda. V samem Žalcu pa je oskrba zadovoljiva, saj so pred kratkim v Vrblju na pobudo izvršnega sveta naredili vrtno, oziroma majhno črpališče in začasni priklop, tako da je vode zaenkrat dovolj. V naslednjem obdobju pa nameravajo v Vrblju urediti večje črpališče, ker je vodni izvir tam dokaj bogat.

Lovstvo zahteva veliko časa

Medtem ko je v večini lovskih družin na našem območju kar precejšnja gneča, pa Lovska družina Bohor-Planina, ki gospodari s 3.595 hektarji lovnih površin, šteje le približno 30 članov. Ti imajo zato več dela, pa tudi odstrel divjadi ni tako omejen kot v drugih loviščih.

»Če hočeš biti res dober lovec, gre veliko časa,« meni predsednik družine Franc Špan. »Precej naših članov so kmetje in delavci, ti pa imajo bolj malo časa. Tako nas je le nekaj bolj zagnanih lovcov in na naša pleča pade kar veliko dela. Pa tudi večji odstrel; najboljši lovci odstrelijo 12 do 15 srn in srnjakov na leto ter seveda še ne-

membnejše pri lovu je gibanje v naravi.«

Cepprav imajo lovci s Planine bogato lovišče, pa imajo tudi sorazmerno malo lovskega (inozemskega) turizma. Pred petimi leti so se lotili turizma, vendar pa tudi še sedaj zaide v njihove revirje sorazmerno malo tujih lovcov; manj kot v drugih manj bogatih in predvsem manjših loviščih.

V Lovski družini Bohor-Planina imajo tudi zagnanega »lisičarja« Vikija Podpečana. Vsako leto ustrelijo največ lisic, vsi lovci pa priznavajo, da je to zelo naporen lov. Zahteva predvsem veliko potrpežljivosti in Viki čaka cele noči (tudi pozimi) na prežah. Včasih so lovci s Planine ustrelili tudi več kot 70 lisic na leto, potem pa jih je steklina precej razredčila in lani je bil ulov bolj pičel. Letos so se lisice spet zelo razmnožile in prihaja vse več pritožb zaradi škode, ki jo povzročajo zvirovke. Vikija Podpečana zato spet čaka precej prečutih noči, še zlasti, ker steklina še kar grozi, lisice pa so najbolj pogoste in nevarne prenašalke te nalezljive bolezni.

kaj druge divjadi. Če ne bi imeli tako velik odstrel, bi divjad povzročila preveč škode.

Franc se lahko pohvali, da na leto naredi približno 200 ur udarniškega dela za lovsko družino, ur, ki jih prebije na jagi, pa ne šteje.

»Lovstvo te pač zagrabi,« meni. »V družino sem se včlanil na prigovarjanje prijateljev, kasneje pa se s tem »zastrupi«. Zelo malo primerov je, da bi lovec izstopil iz lovske družine, ker tu ni samo streljanje; veliko po-

»Ne bi rekel, da je turizma ravno malo,« se brani Franc Špan. »Seveda pa je lažje povečati število turistov, kot pa zmanjšati.«

Res pa je, da se s prodajo mesa in tudi nekaj malega od turizma nabere dovolj denarja, da lovci poravnajo vsako leto za približno 7 milijonov dinarjev škod, ki jih povzroči divjad (največ divji prašiči) na posevkih, dovolj denarja pa ostane še za krmiljenje divjadi, medtem ko lovski dom na Bohorju že imajo, letos pa so si nabavili tudi manjšo radijsko postajo, ki pride prav predvsem pri lovu na divje prašiče.

»Doselej se nam še ni zgodilo, da bi imeli v našem revirju kakšen spor s kmeti. Vso škodo pravočasno poravnamo, res pa je, da nam pri šentjurskem Kmetijskem kombinatu malo pogledajo skozi prste. Tako je škoda v naših loviščih v primerjavi z drugimi revirji kar majhna,« pravi Franc Špan.

S. ŠROT

Krajevni praznik v Marija Gradcu

V soboto so krajanje Marija Gradca praznovali v spomin na leto 1944, ko so iz Turkovega mlina s pomočjo partizanov izpraznili mlinsko skladišče z žitom in moko in z 74 vozovi prepeljali v osvobodjeni Jurkloster.

Tudi letošnje praznovanje so obeležili z nekaterimi novimi pridobitvami. Tako so rekonstruirali makadamsko cesto Marija Gradec-Bukovje in položili okrog 1600 metrov asfalta na odcepu ceste Tveč-Olešče. S tovrstnimi nalogami nameravajo nadaljevati tudi v naslednjem letu, ko želijo urediti cesti Trojno-Lahomšek in Radoblje-Klanc.

Na slavnostni seji skupščine Krajevne skupnosti so podelili tudi pet bronastih odličij osvobodilne fronte vsem tistim organizacijam in posameznikom, pri katerih je bilo njihovo delo opazno v zadnjem času. Prejeli so jih: Kulturno društvo Anton Tanc, Vaški odbor Trojno, Anton Ojsteršek, Ferdo Medved in Franc Reberšak.

V počastitev krajevnega praznika so izvedli tudi tekmovalno v malem nogometu za pokal Krajevne skupnosti Marija Gradec, na katerem je sodelovalo šest ekip. Prvo mesto je osvojila ekipa »Araržerjev« iz Rečice pred ekipo z Vrha in domačo ekipo iz Reke.

VLADO MAROT

PRIREDTVE

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Ponedeljek, 4. novem. ob 10.00: Ivo Brešan: SLAVNOSTNA VEČERJA V POGREBNEM PODJETJU. Zaključena predstava za Srednjo kmetijsko šolo.

Torek, 5. novem. ob 15.30: Eric Vos: PLESOČI OSLIČEK. Za abonma 2. šolski in izven.

Sreda, 6. novem. ob 17.: Eric Vos: PLESOČI OSLIČEK. Za abonma 3. šolski in izven.

Kulturni dom Zarja Trnovlje

Prihodnji petek, 8. novembra bo v Trnovljah gostovala gledališka skupina Kulturno prosvetnega društva Svoboda Prevalje-Mezica. Ob 19. uri bodo v kulturnem domu Zarja uprizorili delo Alenke Goljevške Pod Prešernovo glavo.

Mayerjeva vila Šoštanj

Društvo Šaleških likovnikov organizira tokrat v Mayerjevi vili razstavo ing. Ivana Kolarja iz Topolšice in Stefana Končiča iz Titovega Velenja. Oba slikarja sta amaterja. Ivan Kolar se predstavlja s akvareli, Stefan Končič pa z olji, dela obeh avtorjev pa zvečuje predstavljata pokrajinske motive in vedute.

Zdravilišče Topolšica

V naravnem zdravilišču Topolšica, v avli hotela Vesna je na ogled razstava likovnih del Jožeta Krambergerja iz Slovenj Gradca. Slikar samouk se predstavlja s 30 oljnimi slikami večjega formata, ki prikazuje zelo uspele portrete in tihožitja z etnografsko tematiko.

Knjižnica Titovo Velenje

V knjižnici Kulturnega centra Ivan Napotnik je odprta razstava z naslovom Moje prvo berilo. Razstava je zbirka 650 abecednikov in prvih čitank iz vsega sveta, ki so jo pripravili Marjan Marinšek, akademik dr. Janez Milčinski in Slovenski šolski muzej. Razstava je posvečena 40-letnici delovanja Organizacije združenih narodov, ogledali pa si jo boste lahko do konca novembra.

Razstavnici salon Rogaška Slatina

V Razstavnem salonu v Rogaški Slatini so pripravili razstavo risb Viljama Jakopina. Razstava bo odprta vsak dan od 22. novembra.

Bolnišnica Vojnik

V prostorih delovne terapije Tozd Center Nevropsihiatrije Vojnik bodo prihodnji petek, 8. novembra odprli razstavo ročnih del pacientov. Razstavo bo moč videti vsak dan od 9. do 17. ure do 15. novembra.

Glasbena šola Celje

V dvorani Glasbene šole v Celju bo v ponedeljek, 4. novembra ob 18. uri koncert filmske glasbe in srečanje z dr. Urbanom Kodrom. Prireditve bo v okviru Tedna domačega filma.

Likovni salon Celje

V Likovnem salonu bodo v ponedeljek, 4. novembra ob 17. uri odprli razstavo scenografije jugoslovanskih scenografov. Razstava bo odprta do 12. novembra.

Muzej revolucije Celje

V spodnjih razstavnih prostorih Muzeja revolucije je na ogled razstava slikarjev amaterjev likovne sekcije ZPD France Prešeren iz Celja. Razstavo si lahko obledate samo še danes.

Knjižnica Edvarda Kardelja Celje

V knjižnici Edvarda Kardelja si lahko ogledate razstavo posvečeno 1.100-letnici Metodove smrti z naslovom Zarja slovenskih književnosti. Razstava bo odprta do 28. novembra. V avli 3. etaže knjižnice pa je na ogled razstava, posvečena 40-letnici Organizacije združenih narodov in si jo boste lahko ogledali do konca leta.

V mladinskem oddelku knjižnice Edvarda Kardelja na Šlandrovem trgu bodo vsako sredo od 16. do 17. ure pripravili Uro pravljic za najmlajše.

Od torka, 29. 10. naprej odprt veliki bazen vsak dan od 7.30 do 19.30 ure, ob sobotah in nedeljah od 10. do 19. ure.

Peščena tenis igrišča bomo zaprli 1. 11. 85. Nadaljevanje igranja tenisa na asfaltnem igrišču.

Savna vsak dan od 14.30 do 20.30, v soboto in nedeljo od 12. do 19. ure.

Avtosejem vsako soboto od 8. do 12. ure.

1. novembra bodo vsi objekti zavoda Golovec ZAPRTI!

Film Christophoros bo v Celju doživel svojo jugoslovansko premiero.

Butnskala je komedija, ki bo vseč predvsem tistim, ki imajo radi nekoliko nor humor.

DOKTOR

Proizvodnja: Viba film 1985. Kamera: Karpo Godina. Scenografija: Mirko Lipužič. Glasba: Strauss. Verdi. SCENARIJ IN REŽIJA: VOJKO DULETIČ.

Igrajo: Slavko Cerjak, Tea Glažar, Zvone Hribar, Ivan Rupnik, Demeter Bitenc, Dare Valič, Andrej Kurent, idr.

Film je postavljen v Ljubljano, v čas med italijansko in nemško okupacijo v letih od 1941 do 1945. Filmska zgodba pripoveduje o Vladimirju Kantetu, ki je bil pred drugo svetovno vojno v vrhu politične policije, med vojno je imel enak položaj in še višji pri italijanskem okupatorju in nič manjši, ko so po zlomu italijanskega fašizma Ljubljano zasedli Nemci. Pod ilegalnim imenom Lija pa je bil doktor povezan že od leta 1941 do januarja 1945 z Osvobodilno fronto. Zakaj se je odločil, da sodeluje z OF, kako jim je predajal dragocene informacije o delovanju okupatorjev in domobrancev, kako se je izpostavljaval vsak dan nevarnosti, da bo okupator razkril njegovo pripadnost OF in kako je bil razkrit – o tem pripoveduje in razmišlja film Doktor.

Osnova za film je roman (njegov avtor je Janez Vipotnik) so resnični podatki o Vladimirju Kantetu – Doktorju, kajti dogodki in osebe niso izmišljeni. Ob zgodbi o doktorju teče vzporedno in se z njo prepleta tudi zgodba o okupiranem, a nikdar podjarmljenem, upornem mestu Ljubljani v letih 1941–45.

NAŠ ČLOVEK

Proizvodnja: Viba film 1985. Scenarij: Janez Povše. Kamera: Janez Verovšek. Scenografija: Mirko Lipužič. Glasba: Bojan Adamič. REŽIJA: JOŽE POGAČNIK.

Igrajo: Boris Juh, Aleš Valič Ivo Ban, Miranda Caharija, Boris Kralj, Vesna Jevnikar, idr.

Direktor Milan je bil uspešen na svojem delovnem mestu. Nenadoma pa se vse obrne proti njemu. Dobi občutek, da mu povsod mečejo polena pod noge, da bi ga radi odstavili s položaja. Ker so v kolektivu vsi proti njemu, išče pomoč in nasvet pri prijatelju, visokem političnem občinskem funkcionarju. Ta ga miri, češ, da so njegovi strahovi le prividi. Spletke pa se nadaljujejo in se prenesejo tudi domov, v družino, kjer gre zakon počasi po zlu, odtujenost od otrok pa se veča. Občutek Milanove ogroženosti se povečuje in postaja že prava bolezenska preganjavica. Slednjič ga res zamenjajo. Izve, da je bila njegova odstranitev nujna, da bi se še naprej obdržal prevlad, češ da delavci sami vodijo in ustvarjajo kadrovske politike. Milanu, kot »našemu človeku« pa so še naprej odprta vsa vrata k pomembnim političnim in gospodarskim funkcijam.

Sodoben in politično ter drugače angažiran film nas s preprosto in dojemljivo zgodbo vodi v svet političnih spletk, ki se ne ozirajo na človeka, posameznika in njegove zasluge, ampak zasledujejo točno določene, včasih skrite in nespoznavne, a vendarle jasno opredeljene cilje.

JAGODE V GRU

Proizvodnja: Avala pro film 1985. Scenarij: Srđan Karanović in Rajko Grlić. Kamera: Živko Zalar. Scenografija: Miljen Kljaković. Glasba: Zoran Simjanović. REŽIJA: SRĐAN KARANOVIC.

Igrajo: Branko Cvejić, Predrag Manojlović, Aleksandar Berček, Bogdan Diklić, Mira Banjac, Gordana Marić, Predrag Gojković, idr.

Jagode v grlu so nadaljevanje pred leti izredno priljubljene in gledane TV nadaljevanke Kar bo pač bo (Grlom u jagode). Petnajst let potem, ko so se razšle življenske poti velikih šolskih prijateljev, se ti na pobudo Mikija Rubiroze, ki je uspešen poslovnež v Švici, zberejo v gostilni. Bane Bumar je dobro situiran meščan z dvema otrokoma in težavami v zakonu. Goca in Uške, ki imata Banetovega otroka iz gimnazijskih let, sta se medtem že razšla in ločila. Boca Combe je uspešen TV novinar. Nora noč, s katero želijo proslaviti snidenje, se sprevrže v moro. Prepripi, pretepi, nizkotne strasti in stare zamere izbruhnejo na plano z vso silovitostjo. V eni sami noči se izkaže, da so bile prisege o večnem prijateljstvu le v veter zmetane besede, ki jih je življenje obrnilo po svoje in iz nekoč mlade obetavne generacije bodočih uspešnežev ustvarilo burkače, nesposobne globljih čustev, razočarance in konformiste.

To, kar obeta biti prijetna komedija v slogu, ki se ga še dobro spominjamo iz uspešne TV nanizanke, se sprevrže v tragikomedijo, že kar grotesko o življenjskih zavozencih. Opraviti imamo z zelo resnim in analitičnim filmskim delom, ki na zanimiv in zelo dognan način lepo vodi znane junake v novo, povsem drugačno zgodbo od pričakovane. Imenitna kamera, glasba in režija nas vodijo skozi intimne drame nekoč simpatičnih junakov.

LJUBEZENSKA PISMA Z NAKLEPOM

Proizvodnja: Marjan film Split, Croatia film 1985. Kamera: Goran Trbuljak. Scenografija: Željko Senečić. Glasba: Wolfgang Amadeus Mozart. SCENARIJ IN REŽIJA: ZVONIMIR BERKOVIC.

Igrajo: Irina Alferova, Zlatko Vitez, Krunoslav Šarić, Relja Bašić, Mustafa Nadarević, Siniša Popović, Zvonko Lepetić, idr.

Profesor glasbe Ivan Kosor se pripravlja na predavanje, ob tem pa ga preplavljajo spomini na veliko ljubezen, ki jo je doživel v bolnišnici po težki prometni nesreči. Tam je namreč zagledal prelepo žensko, ki je vsak dan obiskovala pacienta na sosednji postelji. Ljubezen, ki se rodi na prvi pogled, ga obseda in prične ji pisati prelepa ljubezenska pisma, ki pa so anonimna. Pisma žensko vse bolj vznemirjajo, profesorja pa obsedajo, saj ve, da ne bo imel zlepa priložnosti razkriti se kot njen oboževalec, kaj šele govoriti z njo in jo poskušati osvojiti. Ljubezen pri ženski hoče tako vzbuditi s pismi. Uspe mu, le da sadove njegove umetnosti pisanja pobere nekdo drugi, potem ko ga je z napako v svoji računalni naravnost potisnil ljubljani ženski v anarohije. Rezultat razočaranje profesorja, razpad ženskega zakona in konec v bolnišnici spletenega prijateljstva.

Izjemno lepo speljana ljubezenska drama, kjer se imenitno dopolnjujeta kamera, glasba in scenografija z načinom pripovedi osnovne zgodbe, navdušuje predvsem s svojo čistostjo in lepoto.

BUTNSKALA

Proizvodnja: Viba film 1985. Scenarij: Emil Filipčič. Kamera: Vilko Filač. Scenografija: Zdravko Papič. Glasba: Bojan Adamič. REŽIJA: FRANCI SLAK.

Igrajo: Emil Filipčič, Marko Derganc, Janez Hočevnar – Rifle, Majolka Šuklje, Mila Katič, idr.

Mladi Ervin sreča neke deževne noči Profesora, trikratnega doktorja, ki ga povabi med butnglavce. To je čudna skupina ljudi,

ki se z glavo zaletava v skalo, ob tem pa se jim prikazujejo lisice, ki naj bi ogrožale svet. Butnglavci se odločno spopadejo (nevidnimi) lisicami in v trdnem boju zmagajo ter s tem prevzamejo oblast. Nastaja nov družbeni red, s katerim pa butnglavci kaj kmalu ne vedo več, kaj početi. Tudi njihova Emila, ki medtem enkrat že spremeni podobo, v svoji tretji inkarnaciji odleti v veselje, ker je svet za njegovo ideologijo že prevelik. Vse bolj očitna postaja nemoč butnglavcev, da bi uspešno dali dogodke...

Butnskala je prvi poskus slovenske komedije popok, absurda, hkrati tudi poskus ekranizacije izjemno uspele (in vizirane) radijske igre, ki jo je pripravil radio Student. Zgodbo za priznanje in oblast, o osvojitvi oblasti in o lastni nesposobnosti da bi pridobilim kaj pametnega počeli, je iz te sijajne parodije in imenitno odigrane komedije, jasno razvidna. Slak pravi, da je film nekak avtorski komentar dogodkov 20. stoletja na svetu.

CHRISTOPHOROS

Proizvodnja: Viba film 1985. Scenarij: Željko Kozinec. Kamera: Rado Likon. Scenografija: Jani Kovič. Glasba: Bojan Adamič. REŽIJA: ANDREJ MLAKAR.

Igrajo: Milena Zupančič, Radko Polič, Boris Juh, Miloš Kleno, Pavel Ravnohrib, Dare Valič, idr.

Partizan Ivan in belogardist Martin se ob koncu vojne leta na smrt sovražita: pribijeta se za jezik, likvidirata... Obenem nenavadnih okoliščinah preživita. Usojeno jima je, da v živita kot soseda, vse do starosti, ko ostaneta zadnja prebivalci svoje vasi. V njuni sosesčini živi tudi Lenka, vdova, ki je svojimi temeljnimi željami po miru in ljubezni, pa tudi s stiskami nenehno postavlja pred vprašanje sprave. Toda, lahko spravita stara in nepomirljiva nasprotnika? Ali lahko ljubezni in bližina smrti združi dva človeka, ki sta vsak po svoje razočarana v svojo vero? Končno: kaj lahko dva starca prinašata najmlajšim generacijam Slovencev, za katere vsi upamo, da imajo v sebi manj zamolčevanja, tesnobe in samotrpčnosti, kot v filmu simbolizira kip svetnika mučenca?

Film Christophoros torej skuša razpreti vprašanja slovenske revolucije in slovenske izdaje, zgodovinska vprašanja razločevanja slovenskem narodu med zadnjo vojno, posledice bratovščinskega bojeva in usodnih svetovnonazorskih delitev. Vprašanja vsakega sveta skuša odraziti v majhnem, intimnem človeškem Obenem v njem poleg midsosedske, materinske in ljubezenske drame poteka povojna kronika neke slovenske hribovske vasi, ki propadla, še preden se je slovenska družba zavedla krivde za njen propad. Film ne upira obtožujočega prsta v nobeno družbo. Bolj ga zanima, kolikšna je tudi človeška krivda glavnih junakov za propad vasi, ker je ta krivda elementarna in vsake resnice, za katero gre avtorjem.

Celjski vitez – nagrada Celjanov

Celjani bodo tokrat prvič na TDF tudi sami ocenjevali filme. Z glasovnicami bodo namreč glasovali za vse slovenske celovečerne igrane filme in med njimi izbrali film, ki je po njihovem mnenju najboljši na Tednu domačega filma. Zmagovalec bo prejel novo nagrado – kipec Celjski vitez, ki je nagrada občinskega za najboljši slovenski film. Kipec je izdelal celjski aranžer Ljubo Mlinarič.

Naš človek prinaša na platno ob sijajnih igralskih dosežkih dramo o manipulaciji človekom.

Glavni sopokrovitelji 13. TDF so:

AERO Celje
ELKROJ Mozirje
GRADIS Celje
KOVINOTEHNA Celje
TOPER Celje

Posamezne dele programa so omogočili:

ETOL IFF Celje, Žična Celje, Zavarovalna skupnost Triglav - območna skupnost Celje, Razvojni center Celje, Ingrad Celje, Ljubljanska banka - splošna banka Celje, STC Javna skladišča Celje, Tkanina Celje, Železarna Štore, LK Savinja Celje, Libela Celje, Zdravilišče Rogaška Slatina, Steklarna Boris Kidrič Rogaška Slatina, Kulturne skupnosti občin Šmarje pri Jelšah, Slovenj Gradec, Zalec, Unior Zreče, Zdravilišče Dobrna, Metka Celje, Zlatarne Celje, sozd Merx Celje, Avto Celje, Izletnik Celje, Konus Slovenske Konjice, Cinkarna Celje, Pivovarna Laško.

OČKA NA SLUŽBENI POTI

Proizvodnja: Forum Sarajevo 1984. Scenarij: Abdulah Sidran. Kamera: Vilko Filač. Scenografija: Predrag Lukovac. Glasba: Zoran Simjanović. REŽIJA: EMIR KUSTURICA.

Igrajo: Moreno de Bartolli, Miki Manojlović, Mirjana Karanović, Mustafa Nadarević, Mira Furlan, Slobodan Aligrudić, dr.

Zgodba o dečku in njegovi družini v burnih petdesetih letih, v času preloma s stalinizmom. Čas, v katerem živi, ni naklonjen letu, preprostem uradniku v Ministrstvu za delo. Ko zavrne ljubezen lepotic, ga ta iz maščevanja naznani, češ da je klevetal režim, svak pa ga spravi v zapor, ker tudi tako lahko osvoji želeno lepotic. Po prvih težkih letih robije, ki jo služi, čeprav mu pravica nikoli ni bila dokazana, se režim omili in družina se mu lahko pridruži. Mali Dino doživi prvo globoko ljubezen, hkrati pa tudi vse bolj spoznava očetovo lahkomišelnost, ko postaja priča konfliktnih situacij v družini in drugod. Pa vendar nikoli ne bo odkril stričeve vloge pri očetovi aretaciji in tudi ne, da je teta, ki mu podari tako želeno nogometno žogo pravzaprav oseba, ki je povzročila trpljenje njegove družine.

Film Očka na službeni poti je svoje nesporne kvalitete potrdil v letu z zmago na letošnjem Cannesu, pa tudi doma, z absolutno zmago na puljskem festivalu. Gre za film z imenitno zgodbo o zgodovinsko tako pomembnem času kot so bila petdeseta leta. Poln je čustev, topline in atmosfere, ki jo gledalec doživlja ob gledu, mojstrsko je zrežiran in posnet ter vrhunsko odigran.

OVNI IN MAMUTI

Proizvodnja: Viba film, Skupina Filmske alternative Novo Mesto 1985. Kamera: Karpo Godina. Glasba: Jani Kovačič. SCENARIJ IN REŽIJA: FILIP ROBAR - DORIN.

Igrajo: Slavko Štimac, Božidar Bunjevac, Marko Derganc, dr.

Film prepleta tri zgodbe z naslovi Huso pod vrati, Izpoved defenzivnega nacionalista in Konec poti.

Huso, delavec iz Bosne, pride na delo v Slovenijo, kjer se zaposli pri podjetju Snaga. Ker se ne more in ne zna prilagoditi, nesrečno konča svoje življenje v temi primestne Ljubljanske ulice. Slovenec Marko Skače pa se potika po lokalih, kjer se pretežno zbirajo Bosanci, jih napada in jim trga ušesa. Ko ga pošljejo na zdravljenje in ozdravijo vkoreninjene vzroke nacionalizma in nestrpnosti, zbegano kroži po ulicah, ne vedoč, kaj bi počel s seboj in se spremeni v mamuto. Tretji junak, mladenič, ki živi v srednješolskem internatu, tudi Bosanec, je primer že docela adaptiranega mladeniča, ki je izgubil vse značilnosti lastne nacionalne samobitnosti in se asimiral.

Vse tri zgodbe, ki se prepletajo in ki jih spremlja mestoma izredno duhovit in ironičen komentar, pogumno razkrivajo odnos Slovencev do delavcev iz drugih republik. Razkrivajo torej slovenski nacionalizem, ga smešijo in se tudi na črno-humorni način poigravajo z tovrstnimi pojavi. Kljub navidezni lahkotnosti pa gre za izjemno resno delo, temelječe na socioloških analizah, posneto na izvirni način avtorja - Filipa Robarja. Ta namreč prepleta igrani del filma z bogatim dokumentarnim gradivom, ki ga je zbral in spletel v celoto, ki opozarja in daje mnogo misliti.

Nagrade na Tednu domačega filma

Društvo slovenskih filmskih delavcev oziroma njegova žirija bo tudi letos na Tednu domačega filma podelila nagrade in priznanja Metod Badjura za najvidnejše dosežke v slovenski kinematografiji in to za ustvarjalne deleže posameznikov na področju kratkih in igranih filmov ter filmov študentov Akademije za gledališče, radio, film in televizijo.

Predsednik letošnje tričlanske žirije, ki bo filme gledala dvakrat - enkrat sama in drugič z občinstvom, bo Jane Kavčič člana pa Majda Knap in Žaro Tušar.

Nagrade za igralske dosežke v slovenskih filmih pa bo tudi letos podelila žirija revije Stop in Novega tednika ter Radia Celje. Predsednik žirije je igralec Boris Cavazza, člana pa Miha Brun in Boris Rosina.

PREMIERNI SPORED

KINO UNION

Predstave ob 15.30, 17.30 in 20.00 uri

5. 11. DOKTOR
(ob 20. uri slavnostna otvoritev 13. TDF)

Gostitelj: ETOL IFF, Celje

6. 11. NAŠ ČLOVEK

Gostitelj: Žična Celje

7. 11. LJUBEZENSKA PISMA Z NAKLEPOM

Gostitelj: Zavarovalna skupnost Triglav, območna skupnost Celje

8. 11. BUTNSKALA

Gostitelj: Razvojni center Celje

9. 11. OVNI IN MAMUTI

Gostitelj: GIP Ingrad Celje

10. 11. JAGODE V GRLU

Gostitelj: Ljubljanska banka, Splošna banka Celje

11. 11. OČKA NA SLUŽBENI POTI

Gostitelj: STC Javna skladišča

12. 11. CHRISTOPHOROS

Gostitelj: Tkanina Celje

SPORED KRATKIH FILMOV

MALI UNION

Predstave ob 17.00 uri

5. 11. KRATKI FILMI SLOVENSKE PROIZVAJALCEV

6. 11. KRATKI FILMI SLOVENSKE PROIZVAJALCEV
(filmi Vibe, Unikali studia in DDU Univerzum)

7. 11. SPOMINSKI VEČER KARLA GROSSMANA

8. 11. FILMI ŠTUDENTOV AGRFTV

9. 11. EKOLOŠKI FILMI

11. 11. SLOVENSKI AMATERSKI FILMI

12. 11. EKOLOŠKI FILMI

Sporod slovenskih kratkih filmov je omogočila Železarna Štore

SPORED 40-LET SLOVENSKEGA FILMA

KINO METROPOL

Predstave ob 16.00, 18.00

5. 11. NA SVOJI ZEMLJI

5. in 6. 11. ob 20.00 OVNI IN MAMUTI

6. 11. VESNA

7. 11. NE ČAKAJ NA MAJ

8. 11. PLES V DEŽJU

9. 11. CVETJE V JESENI

10. 11. LET MRTVE PTICE

7.-10. 11. ob 20.00 OČKA NA SLUŽBENI POTI

11. 11. VDOVSTVO KAROLINE ZAŠLER

12. 11. SPLAV MEDUZE

11. in 12. 11. ob 20.00 NAŠ ČLOVEK

Sporod je omogočil LK Savinja Celje

SPORED MLADINSKIH FILMOV

SPORED 40 LET SLOVENSKEGA FILMA

KINO DOM

5. 11. ob 15. in 17. KALA
ob 19.00 TRST

6. 11. ob 15. in 17. TI LOVIŠ
ob 19.00 BALADA O TROBENTI IN OBLAKU

7. 11. ob 15. in 17. NE JOČI, PETER
ob 19.00 SAMORASTNIKI

8. 11. ob 15. in 17. KEKČEVE UKANE
ob 19.00 SEDMINA

9. 11. ob 15. in 17. UČNA LETA IZUMITELJA POLŽA
ob 19.00 RDEČE KLASJE

10. 11. ob 15. in 17. PASTIRCI
ob 19.00 IDEALIST

11. 11. ob 15. in 17. ZVEZDICA ZASPANKA
ob 19.00 RDEČI BOOGIE

12. 11. ob 15. in 17. DOLINA MIRU
ob 19.00 POVEST O DOBRIH LJUDEH

Sporod mladinskih filmov je omogočila Libela Celje

Sporod 40 let slovenskega filma je omogočil LK Savinja Celje

REPRIZA PREMIERNEGA SPOREDA V OBČINI

ŠMARJE PRI JELŠAH

KINO ROGAŠKA SLATINA

Predstave ob 20.00 uri

6. 11. DOKTOR

8. 11. LJUBEZENSKA PISMA Z NAKLEPOM

10. 11. OVNI IN MAMUTI

12. 11. OČKA NA SLUŽBENI POTI

13. 11. CHRISTOPHOROS

KINO ŠMARJE PRI JELŠAH

Predstave ob 19.00 uri

7. 11. NAŠ ČLOVEK

9. 11. BUTNSKALA

11. 11. JAGODE V GRLU

12. 11. OČKA NA SLUŽBENI POTI

Reprizo premiernega sporeda so omogočili: Zdravilišče Rogaška Slatina, Steklarna Boris Kidrič Rogaška Slatina in Kulturna skupnost občine Šmarje pri Jelšah

PREMIERE IZVEN CELJA

6. 11. ob 17.00 KINO ZREČE: DOKTOR

Premiero je omogočil Unior Zreče

8. 11. ob 17.00 KINO DOBRNA: LJUBEZENSKA PISMA Z NAKLEPOM

Premiero je omogočilo Zdravilišče Dobrna

9. 11. ob 17.00 KINO SLOVENJ GRADEC: BUTNSKALA

Premiero je omogočila Kulturna skupnost Slovenj Gradec

11. 11. ob 17.00 KINO ZALEC: JAGODE V GRLU

Premiero je omogočila Občinska kulturna skupnost Zalec

12. 11. ob 19.00 KINO SEVNICA: DOKTOR

Premiero je omogočilo združeno delo občine Sevnica

POGOVORI OBČINSTVA S FILMSKIMI AVTORJI

DVORANA DOMA JLA CELJE

pogovori so ob 19.30 uri, po prvi premieri dneva

5. 11. Pogovor z ustvarjalci filma DOKTOR

6. 11. Pogovor z ustvarjalci filma NAŠ ČLOVEK

7. 11. Pogovor z ustvarjalci filma LJUBEZENSKA PISMA Z NAKLEPOM

8. 11. Pogovor z ustvarjalci filma BUTNSKALA

9. 11. Pogovor z ustvarjalci filma OVNI IN MAMUTI

10. 11. Pogovor z ustvarjalci filma JAGODE V GRLU

11. 11. Pogovor z ustvarjalci filma OČKA NA SLUŽBENI POTI

12. 11. Pogovor z ustvarjalci filma CHRISTOPHOROS

Pogovor po filmih je omogočila Metka Celje

POSVETOVANJA

DVORANA DOMA JLA CELJE

6. 11. ob 10.00 uri LIKOVNA REKLAMNA PODOBA SLOVENSKE FILMOV

9. 11. ob 10.00 uri FILMI O NOB IN MLADI
(soorganizator Zavod za šolstvo SRS)

11. 11. ob 10.00 uri TON V JUGOSLOVANSKEM KINEMATOGRAFU
(soorganizator posvetovanja in demonstracije tonske opreme kina GZS - tozd Kinematografije Ljubljana)

Posvetovanja so omogočile Zlatarne Celje

FILMSKA DELAVNICA

4. 11. ob 18.00 uri Film in filmska glasba
(Srečanje z dr. Urbanom Kodrom)

11. 11. ob 13.00 uri Predstava filma BUTNSKALA in pogovor

12. 11. ob 10.00 uri Delo s kamero in videoopremo
JURE PERVANJE

Filmsko delavnico je omogočil SOZD Merx Celje

SREČANJA

7. 11. ob 17.30 uri Srečanje krajanov Vojnika s filmom in ustvarjalci filma NAŠ ČLOVEK

8. 11. ob 10.00 uri Srečanje filmsko vzgojnih delavcev Celje s filmom in ustvarjalci filma BUTNSKALA

11. 11. ob 10.00 uri Srečanje delavcev Cinkarne z ustvarjalci filma OVNI IN MAMUTI

Srečanje je omogočil SOZD Merx, DO Avto Celje

RAZSTAVI

4. 11. ob 17.00 uri OTVORITEV RAZSTAVE SCENOGRAFIJE
Likovni salon Celje

Razstavo je omogočil Izletnik Celje

5. 11. ob 13.00 uri OTVORITEV RAZSTAVE LIKOVNI VTISI OSNOVNOŠOLCEV OB OGLEDU FILMA NE JOČI, PETER IN SREDNJEŠOLCEV OB OGLEDU FILMA BUTNSKALA, Dom JLA Celje

Razstavo je omogočila Cinkarna Celje

SREČANJE Z AVTORJEM FILMSKE GLASBE

4. 11. ob 18.00 uri dr. URBAN KODER IN NJEGOVA FILMSKA TER SCENSKA GLASBA

Srečanje je omogočila Pivovarna Laško

PRESS CENTER IN CENTER TDF

Mala dvorana Doma JLA Celje

Centra delujeta od 4. do 12. novembra 1985 vsak dan od 8.00 do 22.00 ure

Delo press centra je omogočil Konus Slovenske Konjice

OKTOBER V ŠOLI

OŠ Dušan Jereb, Slov. Konjice: Bili smo na ekskurziji. Najprej smo si v Celju ogledali tovarno Metka. Potem smo se odpeljali proti Logarski dolini. Videli smo velike nasade hmelja pri Žalcu in cerkev z dvema zvonikoma na gori Oljki. Na poti v Logarsko dolino smo si ogledali tudi znamenito Iglo, potem pa smo si ogledali tudi slap Rinka - kjer izvira Savinja. (Vid Selih)

OŠ Pohorski odred, Slov. Konjice: Imeli smo obrambni dan. Pri tovarni KONUS smo si ogledali proti obrambno orožje in zaščitna sredstva. Gledali smo skozi merke in preizkušali orožje. Videli smo tudi vse vrste topov, tankov in drugih vojaških vozil. Gasilci iz Zreče pa so nam pokazali gasilske naprave. V parku smo videli še nastop dresiranih psov kinološkega društva iz Slovenske Bistrice. (Dušan Vidmar)

OŠ Ljubo Šercer, Loče: Učenci višje stopnje smo šli v Konus in Lip v Slovenskih Konjicah. V Konusovem obratu Koko smo videli delavke, kako so krojile in šivale. Potem smo si ogledali še stroje. V Lipu smo videli, kako barvajo vrata: namočijo jih v barvo in potem posušijo. (Maja Olup)

OŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli: Od 3. do 5. oktobra je bila na naši šoli že peta likovna kolonija mladih likovnikov pobratenih šol Jugoslavije, sosednjih šol šmarske občine in učencev Bizelskega in Koprivnice. Kolonija nosi naslov Titovi kraji - naši kraji. Učenci so upodabljali krajino in življenje v Bistrici in njeni okolici. Dela smo tudi razstavili, ogledali pa smo si tudi umetniško galerijo A. Avgustinčiča v Kumrovcu.

OŠ Bratov Juhart, Šempeter: Imeli smo naravoslovni dan. Obiskali smo ribogojnico v Vrhu. Tam gojijo samo ameriške postvri. Hranijo jih predvsem z mesom. To je odpadno meso. Ikre, ki jih iztisnejo iz rib, dajo v inkubatorje. Tam jih pustijo dva meseca. Po ogledu ribogojnice smo ob potoku Lavi in ob jezeru nabirali rastline in živali za razredni akvarij ter cvetje. (Katarina Rugelj)

OŠ Vera Šlander, Polzela: Osmošolci smo imeli 4. oktobra že drugi dan proizvodnega dela v Kmetijstvu. Delali smo v Ločici. Na polju smo odstranjevali hmeljeve korenine. (Ksenija Turnšek, Nika Podbregar)

Na prvem sestanku šolske skupnosti smo izvolili odbor in pregledali ter sprejeli letošnji plan dela. Ukvarjali smo se tudi že s problemi na šoli. (Sonja Bedekovič)

V Preboldu je bil 2. oktobra občinski kros, ki so se ga udeležili tudi učenci naše šole. Andreja Repnik iz 8. c razreda je zmagala, Zinka Plaskan iz 8. a, pa je zasedla tretje mesto. (Stan Urbanč)

V oktobru so se na naši šoli začele plesne vaje. Osmošolci jih imajo med 13. in 15. uro, ostali pa med 15. in 17. uro. Najprej smo se naučili korake valčka in bluesa. (Ksenija Turnšek)

Sestrašolci smo imeli naravoslovni dan v Vrhu. Ogledali

smo si ribogojnico in ribnik. Veliko smo izvedeli o življenju v vodi. (Matjaž Čede)

Učenci OŠ Vera Šlander smo sodelovali v programu ob krajevnem prazniku KS Polzela. Tudi letos smo dostojno počastili spomin na polzelske talce, ki so jih ustrelili leta 1942 v Mariboru. V času praznovanja smo sprejeli tudi goste iz Parunovca, ki so pri nas preživeli tri dni. Poleg kulturnih prireditev, se je zvrstilo tudi mnogo športnih prireditev. (Sonja Bedekovič)

OŠ Ivan Kovačič-Efenka, Celje: Bili smo pri naših vrstnikih v Lesičnem. Najprej so nas sprejeli učenci višjih razredov in ravnateljica, potem so nas pozdravili še vrstniki. V Lesičnem smo si ogledali tovarno DEKOR, kjer izdelujejo kozarce, vaze in pokrove iz stekla. (Samo Seničar)

Šli smo na izlet k Joštovu mlinu. Sprejela nas je tovarišica Joštova, ki nam je pripovedovala o tem, kako je bilo v mlinu med vojno in pred njo. Povedala nam je zgodbo o heroju Franju Vrancu, ki je rešil paket z letaki. Preden smo se vrnili domov, smo se še fotografirali. (Boštjan Tacol)

Imeli smo ekskurzijo. Ogledali smo si prometne znake in ulice. Potem smo zapisali, kaj smo videli. (Urška Kostomaj)

V petek smo imeli zdravniški pregled. Sestra nam je vzela kri. Pregledali so nam vid in sluh. Izmerili so nam pritisk in višino. Tudi stehali so nas, nam izmerili velikost mišic in pregledali še srce, pljuča, stopala in hrbtenico. (Matej Kolenc, Darja Dečko)

OŠ Fran Roš, Celje: V soboto, 5. oktobra smo imeli športni dan. Deklice šestih, sedmih in osmih razredov smo igrale odbojko, fantje petih in šestih razredov rokomet, fantje sedmih in osmih pa košarko. Pri odbojki je zmagal 7. a razred, pri rokometu 6. b, pri košarki pa 8. a (Bernardka Mestinšek)

Imeli smo naravoslovni dan. Bili smo na Šmartinskem jezeru. Tam smo reševali matematične in biološke naloge. Nabirali smo morali tudi nekaj živali in rastlin. Med živalmi smo našli predstavnik rakov, somičev in kolovrtov. Rake smo dali v šoli v alkohol, somiča pa v akvarij. (Petra Vrščaj)

Jesen

Jesen je lepo, ko listje rumeni in sadje dozori. Zimske žaspanci si manejo oči in pridno nabirajo dobre jedi. Iz vinogradov pesem doni, grozdje sladko se v moč cedi. Kmetič na polju prideleke pobira, z žuljavo roko si čelo otira. Kostanj, koruza, krompir že diši. Dajmo, otroci, dokle se dobi! Ptice selivke so nas zapustile, da na pomlad se bodo vrnile. Jesen nam sladke dobrote ponudi a zima že trka na naše duri.

ANDREJA MARENČIČ,
OŠ 1. celjske čete,
CELJE

Naš dan

V petek, 27. septembra smo imeli pionirski dan. Pouk smo imeli popoldan. Najprej smo se zbrali v telovadnici, kjer smo imeli pionirsko konferenco. Staršem smo predstavili interesne dejavnosti. Pel je otroški in mladinski pevski zbor, predstavila se je folklorna skupina in učenci prvega razreda.

Na koncu smo prejeli pokal za najlepše urejeno šolsko okolje. Pokal smo prejeli v trajno last. Bili smo zelo veseli.

JANKO MAROVT, 3.a
OŠ Vlado Bagat
BRASLOVCE

Prvi naravoslovni dan

Ko smo se zjutraj zbrali pred šolo, smo najprej pomalicali in v vrsti odšli v Vrhu in se naprej na kmetijo k stricu Oskarju. Pri njem smo si ogledali kmetijske stroje in živali: krave, konja in telčke. S kmetom Oskarjem smo se tudi pogovorili. Povedal nam je, da v silos mečejo travo in da ima še poseben silos, v katerega mečejo koruzo in sušijo za kokoši. Pokazal nam je še traktor, samonakladalko in cisterno za gnoj. Potem smo se igrali in nabirali orehe. Posebej zabavno je bilo, ko smo stricu Oskarju poma-

gali gnati živino in gledali konja, ki je dirjal po pašniku.

Ob koncu naravoslovnega dne nas je tovarišica postavila v vrsto in preštela. Šli smo v prvi razred in pisali o tem dnevu, se igrali igrico dan-noč, pozdravili in odšli domov.

LUKA PINTAR, 2. b
OŠ Slandrove brigade,
LJUBNO

Moji mucki

Konec avgusta se je naša muca Miki začela smešno debeliti. Vedeli smo, da bo imela mladiče. V rastlinjak pod balkonom smo ji postavili zaboj in ga mehko nastlali.

Bilo je v začetku septembra in Miki je močno shujšala, v zaboju pa so veselo brcali trije mladiči. Bili so slepi in majhni in so neprestano sesali materino mleko. Hitro so rasli in čez štirinast dni so spregledali. Vsi imajo sinje-modre oči iz katerih žari razigranost in radovednost. Vsi trije se neprestano pretepajo. Po jedi imajo vsi napete trebuščke, najbolj pa oranžnobeli tigerček, ki je podoben pomaranči. Druga je mačica. Ima dolgo dlako, črne barve z rjavimi lisami. Ta je od vseh treh najbolj razigrana. Najmanjši je črnosivo tigrasti muc.

Z njimi je res veliko dela. Ker so prikupni jih imam rada in se bom težko ločila od njih. Upam, da jih bodo dobili dobri ljudje. Vem pa, da bo Miki že prihodnjo pomlad dobila nove muce.

MATEJA TOMAN, 5. b
OŠ Bratov Juhart,
ŠEMPETER

Pričakovanje

Pride dan, ko se ti ne ljubi več v šolo poslušati včasih zoprnih učiteljev, ki samo sprašujejo, kot da sami ne bi ničesar vedeli in groziš s tistimi številkami od ena do pet.

Tudi meni se ni ljubilo iti v šolo, pa nisem vedela, kaj naj naredim, da bi ostala doma. Prijateljice so mi predlagale, naj vzamem kakšno tableto, ki je za odrasle, da bi se zastrupila. Toda to bi bilo zame preveč nevarno. Predlagale so mi tudi, naj prevaram mamo, se naredim bolno, rečem, da me vse boli in da imam temperaturo, termometer pa vtaknem v vroč čaj. Ta predlog se mi ni zdel dober, ker vem, da me mama dobro pozna.

V glavo mi je šinila misel, da bi

Padla sem z lestve

V nedeljo smo bili pri starem atu. Z Zlatkom sva skakala po lestvi. Hotela sem nazaj, a sem opazila, da na lestvi manjkata klična. Lestev se je zmajala, jaz pa sem padla na tla. Zelo sem jokala in vpila. Prihitela je mamica. Peljala me je domov. Morala sem v posteljo. Ostala mi je velika bunka.

NATALIJA JAKOP, 2.b
OŠ 3. bataljona VDV
VITANJE

Bolje doma trda beseda...

Mladi smo. Smo v letih, ko morajo starši najbolj skrbeti za nas. Do nas morajo biti strogi, da ne pride čez nekaj časa kaj zelo narobe. Ponekod starši otrokom preveč pustijo. Prav vse, kar bi radi. Domov lahko prihajajo pozneje, pa zato ne pride do njih nobena žal beseda. Ker pa vidijo, da niso nič kregani, pridejo dugiče kasneje. Sčasoma se za dom ne zmenijo skoraj nič več. Tudi šoli se ocene znižujejo in se kar kmalu spremenijo v nezadostne. To se rado dogaja takoj po osnovni šoli. V osnovni šoli pa se začne predvsem s trmoglavostjo in prevzetnostjo, ki pa je večinoma usodna.

Zato je boljša trda očetova beseda, ki včasih izvabi tudi solze. Čez leta pa si lahko srečen, ko uspešno končaš šolo, se zaposliš, potem pa si lahko urejaš življenje po svoje.

NADA KRAMAR, 7.a
OŠ Ivan Farnik-Buč
VRANSKO

Pohod na Bohor

Imeli smo športni dan. Učenci od 5. do 8. razreda smo šli na Bohor.

Do Zagorja smo se peljali z avtobusom, naprej smo šli peš. Čakala nas je dolga in naporna pot. Hodili smo po gozdu in po kolovozih. Naša prva postaja je bila pri Tovornikovih. Počakali smo tovarišice, ki so hodile bolj počasi in se najedli jabolk. Pot nas je vodila po gozdni cesti na Oslico. Spet smo morali čakati tovarišice, da se ne bi izgubile. Najprej smo se ravnali po markacijah. Hodili smo po poti, po kateri vlačijo les. Ker je pot vodila navkreber, smo šli počasi in se obmetavali s koprivami. Čez dve uri smo že bili na Bohorju. Najprej smo malicali, potem nas je tovariš razdelil v skupine. Tekmovali smo v vlečenju vrvi. Tudi tovarišice in tovariši so se pomerili z nami.

Tovariši nas je peljal pogledat še Petrovo skalo. Nekaj časa smo se posedeli pri koči in se gredli na jesenskem soncu. Kmalu smo morali oditi. Spet nas je pot vodila proti Tovornikovim. Tam so se učenci iz Zagorja odcepili od nas in odšli po svoji poti domov. Ostali smo šli naprej do Kostevcev. Pri njih smo videli kuno in glinaste golobe. Najedli smo se tudi hrušk in sliv. Ker nas je čas preganjal, smo morali oditi in ob pol starih smo bili že doma.

BRIGITA MLAKAR, 7. a
OŠ Marjana Nemca,
RADEČE

Moja torbica

Moja torbica je kupljena v trgovini Toko v Domžalah. Stara je eno leto.

Je temno rjave barve in ima dve oranžni mačji očesi. Narejena je za nošenje v rokah in na hrbtu. V štirih predalih imam šolske potrebščine, prtiček in copate. Ko pridem iz šole, torbico obrišem in jo spravim na njeno določeno mesto. Medtem, ko pišem nalogo, stoji torbica ob pisalni mizi. Zvečer spravim vanjo potrebščine po urniku za naslednji dan in jo odnesem k izhodnim vratom. Če bi torbica znala govoriti, bi vsak dan stokala, saj je polna potrebščin, okrogla kot balonček.

Torbico imam rada in jo skrbno čuvam.

LUČKA KOKOL, 4. c
OŠ Franja Vrancu,
HUDINJA

ALENKA BREČKO, 8. r
OŠ Tončke Čeč,
LESIČNO

Cigareti

Cigareti miso ndravni. Posod jih po tleh vidiš dosti, nato, ker ljudje zelo radi kadijo. Nekateri ljudje pa ne kadijo, ker cigaret miso zelo ndravj, ker preveč stanejo. Ne vidim rad, ker moj atek kadil. Mene nič ne skrbi, ker jaz ne bom kadil, pa si škodo naredil.

Peter Hvas 2.v. Stranice

aero NAGRAJUJE ATKINE IZZREBANCE

Atkina zanka

Ja, Ero z onega sveta je znana opera. Čigava?

Ko boš na dopisnico napisal skladatelja, poišči v stavku še geslo - ime neke celjske tovarne. Rešitev pošlji do torka, 5. novembra 1985 na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63 000 CELJE. Tudi tokrat čaka na enega od reševalcev nagrada Aero.

24. oktober je DAN OZN. To je tudi pravičen odgovor na Atkina zanko iz prejšnje številke. Nagrado pa tokrat dobi: Irena Mazej, Bele vode 22, 63325 Soštanj.

NOČNE CVETKE

• Francu Ž., ki se je v ponedeljek ponoči sprehajal po Stanetovi ulici, ni bilo všeč, da mu v pekarni Ada sredi noči niso hoteli odpreti vrat. Negostoljubnim prodajalcem se je lačni Franc maščeval tako, da je s kamni razbil šipe na prodajalni.

• Vid G. s Kidričeve ceste se doma rad preveč samopašno obnaša. Miličniki so ga večkrat opozorili, da to ni lepo, a mu pridige niso prišle do živga. Miriti so ga morali prejšnji ponedeljek zvečer, ko je v stanovanju pretepal ženo. Ker se v naslednjih dveh urah še ni pomiril, so ga prenočili ob Ljubljanski cesti. Tudi v torek se Vidovi ženi ni godilo bolje. Z alkoholom prepojeni Vid se jo je spet lotil s pestmi. Toda prekipelo je tudi miličnikom, ki so Vida pridržali in ga zadržali sodniku za prekrške.

• Nič boljši pa ni Milan K. iz Stanetove ulice. Alkoholni hlapi so mu dodobra razgrel kri in pričel je razgrajati in groziti s svojim. Miličniki so preprečili, da bi uresničil svoje grožnje, pač pa so miličniki uresničili grožnjo, da ga bodo prijavili sodniku za prekrške.

• V noči s srede na četrtek spet ni bilo miru v Stanetovi ulici. Do incidenta je prišlo v hiši št. 2. Tam se je zapletel v posode za smeti Srečko M. Ker je motil noč-

ni počitek, ga je eden od stanovalcev hotel umiriti. Srečko pa je med smetnjaki postalo hudo všeč, zato se ni dal pregnati. Končno so posredovali miličniki, sodnik za prekrške pa bo poizvedel, kakšne dragocenosti je Srečko iskal v smetnjakih.

• Srečko K. se je hudo zameril osebnemu avtomobilu, ki je bil parkiran v Ulici frankolovskih žrtev. Tako zelo besen je bil nanj, da se ga je lotil z železno palico. Ko je razbil zadnjo šipo, je hotel razbiti še lastnik, Boža G. Ker je Srečko potreben poduka o tuji lastni, so ga miličniki ovadili zaradi poškodovanja tuje stvari.

• V soboto zvečer je bilo napeto v bifeju Park, kjer sta se završala Vili S. in Ljubomir K. Kaže, da je Ljubomir že vnaprej načrtoval buren večer, saj se je pravočasno oskrbel s kladivom. Podrobnosti o novi borilni veščini s kladivom bo Ljubomir lahko zaupal sodnikom.

• Dobro nedeljsko kosilo je Dobrovo L. zamenjal z dobro kapljico. Pijača se ga je hitro prijela, zato mu v Merxovem bifeju ob Ljubljanski cesti niso hoteli naložiti niti enega kozarčka več. To je Dobrovo razkazalo in natakralj so poklicali miličnike, ki so mu le dopovedali, da je bolje, če se napoti domov. Toda revež je omagal že na Čopovi ulici, tako da si je lahko odpodil kar pri miličnikih.

N. K.

»Traktorska afera« se razpleta

Pred sodniki se bo moralo zagovarjati deset obtožencev

Javni tožilec je vložil obtožnico za deset obdolžen-
cev, ki so obtoženi, da so sodelovali pri mešetarnjenju s štorskim traktorji. Pred dvema oziroma tremi leti, ko je bilo povpraševanje po traktorjih večje, kot ponudba, so dobili prednost kupci, ki so lahko segli malo globlje v žep in odšteli tudi podkupnino.

Franc Meglič (šofer) in Jože Sekolec (poslovodja) iz Kmetijskega kombinata Slovenska Bistrica sta osumljena kaznivega dejanja nedovoljene trgovine in nepravilnega dajanja daril, ker sta v letih 1982 in 1983 posredovala pri nakupu 15 traktorjev; Meglič je sodeloval pri vseh posredovanjih in zato dobil od 80.000 do 100.000 dinarjev nagrad, 4 kubične metre lesa, 11 plohov in dva voza gnoj, šestkrat pa mu je pomagal tudi Jože Sekolec in za to dobil 30.000 dinarjev. Njuna zveza v štorski Tovarni traktorjev je bil Franc Gornik, vodja skladišča, ki je obtožen za nepravilno sprejemanje daril; za 13 posredovanj pa je dobil 75.000 dinarjev, 4 sode kurilnega olja in 20 kvadratnih metrov ladijskega poda, medtem ko je v dveh primerih posredoval brezplačno.

Nekoliko bolj previdni so bili v drugi »traktorski zvezi«, saj sta Franjo Sklezur in Franjo Capar, poslovodja in referent nabave v kmetijske zadrugi v Velikem Trgovišču uredila prodajo traktorjev preko te zadrugi, pač pa sta si pomagala s podkupninami. Tako je Franjo Sklezur obtožen neupravičenega dajanja daril, ker je za sedem traktorjev dal Ivanu Mastnaku, vodji prodaje štorskih traktorjev, 82.500 dinarjev.

Franjo Capar je posredoval pri devetnajstih prodajah, Ivanu Mastnaku pa naj bi skupaj izročil 151.600 dinarjev. Poleg za neupravičeno dajanje daril je Franjo Capar obtožen tudi za sprejemanje daril, saj naj bi v šestih primerih dobil skupaj 25.000 dinarjev za delo, ki bi ga tako moral opraviti po službeni dolžnosti.

Ta zveza je delovala od leta 1980 do 1983, Ivan Mastnak pa naj bi v 26 primerih skupaj prejel nekaj več kot 234.000 dinarjev, poleg tega pa še 20.000 dinarjev od nekega drugega kupca, domnjen pa je bil še z nekim drugim kupcem v juniju 1983 (dobil naj bi 50.000 dinarjev za posredovanje), vendar so ga prej priprli.

Poleg teh je obtožena še Silva Zelič, referent prodaje v Zelezarni, ki naj bi v letih 1982 in 1983 prejela od dveh kupcev za posredovanje pri nakupu traktorjev 12.000 dinarjev, jabolka in kavo, od treh kupcev, 1200 zahodnonemških mark, grozdje in vino, od večjega števila drugih kupcev pa še 30 kilogramov kave in nekaj žganja. Zeličeva je obtožena za kaznivo dejanje sprejemanja daril, poleg tega pa še za kupčevanje s tujo valuto, ker je leta 1982 kupila 3000 zahodnonemških mark.

Pred sodniki se bo zagovarjal tudi Roman Žlaus, referent prodaje dodatne opreme, ki je od štirih kupcev dobil 14.000 dinarjev in 1000 zahodnonemških mark.

Ciril Dolanc iz Trbovelj je obtožen za neupravičeno dajanje daril, ker je decembra leta 1982 dal nekemu komercialnemu direktorju v Štorkah 10.000 dinarjev, da je posredoval pri nakupu traktor-

ja za prijatelja, zagovarjati pa se bo moral tudi Stjepan Sklezur, ker je, potem ko so pripravili njegovega sina Franja Sklezurja, šel k nekemu kupcu traktorja in mu prepovedal, da bi na sodišču priznal, da je moral za nakup traktorja plačati podkupnino. Tožilec ga bremeni kaznivega dejanja napeljevanja k storitvi kaznivega dejanja krive izpovedbe.

Prekupčevanje s traktorji so odkrili poleti leta 1983 in osumljence tudi pripravili za 2 do 40 dni. Preiskava je bila

Tožilec je obtožil 32-letnega Franca Megliča iz Orehove vasi, 50-letnega Jožeta Sekolca iz Slovenske Bistrice, 53-letnega Franca Gornika iz Šentjurja, 44-letnega Franja Sklezurja iz Strmca pri Velikem Trgovišču, 36-letnega Franja Caparja iz Klanješkega jezera pri Velikem Trgovišču, 43-letnega Ivana Mastnaka iz Petrovč, 50-letno Silvo Zelič iz Štor, 24-letnega Romana Žlause iz Vojnika, 44-letnega Cirila Dolanca iz Trbovelj in 73-letnega Stjepana Sklezurja iz Strmca pri Velikem Trgovišču.

precej zapletena in je zato tudi trajala več kot dve leti. Vse pa kaže, da bo tudi sojenje precej dolgo, saj je tožilec predlagal, da senat zasliši približno 50 prič. Poleg tega je tožilec predlagal, da se Jožetu Sekolcu, Francu Gorniku, Franju Sklezurju, Franju Caparju, Ivanu Mastnaku, Silvi Zelič in Romanu Žlausu za določen čas prepove opravljanje poklica, pri katerem bi lahko razpolagali z družbenim premoženjem.

SREČKO ŠROT

Tat ni bil izbirčen

Petčlanski senat celjskega sodišča je obsodil na 4 leta zavora 38-letnega Hasana Čorića, ki je bil obtožen za približno 15 vlomov in tatvin. Čorić je bil že pred tem obsojen.

Sodišče je njegove tatvine pravno okvalificiralo kot nadaljevano kaznivo dejanje velike tatvine, pri razsodbi pa so upoštevali tudi mnenja izvedenca, da je Hasan Čorić kradel bistveno zmanjšano prišteven.

Čorić naj bi kradel sam ali skupaj s sotorilcem, najraje pa je vlamjal v še nedograjene hiše, počitniške hiše in stanovanja. Jemal je vse, kar je lahko odnesel: od zobne paste, hrane (najraje je imel meso, ni pa se brnil tudi makaronov in drugih prehrabnih artiklov), do transistorjev, bojlerjev, pip in podobno.

Čorić na sodišču ni priznal, da je kradel, čeprav so pri njemu zasigli precej plena s teh tatinskih podvigov. Zagovarjal se je, da naj bi te stvari kupil od Romov, nekaj pa naj bi mu jih dali, ker jim je naredil kakšno uslugo.

Vendar pa je sodišče na podlagi zbranih dokazov vendarle lahko zaključilo, da je Čorić kradel in da naj bi sam ali skupaj s sotorilcem odnesel za približno 700.000 dinarjev plena.

Obsodili so ga na štiri leta zavora in mu tudi podaljšali pripor do pravnomočnosti sodbe.

S. Š.

Zdravilišče Rogaška Slatina TOZD Zdraviliška dejavnost

Center za preventivo, nadaljnje zdravljenje in rehabilitacijo gastroenteroloških in presnovnih bolezni
VABI
k sodelovanju

več mlajših zdravnikov

ki bi jih veselilo delo na področju zdravljenja, rehabilitacije in raziskovanja gastroenteroloških in metabolnih bolezni.

Zainteresirani kandidati morajo imeti opravljen strokovni izpit, znati slovenski in en tuj jezik (nemščina, angleščina ali italijanščina), imeti smisel za stik z javnostjo in komuniciranje ter moški urejene vojaške obveznosti.

Nudimo pomoč pri reševanju stanovanjskega problema. Kandidati bodo pisno vabljeni na ogled in razgovor. Ponudbe pričakujemo v 8 dneh od objave tega oglasa na naslov:
Zdravilišče Rogaška Slatina, Splošno kadrovske sektor.

MERX HOTELI GOSTINSTVO

SOZD »MERX« DO HOTELI GOSTINSTVO CELJE TOZD Gostinstva in turizma Celje

razpisuje
na podlagi sklepa delavskega sveta z dne 23. 9. 1985

JAVNO LICITACIJO

za prodajo rabljenega osnovnega sredstva:

tovorno vozilo ZASTAVA 435 F

letnik 1980, izklicna cena 150.000,00 din.
Licitacija bo v soboto dne 16. 11. 1985 ob 10. uri v poslovni enoti Restavracija Hudinja v Celju.
Osnovno sredstvo si lahko kandidati ogledajo 2 uri pred licitacijo.
Davek plača kupec.
Kandidati morajo pred licitacijo položiti 10% varščino od izklicne cene.

Najprej prijateljstvo, potem roparski napad

Na celjskem sodišču so prejšnji teden obsodili na dve leti in šest mesecev zavora 32-letnega Dževada Merdanovića, nezaposlenega avtomehnika, ki je leta 11. septembra oropal v Zagaju pri Bistrici ob Sotli 84-letnega F. Z.

Merdanović je, odkar ni bil več zaposlen, sodeloval na večih mladinskih delovnih akcijah, letos pa se je udeležil tudi akcije na Kozjanskem. Brigadirji so pomagali okoliškimi kmetom, med drugim tudi O. M. iz Zagaja, kjer je stanoval 84-letni starček F. Z. Merdanović se je z domačini spoprijateljil in večkrat pomagal pri delu na kmetiji.

Tako je tudi zvedel, da starček hrani precej denarja.

Ko so 11. septembra delali na njivi, se je Merdanović izgovoril, da je lahko odšel proti hiši. Tam je prislomil lestev k stranišnemu oknu in splezal v hišo. Ker je že prej naredil načrt, je imel tudi pripravljeno vrvo, da bi starčka zvezal in tako pridobil čas za pobeg.

Pred petčlanskim senatom celjskega sodišča je Merdanović povedal, da je starček v trenutku, ko je splezal v hišo, štel denar. Pograbil je šop bankovcev, potem pa naj bi se začela ruvati. Ker je starček tarna, da se bo zadušil, ga ni zvezal, ampak je pobegnil s

plenom - 72.000 dinarji. Sosedo je prosil, da ga zapelje do Kumrova, potem pa je stopil na vlak. Toda že v Zaprešiču so ga prijeli, zasigli pa so tudi večino plena, ki ga ni uspel spraviti.

Dževad Merdanović je na sodišču zatrjeval, da starčka ni nameraval ubiti, čeprav je sosedu slišala starčka, ko je vpil, naj mu pusti denar, Merdanović pa naj bi mu zagrozil, da ga bo ubil.

Merdanović je dejanje priznal in ga obžaloval, kar je sodišče upoštevalo pri odmeri kazni; obsodili so ga na dve leti in šest mesecev zavora in mu do pravnomočnosti sodbe podaljšali pripor.

S. ŠROT

Obtožen za umor

Javni tožilec je vložil obtožnico za Ibrahima Hadžića, ki je obdolžen, da je letos poleti umoril Vero K., poleg tega pa je obdolžen še za kaznivo dejanje nasilniškega obnašanja in za goljufijo, osumljen pa še za izdajo nekritih čekov.

Ibrahim Hadžić je večkrat nadlegoval oziroma grozil Veri K., avgusta pa je v nje-

nem stanovanju v Malgačevi ulici streljal nanjo in jo smrtno ranil. Kmalu po tem dejanju so ga prijeli in priprli. Hadžić naj bi Vero K. umoril v stanju bistveno zmanjšane prištevnosti.

Poleg tege je naredil tudi več prekrškov zoper javni red in mir, zato ga je tožilec obdolžil še kaznivega dejanja nasilniškega obnašanja in pa za goljufijo, ker si je sposodil vozilo rent-a-car in ni plačal. Pred dnevi pa je prišla tudi ovadba, ker je izdal za 220.000 dinarjev nekritih čekov.

S. Š.

Našli mrtvega

V nedeljo, nekaj po 21. uri so v stanovanju v Parizljah 64 b pri Braslovčah našli mrtvega 48-letnega Dušana Bošnjaka, delavca poleskega Garanta. Bošnjak je umrl zaradi ran, ki mu jih je storilec najverjetneje zadal z nožem, preiskava pa še ni končana.

Precejšnja škoda

Po približni oceni, ko so jo napravili v Zelezarni Štor, je požar, ki je prejšnji petek izbruhnil v Valjarni 2, povzročil za 10 milijonov dinarjev škodo. Zgorela je vsa elektroinstalacija in instalacija, s katero napajajo ogrevno peč v valjarni. Zaradi požara dve izmeni delavcev v valjarni nista delali, zastoj pa so skrajšali z ureditvijo druge ogrevne peči. Do požara je prišlo v podzemni strojni postaji, zato bodo, kljub temu da je Zelezarno obiskal strokovnjak RSNZ, o vzrokih za njegov nastanek več vedeli takrat, ko bodo menjali zgorelo instalacijo. Domnevajo, da je na enem izmed kablov prišlo do preboja električne energije.

RP

Vzel avto in se zaletel

SLAVKO PUTANEC, 28, iz Huma na Sutli je v Rogatecu pred cvetličarno Nade Javornik vzel njen oseben avto in se odpravil skozi Rogatec. Zaradi neizkušnosti - vozil je brez voznškega dovoljenja - in zaradi neprimerne hitrosti se je blagem levem ovinku zaletel v vogal stanovanjske hiše. Putanec se je huje ranil in so ga odpeljali v celjsko bolnišnico, povzročil pa je škodo za 300.000 dinarjev.

Igra z vžigalicami

Pod kozolcem last FRANCA SITARJA iz Ostrožnega pri Sentjurju je 6-letni deček zažgal papir. Ves leseni del kozolca je pogorel, nekaj suhe krme in slame ter poljsko orodje. Zaradi vročine so na sosednji stanovanjski hiši popokale stene in se stopile rolete, tako da je škoda za več kot dva milijona dinarjev. Požar so pogasili gasilci prostovoljnih društev iz Šentjurja, Ponikve, Dolge gore in Loča.

Celjski športnik v ZDA

Zoran Veber, član karate kluba Celje, bo kot predstavnik državne reprezentance Jugoslavije konec novembra nastopil na svetovnem pokalu v full contactu v Los Angelesu in New Yorku. Mesto v državni reprezentanci za tako pomemben nastop si je priboril z lanskim drugim mestom v kategoriji do 89 kg na evropskem prvenstvu v ZR Nemčiji ter z nekaj osvojenimi državnimi naslovi. Zoran se s karatejem ukvarja že deset let.

»Iz Jugoslavije bo v ZDA potovalo sedem tekmovalcev, iz Celja pa samo jaz,« pripoveduje skromni Zoran, ki se v tem času največ ubada s tem, kako zagotoviti denar za to pot. »Vse si moramo urediti sami, kajti zveza ne prispeva niti dinarja. Pomoč so mi že obljubili v Cinkarni, za kar sem jim nadvse hvaležen. Pričakujem tudi razumevanje drugih, kajti le tako bom lahko potoval. To mi je ena zadnjih priložnosti, da v močni konkurenci uspeš, zato bi mi bilo žal, če ne bi potoval. Temeljito se bom pripravil, saj vem, da bom zastopal celjske in jugoslovanske športne barve.« V ZDA bo Zoran Veber (če bo seveda dovolj denarja) odpotoval v drugi polovici novembra, tekmovalje pa bo od 28. novembra do 1. decembra.

T. VRABL

ŽOGA JE OKROGLA

Republiška liga: Kladivar je tudi po 9. kolu še vedno brez zmage, saj je na gostovanju v Mariboru izgubil s trenutno vodečo ekipo v tej ligi Mariborom 3:1, strelac edinega gola pa je bil branilec Knez. Uspešnejši je bil velenjski Rudar, ki je doma v derbiju premagal ljubljanskega Slovana 2:1, strelca pa sta bila Novak in Buškovič. Na lestvici vodi Maribor pred velenjskim Rudarem, Kladivar pa je tako kot že vrsto kol zadnji z dvema točkama. V 10. kolu bosta dve zanimivi srečanja: Kladivar se bo doma (nedelja, 3. novembra) na Skalni kleti pomeril s ljubljansko Olimpijo, ki je na devetem mestu, velenjski Rudar pa se bo v Mariboru srečal z vodečo ekipo in najresnejšim kandidatom za prvo mesto Mariborom.

Vzhodna liga: lokalni derbi v Slovenskih Konjicah je dobilo Šmartno, ko je premagalo Dravinjo 3:2, Elkoj je v Mozirju s 5:1 premagal Proleterca iz Zagorja, Šteklar pa je izgubil v Slovenj Gradcu s Partizanom 3:1.

Medobčinska nogometna zveza Celje člani 9. kolo: Orlica - Papirničar 2:4, Kovinar - Opekar 3:0, Partizan Žalec - Odred 3:2, Gomiško - Ponikva 10:1 in Olimp - Vransko 15:0. Vodi Kovinar Store pred Partizanom Žalec, Opekarjem Ljubečna itd.

Mali nogomet v KS Lopata 4. kolo: Smartno - Gadje 8:4, Lopata - Medlog 4:1, Nočne cvetke - Pelikani 2:1 in Lokrovec - Lava 3:4. Vodita Lopata in Lava s po 6. točkami pred Šmartnim, Gadje in Lokrovec po 5 itd. Najboljši strelci: Dobovičnik (Pelikani) 9, Ograjšek (Šmartno) 8, Antelj (Lopata) 7 itd. 5. kolo bodo odigrali v nedeljo, 3. novembra na igrišču na Lopati od 9. ure dalje.

Pozitivni turnirji v malem nogometu: prvi pozivni turnir Slovenije je bil v Vitomarcih pri Ptuj, kjer so s celjskega območja nastopile tri ekipe - Aškerčeva in Aero iz Celja ter Manchester iz Žalca, ki je v finalu izgubil s KM Talci iz Maribora 0:2 ter osvojil drugo mesto. Eden izmed desetih pozivnih turnirjev, ki se bodo končali prihodnje leto, bo tudi v Žalcu. Nastopa 16 najboljših slovenskih ekip v igranju malega nogometa. V Vitomarcih je bil za najboljšega golmana proglašen član Manchesterja iz Žalca Andrej Vengust.

Mali nogomet v Celju: ŠRC Golovec bo tudi letos pripravil ligo v malem nogometu, kjer lahko nastopijo vsi, ki jih veseli igranje te igre. Prijave zbirajo do 11. novembra v ŠRC Golovec, s tekmovaljem pa bodo začeli 17. novembra. Prijavnina za ekipo je 12.000 din. Prijavijo se lahko tudi ekipe izven celjske občine.

Pionirji Nove vasi so na igrišču Olimpa v Celju izgubili prijateljsko srečanje z vrstniki Slovana iz Ljubljane 3:6. Gole za Novo vas so dosegli Rolando Ravnak, Marjan Turnšek in Simon Sešler. Sodil je Jože Podrepšek iz Celja. Pionirji Nove vasi bodo v letošnji sezoni odigrali še eno srečanje in sicer 10. novembra v Zagrebu, ko se bodo pomerili s pionirji Dinama.

TV

Rokometaši Šoštanj so bili v prejšnji sezoni republiški prvaki, le za las pa so izgubili kvalifikacijsko srečanje z Varteksom iz Varaždina (ta je zdaj premagal celo Aero) za uvrstitev v II. zvezno ligo. Letos poskušajo znova osvojiti najvišji naslov, vendar bo težje kot prejšnjo sezono. Trenutno je Šoštanj na tretjem mestu, že v soboto pa se lahko povzpne na prvo, če bo Rdeči dvorani premagal trenutno vodečega trboveljskega Rudarja, ki je pred njim za točko. Na skrajni desni v drugi vrsti je prizadeveni trener Miro Požun, kateremu gre pohvala, da šoštanjski rokometarji že vrsto let med najboljšimi v Sloveniji, saj sta pred njimi samo člani II. zvezne lige Dinos Slovan in Aero.

Foto: LJUBO KORBE

Derbi Šoštanj

II. zvezna liga moški: rokometarji Aera so v 6. kolu doživeli tretji poraz, tokrat proti novincu v ligi Varteksu, v Varaždinu 27:25. Selčan je dal 7 golov. Na lestvici je Aero deveti, od prvega mesta ga ločijo štiri in zadnjega tri točke, kar pomeni, da je liga izredno izenačena. V soboto 2. novembra, bo Aero igral doma v dvoran Golovec (ob 18. uri) proti Krivaji iz Zavidovičev, ki je tretja. Predtekmoma bo ob 16.30 (II. republiška liga Aero - Fužinar).

II. zvezna liga ženske: Velenjčanke so gostovale v Borovnu in izgubile 20:17. Podravnikova pa je dala 4 gole. Velenjčanke so s tremi točkami na 9. mestu, v prihodnjem kolu pa 2. novembra igrajo doma v Rdeči dvorani z ekipo Brane Sekulić.

Republiška moška liga: v 7. kolu je bil derbi v Žalcu med Minervo in Šoštanjem. Šoštanj se bori za vrh, Minerva je še vedno na repu brez osvojene točke. Tudi v tem srečanju so bili gostje iz Šoštanja močnejši in so zmagali 20:23 ter se tako obdržali v borbi za vrh, saj za vodečima ekipama Rudarjem in Astro Jadrantom zaostajajo samo za točko. Za Minervo je dal največ golov Hlastec 7, za Šoštanj pa bivši igralec Minerve Vogler, tudi 7. V prihodnjem kolu (sobota, 2. novembra) bo derbi v Rdeči dvorani v Titovem Velenju med vodečim trboveljskim Rudarjem in Šoštanjem, Minerva pa gostuje pri Partizanu v Slovenj Gradcu.

NA KRATKO

Šahisti zmagali v Avstriji

V Wolfsbergu v Avstriji je bilo večje mednarodno tekmovalje v šahu, kjer je med dvajsetimi ekipami zmagalo Celje pred Framom, Cibono, Mursko Soboto itd. Na prvi šahovnici je najboljši rezultat dosegel Franc Pešec, ki je zbral 14,5 točke. V drugi tolažilni skupini so zmagali šahisti Titovega Velenja.

Adi Kundih državni prvak

V Beogradu je bilo državno prvenstvo za mlajše mladince v

dviganju uteži, kjer je predstavnik sekcije za dviganje uteži pri Partizan Celje mesto osvojil prvo mesto in naslov državnega prvaka, saj je v olimpijskem biatlonu dvignil 230 kg.

Judoisti v Mariboru

Na 5. Iršičevem memorialu v Mariboru so nastopili tudi judoisti Ivo Reja iz Celja. V kategoriji do 65 kg je zmagal Cuk, drugo mesto sta osvojila Oštr (do 71 kg) in Kovačič (do 86 kg), tretje pa Rafalt nad 95 kg.

Ljubno in Šempeter

V ženski republiški ligi je Ljubno doma izgubilo z Gorja-

mi 2:3 ter je na lestvici sedmo. V prihodnjem kolu gostuje pri Fužinarju II na Ravnah na Koroškem. Ekipa Sempetra je v moški ligi doma premagala Stavarja ml. iz Maribora 3:1 na lestvici je osma, v 5. kolu pa gostuje pri predzadnjem Kočevju.

Turnir v bádmtontou

V Ljubljani je bil drugi C turnir v bádmtontou, katerega so se udeležili tudi predstavniki Partizana Celje Gaberje. Krošl je osvojil 5-8 mesto, Smrdelj 9-16 in Logar 17-23. Tretji C turnir bo v začetku novega leta v Celju v organizaciji Partizana Gaberje.

MT

Hokejisti v Sarajevu

V soboto, 2. novembra, bodo hokejisti Cinkarne v okviru

zvezne hokejske lige gostovali v Sarajevu, kjer se bodo srečali z domačo Bosno. Prvo srečanje v Celju se je končalo neodločeno 4:4, tao da bo celjskim hokejistom tokrat zelo težko osvojiti dragoceno točko na vročem sarajevskem ledu.

Avtomobilisti S. Šlandra najboljši

V Murski Soboti so pripravili spretnostno vožnje avtomobilistov, kjer so največ uspeha imeli predstavniki AMD S. Šlandra iz Celja, saj so ekipno osvojili prvo mesto. Zanimivo je, da je zmagala njihova druga ekipa pred prvo. Med posamezniki je dve prvi mesti osvojil Mesarec v kategorijah do 900 in 1300 ccm, pomembne točke pa sta dodala tudi Romih in Deželak.

Pod koši

Republiška moška liga: Libela si je že v 3. kolu dovolila spodrselj na domačem igrišču, ko je izgubila v podaljšku s srčnimi borci Heliosa iz Domžal 88:89. Razočaral je Golc (samo 8 košev), največ pa jih je dal trener in igralec Pipan 24. Izgubil je tudi konjski Comet doma z Jeklotehno Branik iz Maribora 89:97, najboljši strellec Rozman 22. V 4. kolu gostuje Libela v Kranju pri Triglavu, Comet pa mora na vroči teren k novincu in vodečemu Nanosu v Postojno.

Republiška ženska liga: v 1. kolu je Metka v Celju izgubila z ljubljanskim Slovanom 33:46 (Cencelj 12), v 2. kolu pa gostuje na Jesenicah.

II. zvezna košarkarska liga ženske: Kors Rogaska je z zmago v Omišu 78:85 nadoknadila v 1. kolu doma izgubljeni točki z Mengšem. Virantova je dala 30 košev. V 3. kolu bo Kors Rogaska igrala doma s Kozalaki je četrti.

Kadeti Libele so v drugem krogu SKL doma premagali vrstnike iz Litije 77:52. Najboljši strellec je bil Tkalec 25 košev.

Slovenska moška košarkarska liga - vzhod: Kovinar Store je v 3. kolu doma gladko 90:65 odpravil ekipo Miklavža. Najuspešnejši strelci so bili Ramskugler 26, Jošt 21 in Planko 19 košev.

DEAN SUSTER - TV

V Andražu priprave na zimsko sezono

Smučanje in smučarski skakalni šport imata v Andražu dolgoletno tradicijo, saj prav letos praznujejo 20-letnico organiziranega dela na tem področju. Tanjšek in Verdev, najbolj znana smučarska skakalca Andraža, sta največ prispevala k temu, da je ime Andraž znano po vsej državi. Predvsem smučarskim delavcem je znano, da se za njuni imeni skriva še veliko drugih, ki so prispevali svoj delež k skupnemu uspehu. Tokrat smo se pogovarjali z Vilijem Čremožnikom, predsednikom SK Andraž. Tema razgovora: priprave na novo tekmovalno sezono.

Vili Čremožnik je kmet, ki skrbi za 20 hektarjev veliko posestvo, zato me je najprej zanimalo, kako združuje delo na kmetiji in delo v klubu.

»Težko, sploh zdaj, ko treni-

ramo tudi poleti na plastiki. Smučarski šport se je pri nas razvil prav zato, ker smo pretežno kmetijska krajevna skupnost in ker je ravno pozimi največ časa za rekreacijo. Sedaj, ko smo dosegli prve uspehe, pa je seveda drugače;

potrebno je namreč celoletno delo.

Kako trenirate takrat, ko ni snega in koliko fantov v Andražu je sploh takšnih, ki ne skačejo?

»Skakalci trenirajo dvakrat tedensko na skakalnici prevlečeni s plastiko ali pa imajo suhe kondicijske treninge v telovadnici. Med mladimi imamo sedaj približno 15 skakalcev, to pa je kar polovica šolarjev. Prav mladim namenjam največ pozornosti, saj na starejše, z izjemo Verdeva, ne moremo več veliko računati, zato bi radi vzgojili nov mlad rod, ki bo uspešno nadaljeval delo predhodnikov.

Kako pa je s strokovnim delom?

»Skakalce že vrsto let trenira Jože Sredenšek, tako da po tej plati ni posebnih problemov, več težav, ki so posebno očitne

ob celoletnem delu pa imamo s tem, ker trenerju ne moremo povrniti ustreznega nadomestila za vloženo delo. Upamo, da bo treniral še naprej, vendar se ob tem tudi zavedamo, da ima vsako veselje do nekega dela tudi svoje meje.

Problem so torej sredstva. Kako pa je z opremo.

»Sredstva dobivamo od TKS občine Žalec in v teh okvirih pač delamo. Z opremo zaenkrat nimamo težav, tako da imamo tudi za treninge na plastiki dovolj starih smučarjev.

Kakšni so načrti?

»V tej zimski sezoni se bomo udeležili vseh regijskih in republiških tekem, seveda v okviru možnosti. Najprej pa bi radi tudi sami na naši plastični skakalnici organizirali republiško tekmo za starejše pionirje in mlajše mladince.

R. PANTELIĆ

Postanite člani Smučarske zveze Slovenije

Pred bližnjo zimsko sezono je znova začela akcija »postanite člani osnovne organizacije smučarske zveze Slovenije«. Pri smučarskem društvu Merx v Celju vabijo vse, da se včlanijo v društvo in s tem podprejo razvoj rekreacijskega in tekmovalnega smučanja v Celju ter občini. Biserka Petak 831, Sodelovanje na pomembnem mednarodnem tekmovalju je omogočila ZTKO Celje ter Aero s prevozom.

LJUBITELJI SMUČANJA!

Pri vaši osnovni organizaciji sindikata imate možnost nakupa sezonskih smučarskih kart za smučanje na Rogli za sezono 1985-1986. Cena v predprodaji je 6.500 dinarjev, to je 6,5 dnevnih vozovnic. Možnost odplačila v treh obrokih do 10. decembra 1985. Predsezonska prodaja traja do 25. 11. 1985. Na bližajočo smuko vas vabi RTC UNIOR!

Partizanovci na seminarju v domu Pod Reško planino

Člani organov in vodniki Partizana Gaberje so se zbrali v domu Pod Reško planino na seminarju, kjer so med drugim temeljito spregovorili tudi o pripravi predlogu »nacionalnega programa« oziroma nadaljnjega razvoja telesne kulture v Sloveniji. Govorili so tudi o programskih izhodiščih za naslednje srednjeročno obdobje Partizana Jugoslavije in Slovenije. Seminarja se je udeležil tudi predsednik Partizana Slovenije Marjo Mrak, ki je ugodno ocenil seminar in ga celotno pobudo Partizana Gaberje, da tako zavzeto skrbi za usposabljanje in obnavljanje svojih kadrov.

Udeleženci seminarja so bili kritični do »nacionalnega programa«, kjer zahtevajo enakopravno opredelitev vseh treh osnov telesne kulture: telesne vzgoje v šolah, športne rekreacije in vrhunškega športa. Medtem, ko je selektivni šport dokaj dobro obdelan pa tega ne moremo trditi za množičnost in športno rekreacijo, čeprav dobro vemo, da je ravno od prvih dveh sestavin odvisen vrhunski šport, ali: hiša se začne graditi pri temelju, ne pri strehi!

Izhajajoč iz tega in vsega ostalega so udeleženci seminarja potrdili tudi temeljno programsko orientacijo svojega društva, ki bo imela tri nedeljive aktivnosti: razvijanje športne rekreacije in telesne vzgoje otrok, mladine in odraslih, razvijanje družbeno koristnih akcij in družabnega življenja delovnih ljudi ter razvijanje in negovanje tradicij NOB. S tem bi dosegli: hitrejši razvoj lastne organizacije in njeno usposabljanje za uspešno zadovoljevanje telesnokulturnih potreb delovnih ljudi, razvijanje osebnosti, povečanje števila udeležencev v športni rekreaciji, ustvarjanje pogojev za bogatejšo in racionalnejšo izkoriščanje prostega časa delovnih ljudi in občanov, skrb za dvig psihomotoričnih sposobnosti občanov in njihovega zdravja, iskanje novih oblik in metod dela, širjenje mreže društev, šolanj in usposabljanje strokovnih kadrov ter stabilizacijsko in racionalno izkoriščanje materialnih in finančnih sredstev.

METOD TREBICNIK

Dekle z železno voljo

Živa Cankar se lahko pohvali z lepimi uvrstitvami na tekmovanjih kajakašic

Živa Cankar, dijakinja drugega letnika Srednje družboslovne šole-kulturološke usmeritve, je zelo uspešna in obetavna kajakašica Nivoja-sekcija za kajak in kanu, saj že dve sezoni osvaja republiške naslove v vseh konkurencah, zaseda je tudi več drugih mest na državnem prvenstvu in pohvalno 6. mesto na evropskem kajakaškem prvenstvu med posameznicami.

Kako si sploh zajadrala med kajakaše?

»Čolni so me že od nekaj privlačili; prav tako veslanje. Med kajakaše pa sem zašla zaradi prijateljev. Takrat, leta 1983, ko sem malce začela s tem športom, so namreč moji prijatelji dosti veslali na Savinji, pa so pritegnili še mene. No, potem so počasi prenehali, jaz sem pa ostala.

In kako je s tvojimi treninami?

»V začetku treningov ni bilo veliko. Bila sem še mlajša, v klubu ni bilo deklet in nisem imela pravega motiva za trening, pa tudi nobene konkurence. Pred kakšnim letom in pol sem začela resno trenirati, kar pomeni vsak dan. Treniram skorajda vedno sama. Morda se včasih spustimo skupaj po Savinji, a nazaj se le moraš prebiti sam. Sicer

pa je moja trening proga od Loznice do Tremarja po Savinji, to je približno 12 kilometrov, in nazaj. Poleti treniram zvečer, ko se malce shladi, jeseni pa takoj po pouku, ko je še toplo. Pozimi nabiram kondicijo z utežmi in tekom, spomladi pa je precej treningov na divjih vodah.

Kako je s kajakaštvom v Sloveniji? Ljudje dovolj poznajo ta šport?

»Kajakaštvo je lep šport, pozna ga pa zelo malo ljudi. Nekateri se sicer ukvarjajo z njim kreativno, a to si lahko privoščijo le redki, saj je oprema zelo draga, pa še uvoziti moraš marsikaj. Sicer pa naši moški kajakaši in kanuisti že dosegajo lepe uspehe v svetovnem merilu, medtem

ko se je žensko kajakaštvo šele začelo razvijati. Tudi v našem klubu je malo deklet. Pridejo poleti, a z zimo tudi odidejo. Dekleta, ki ostanejo, pa kajakaštva ne jemljejo tako resno in se ukvarjajo še s kakšnim drugim športom.

Kako pa so tvoje ljubezen do kajakaštva sprejeli doma in v šoli?

»Doma me sprva niso jemali resno, potem me je pa mami počasi začela voziti na tekme, ker v klubu takrat še nismo imeli kombija in je videla, kako je s to stvarjo. Veslali je začela še sestra Lučka in oče, pa smo kajakaštvo vžljubili kar vsi pri hiši. V šoli doslej še nisem izostala, saj so tekme večinoma med poletnimi počitnicami, letos pa tudi upam, da ne bo težav. Zdaj bo namreč veliko priprav na svetovno prvenstvo, ki bo prihodnje leto v Avstriji, v Spitalu.

Želja za prihodnost?

Najbližja in največja želja je seveda tekmovanje na svetovnem prvenstvu v Avstriji, da bi tam dosegla čimboljši uspeh.

Živa Cankar je dekle z železno voljo. Prav je, da jo poznate. In vsi tisti, ki se na sprejedu ob Savinji sprašujete, le kdo je to, ki se prevaža po naši mrzli reki, zdaj veste – to je Živa.

INES DRAME

LIBELA CELJE

Industrija tehnic in finomehanike

Vabimo zainteresirane kandidate z višješolsko izobrazbo (VI. st.) ekonomske smeri, ki jih zanima samostojno in kreativno delo v finančnem sektorju, na področju vrednostnih papirjev in deviznega poslovanja,

da se oglašijo po telefonu ali osebno v »LIBELI« CELJE, Opekarniška 2, Splošna kadrovska služba, kjer vas bomo seznanili o naši dejavnosti in področju dela.

Vatrostalna Zenica TOZD »JESENICE« Jesenice

na podlagi določil Pravilnika o delovnih razmerjih

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. voznika viličarja in traktorja

v delovni enoti Štore

Pogoji:

- dokončana osemletka
- izpit za voznika viličarja in traktorja
- 3 leta delovnih izkušenj

Kandidati naj pošljejo pismene prijave v 8 dneh od dneva objave na naslov: Vatrostalna Zenica TOZD Jesenice, Titova 53 b, Jesenice.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

4

Pod svobodnim soncem

»Za koga vohuniš? Od kod je tvoj rod?«

»Pošten in pravičen sem in na Krista verujem!«

Mladci so se mu zasmejali.

»Na Krista verujem,« sem rekel in se prekrizal.

»Tvoj rod, tvoj rod,« je zahteval Upravda.

»Sloven! Torej vohun tistih barbarov, ki plenijo po naši zemlji.«

»Nisem, na Krista, da nisem tisti Sloven. Od severnega morja sem doma, na plunko godem, ljudi tolažim po svetu. – Še nikoli ni prišla za meč moja roka.«

»Udari na plunko!«

In sem udaril. Upravdi se je raztajalo srce kakor kostrunova maščoba na ražnju. Pa mi je rekel: »Pošten si, kakor so poštene tvoje strune. Pojdi svojo pot!«

Sel sem. Ali zvedel sem, da je slišala moja plunko sama Teodora, carica, ki je takrat skrivaj odgnila zagrižljalo in pogledala name. Sama pri sebi je rekla: Kako lep človek, ta Radovan!«

Ponosno je pogledal po dekletih, ki so stale krog njega. Ali te so se mu glasno zasmejale, Radovan pa je udaril na strune in začele so veseli raj.

»Moramo! Rado, ti čuvaj konje, dokler se ne vrnemo! Če nas še ne bo, ko leže noč, nam jahaj naproti; tuli ko volk, da se snidemo!«

Iztok je govoril kot poveljnik, ki ima oblast. Nihče mu ni ugovarjal. Poskakali so s konj, Rado je prijel za uzde in zavil z živalmi v grič, da bi jih skrili in na varnem napasel.

»Ti greš na levo, ti na desno, jaz po sredi! Vrh griča se snidemo!«

Hitro so se ločili. Brez stezé in brez ceste je bila raván. Visoka trava jo je krila, tu in tam se je razpenjalo grmičevje. Nikjer ni bilo sledu konjskih kopit. Hilbudij že dolgo ni jahal tod. – Mladci so se zarili med travo in se plazili naprej, previdno in hitro kakor mladi lisjaki. Komaj so bili nekaj sto korakov oddaljeni, že bi ne bil nihče razločil, da lazijo po travi človeška bitja. Včasih so popolnoma izginili, včasih se je kakor v vetru zamajala visoka trava.

Iztok je ril silno hitro naprej. Pot mu je polzel po obrazu, pa se ni zmenil. Po plečih ga je čisto oplazila bodeča veja; še začutil ni. Trgal je spotoma zelene bilke in sočne liste ter jih zvečil, da si je tolažil žejo. Dihal je globoko, nosnice so mu plale, kakor bi pihal mlad merjasec skozi dobrovo.

Ustavil se je pri samotnem drevesu, ki ga je nalomil čez leto vihar. Zlezel je v njegove veje in sedel, da bi si za trenutek oddahnil. Oko mu je iskalo griča. Bil je že bliže, vendar je bila ravnina še kakor morje med njim in hribcem. Ali pogum mu ni upadel. Oči so se mu svetile kakor sokolu; predrl bi bil rad s pogledom grič in zazrl široko reko in za njo Hilbudijev tabor.

Kar se nekaj zablešči pod gričem. Kakor bi svetel plamen švignil in hitro ugasnil. Iztok se vzpne skozi veje, zasenči z roko oči in gleda v daljavo.

Zabliskalo se je vnovič in zopet in zopet. Ni dolgo gledal, da je natančno razločil tri jezdece, ki so jahali proti njemu. Lesketali so se oklepi, svetili se šlemi.

Jutro nato, ko je nehala gostovanje, je razposlal Svarun spretni mladeniče na ogledi. Naročil jim je, naj se na večer vrnejo in povedo, kje bi se sledila Hilbudijeva vojska. Prepričan je bil, da bo prekoračil Bizantince Donavo pred zimo, da si nabere plena za ostrog. Zato je sklenil pozvedeti za njegov pohod in ga zgrabiti iz zasede. Naročil je vsem, naj pobrusijo sekire, prirostré kopja in meče. Strelci so se morali vaditi ves dan, da so prožili strelice na buče, ki so jih potaknili na kole.

Med mladci, ki so šli pozvedovat, je bil tudi najmlajši in edini še živeči Svarunov sin Iztok. Nerač mu je dovolil oči. Slednjič se je vdal, ali mladec si je moral izbrati še tri tovariše. Vsi drugi so odšli peš po dolinah, gozdovih in planjavah. Samo Iztok in tovariši so zasedli iskre konjiče. Imeli so nalog, da prodro najdalje proti jugu, naravnost proti Donavi, kjer so vedeli, da je Hilbudijev tabor.

Kolikokrat je odjezdil mladi Iztok nad divjega merjasca, kajkrat se je plazil sam za medvedom, mnogokrat je zapihal ris nad njegovo glavo, ko je ležal opoldne pri čredi ovac, ali še nikoli mu ni utripalo srce tako kakor

danes. Prvikrat v bojni službi! Ni mu rad dovolil Svarun; ko pa mu je poveril najvažnejšo službo, mu je odkazal pot naravnost proti sovragovemu gnezdu.

Ljubinica je izgubila že devet bratov – bala se je za Iztoka, a bila je ponosna nanj. Poznala ga je, kako drzen je in lokav, kako izboren strelec, močan borec; vedela je, da se prime njegove roke sekira in meč, pastirski koro-bač in lok. Šla je zato veselo sama po risovo kožo, pogrnila z njo hrbet bratovemu konju in stopila na kope, ko je Iztok odhajal.

Mladeniči so jezdili počasi skozi šotore. Ko so prijahali mimo zadnje gruče borcev, so konji prhnili: kakor bi se spustili štirje črni vrani v prostrano polje, so planili jezdeci v daljavo in kmalu so se izgubile štiri črne lise in izginile v rjavih bilkah visoke trave.

Iztok je divje jezdil. Hrepenenje ga je gnalo in drzen je bil, da bi bil planil skokoma pred samega Hilbudija, mu pomolil pest v lice ter zakričal: Stremo te! Prvikrat je čutil bojni pas krog ledij, prvokrat, da mu ni iskalo oko zverjadi, ampak hlepelo, da bi zagledalo blesteče šleme Bizantincev. Burno je plalo srce v prsih, čutil je mogočno silo v rokah; stisnil je tu in tam povodce tako trdo, da je konj zapihal, ukrivil vrat in se pogljal v divjem skoku po dolini. Zdelo se mu je, da tako prijazno, tako polno svobode še nikoli ni sijalo sonce. Ali to svobodno sonce bi rad zasenčil Hilbudij, krščenik, njemu in njegovemu rodu, ki je prosto gonil črede po daljnih stepah, ki je svoboden iskal plena, koder je hotel. Iztok se je trdno nadejal, da bodo mladci, katere popelje v boj on, pomendrali Bizantince in pregnali oblak, ki se je obesil pred jasno sonce njegovih dedov.

Konji so se uznojili, sonce je stalo visoko. Majhen potok, ob katerem so jahali, se je izlil iz soteske, porasle z gostim gozdom. Pred Iztokom se je širila dolga planota, po kateri se je upogibala trudna jesenska trava.

Pridržal je konja in počakal spremljevalcev.

»Razjahati moramo! Če jezdimo po tej planoti, nas utegnejo zapaziti bizantinski ogleduhi. Potem je vse izgubljeno. Zato odvedimo konje v gozd, tam jih eden straži in napasi, drugi trije pa se prerijemo po travi in grmovju do onegale grička, ki se dviga iznad planote. Oče mi je rekel, da se vidi od ondod Donava in onkraj reke Hilbudijev ostrog.«

»Iztok, daleč je grič. Komaj če do noči prispemo do njega.«

Toplota, ki ogreje tudi srce

KOVINSKA INDUSTRIJA VRANSKO p. o.
63305 VRANSKO, TEL.: 063/724-010, 724-146, 724-147

bodeči NOVI TEDNIK

Staro za novo

Kaže, da so miličniki zadnji čas premalo kaznovali, saj so jim ostali lističi za »stare« nizke mandatne kazni.

Kot kažejo zadnji dnevi, pa se jih bodo zdaj hitro znebili.

Nekateri menijo, da so miličniki tako razumeli naše geslo o naslanjanju na lastne sile.

Rušenje

Na cesti med Arjo vasjo in Zalogom se podirata kar dva mostova, pa se zanju doslej še nihče ni zmedil.

Zlobneži pripominjajo, da verjetno tudi zato, ker vodi ta cesta tudi proti Celju.

Na hitrico

Sinko se vrne iz (lahko tudi celjske) samopostrežnice:

– Mamica, v trgovini sem pa videl miško!

– Še po stari ali novi ceni?

Po velenjskih pogovorih

Bo sodelovanje med Iskro in Gorenjem končno privedlo v pravo gorenje, ali kot že nekajkrat doslej ostalo bo le navadno počasno iskrenje.

Pravijo, da razen plače dohodek vsak še kak ima! Vprašanje pa – ki se zastavlja: za kterga huje kdo gara!

Na cestah že take so jame, da vanje že avto se ujame. Kjer včasih se vila je cesta, zdaj že za travo dosti je mesta!

VARČUJMO, VARČUJMO!

To le parola že zdavnaj več ni.

VARČUJMO, VARČUJMO!

To pač potreba današnjih je dni!

Pri nas so že skoraj vsi dnevi taki, kot je današnji.

Danes je namreč dan varčevanja!

Del šoštanske termoelektrarne je še vedno v remontu.

Drevesa tam okoli se pa kljub temu še vedno sušijo!

TUDI NAJVEČJI ŠOPEK NI PRAVO NADOMESTILO ZA CELOLETNO POZABLJIVOST!

Vsaj nekaj

Nekateri se čudijo, ker v Celju zadnji čas dajejo nekaterim lokalom imena po drevesih. Na Hudi-nji je bife Pri hrastu, v centru mesta kiosk Pod lipo ...

To je dobro; če bo šlo tako naprej kot sedaj, bodo drevesa tako in tako kmalu propadla, njihova imena pa bodo po zaslugi lokalov le ostala!

Vsi smo na isti ladji

POVSOD PO SVETU, NE SAMO PRI NAS, SO NE SAMO PREVEČ JE KRMARJEV IN PREMALO VESLAČEV!

Nasloniti se je treba na lastne sile; prostovoljno – brez vsakršne prisile!

Najnovejše

Ste videli? Tudi na celjskih bencinskih črpalkah so začeli prodajati sveče.

To je res malo čudno.

Človek bi razumel, če bi jih zdaj prodajali pri Elektru!

LOVSKE PUŠKE NEKOČ IN DANES

Piše
Janez Hartman

Sodobne risanice

Puške šibrenice, ki so seveda gladkocevne, so s svojimi svinčnimi kroglicami namenjene za lov na ptice, zajce in druge manjše živali. Za lov na večjo divjad uporabljamo puške na kroglo, ki imajo v cevi navoje ali rise, so torej risanice. Medtem ko s šibrami lovimo do nekako 50 metrov daleč, so sodobne risanice, ki so ponavadi opremljene s strelnim daljnogledom, uspešne do 300 in več metrov.

Tipična sodobna risanica je repetirka z valjastim zaklepom, dokaj podobna stari vojaški »mavzerici«. Med najbolj cenjenimi zaklepi je še vedno klasični »Mauser 98«, ki izvira iz konca preteklega stoletja. Med redkimi proizvajalci, ki izdelujejo ta zaklep v skoraj nespremenjeni obliki, je tudi naša Črna zastava. Klasični mavzerjev zaklep je tako cenjen, da Zastava na tisoče svojih pušk zlahka izvozi na ameriško in druga zahtevna zahodna tržišča. Tudi večina drugih risanic z valjastim zaklepom uporablja mehanizem, ki v večji ali manjši meri sloni na mavzerjevem. Med bolj znane proizvajalce uvrščamo ameriški Winchester in Remington, britanski Parker-Hale, finski Sako, avstrijski Steyr in mnoge druge. Tudi nemška tovarna Mauser izdeluje repetirke s podolžnim zaklepom, vendar so njene novejši konstrukcije precej odmaknjene od nekdanje klasične mavzerice; še posebej velja to za Mauser M. 66 z njegovim izredno kratkim zaklepom, naprej

pomaknjeno repetirno ročico in menjalnimi cevmi.

Predvsem v ZDA na veliko uporabljajo priročne karabinke sistema »lever action«. To so repetirke z značilnim zankastim repetirnim vzvodom in pod cevjo nameščenim nabojnikom. Vodilni proizvajalec je Winchester s svojim »večnim« modelom 94. Čeprav je pri nas redka, lahko to praktično

tistemu pri našem puškomi-trajazu M. 53). Največ samopolnilnih (ali polavtomatskih) risanic izdelajo pri ameriškem Remingtonu in belgijskem FN-u. Samopolnilke so posebej primerne za lov na veliko divjad, ki se hitro premika, tako na primer za divjega prašiča.

Vse do sedaj omenjene risanice imajo nabojnik s 3-6, le izjemoma tudi več naboji. Ostajajo tudi risanice-dvocevke, ki so navidez zelo podobne šibrenicam, so pa bolj močno grajene in imajo seveda risane cevi. Večinoma so močnega kalibra 9,3-11,6

mm in namenjene predvsem lovu na nevarno veliko divjad. Po tradiciji izdelujejo dvocevne risanice Angleži, veliko pa jih narede tudi v Borovljah.

Preostanejo nam še risanice-enostrelke. Tu ne gre za kakšne cenene »nadomestke« za lovca s plitvim žepom, pač pa za visokokvalitetne puške, ki se odlikujejo z veliko trdnostjo, zanesljivostjo in preciznostjo, imajo pa seveda tudi poseben čar klasike. Večinoma imajo bločni zaklep, najpomembnejši proizvajalec pa je Ruger (ZDA).

Finska risanica – karabinka Sako »Vixen« kalibra 223 Remington (5,56 mm NATO)

winchestrovko tu in tam opazimo na kakšni »prašičji jagi«.

Za najmanj razširjene repetirke med risanicami moremo imeti tiste z drsnim mehanizmom, torej »pumparice«, ki so kot šibrenice nasplošno zelo razširjene (namreč v ZDA in Kanadi). Izdelujeta jih ameriški tovarni Remington in Savage.

Tudi samopolnilne risanice so značilne bolj za Ameriko, čeprav jih uporabljajo precej tudi v Evropi in drugod po svetu. Večina jih deluje na načelu odvzema smodniških plinov, nemška trdka Heckler und Koch pa je razvila kvalitetno samopolnilko na načelu trzanja (zaklep z valjčki je podoben

NOVI TEDNIK

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Miran Korošec. Redakcija: Marjela Agrež, Tatjana Cvirn, Vili Einspieler, Violeta Vatovec Einspieler, Edi Masnec, Rado Pantelič, Mateja Podjed, Milena Brečko Poklič, Franček Pungertič, Zdenka Stopar, Srečko Šrot, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi.

Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana. Cena posameznega izvoda je 40 dinarjev. Individualna letna naročnina je 1.880 dinarjev, polletna 940 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 4.160 dinarjev, za delovne organizacije pa 2.080 dinarjev. Št. žiro računa 50700-603-31198 – ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Komisija za delovna razmerja

**DO ELEKTRO CELJE
TOZD ELEKTRODISTRIBUCIJA
CELJE
Vruncčeva 2 a**

objavlja prosta dela in naloge:

strojepiske

Pogoji:

- končana osemletka z opravljenim strojepisnim tečajem
- 1 leto delovnih izkušenj
- poskusno delo traja 3 mesece

Delovno razmerje se sklenu za nedoločen čas.

Pisne prijave z ustreznimi dokazili naj kandidati pošljejo na gornji naslov. Razpis velja do zasedbe del in nalog.

**DO »Zarja« Petrovče
industrija lesnih, kovinskih in
konfekcijskih proizvodov ter
storitvene dejavnosti v
gradbeništvu n. sol. o. Petrovče**

Komisija za delovna in stanovanjska razmerja
DSSS objavlja prosta dela in naloge

ČUVAJ-KURJAČ

1 izvajalec

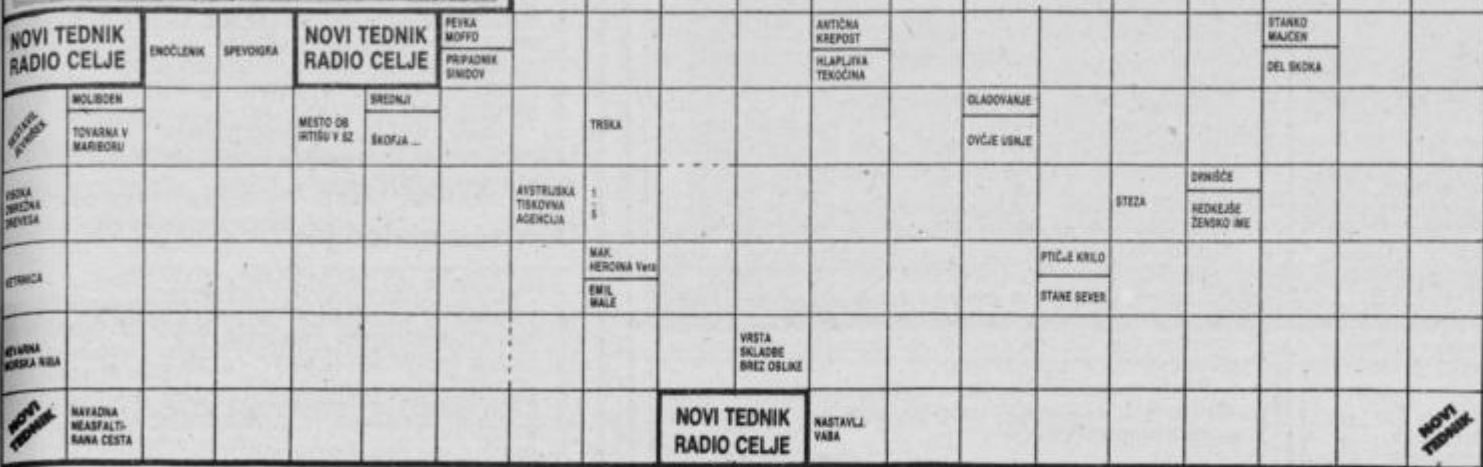
Pogoji:

- 8 razredov osnovne šole
- tečaj za kurjača nizkotlačnih kotlov
- 1 leto delovnih izkušenj
- 3 mesečno poskusno delo

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Vsi zainteresirani naj pošljejo pisne prijave in dokazila o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh od objave na naslov: DO »Zarja« Petrovče 63301 Petrovče.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 15 dneh po zaključnem zbiranju prijav.

1. nagrada 700 din
5 nagrad po 300 din
Pri žrebu bomo upoštevali le pravilne rešitve, pošljite jih najkasneje do torka 5. 11. 85. do 9. ure. Rešene križanke lahko prinesete tudi osebno, na vhodnih vratih je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite **NRAGADNA KRIZANKA** in svoj točni naslov.

Vodoravno: HVALA, PARK LA-
LAND, OKAN, ASKERC ANTON,
CRES, IH, ORLIĆ, MIKE, SOPOCA-
NI, NIT, CE, LOARA, AN, KALIBER,
JP, ARIEL, APOTEKAR, ARGENTI-
NA, SONATA, SMARJE, KITON, RA-
NAR, USTA, AKABA.

1. nagrado 700 din prejme: Franc Planko, Nevljje 36, 61240 Kamnik
5 nagrad po 300 din prejmejo! Karla Vovšek, Trg svobode 25, 62310 Slovenska Bistrica, Miki Nosan, Ul. br. Vošnjakov 8, 63000 Celje, Milan Sesko, Na zelenici 12, 63000 Celje, Nada Kmet, PTT Rimske Toplice 63272, Berta Miklac, Bočna 68, 63341 Šmartno ob Dreti.
Nagrajencem iskreno čestitamo!
Nagrade boste prejeli po pošti.

Nekatera dela ne bodo napredovala s takšno hitrostjo, kot ste želeli. Ne razburjajte se zaradi tega, ker niste krivi sami. Potrpite in dose-
gli boste tisto, kar želite. V vaši družbi vas cenijo. Denarja bo več.
Kako boste osvojili nekoga, je vaša stvar.

Podite zadovoljni z vašim delom in ga vestno opravljajte. Vsaka dodatna obremenitev bo zahtevala dodaten napor. Ohranite dobre odnose z okolico, ker jo boste prav kmalu potrebovali. Nekoliko premembe ne bi bilo odveč.

Čakajo vas prijetni dnevi. Uspešno boste končali naloge, od katerih boste imeli več koristi, kot ste pričakovali. Družabni stiki so pestri, tako med starimi kot novimi znanci. Na krajšem potovanju vas čaka posebno zadovoljstvo. Misli vam uhajajo drugam.

dobro se boste počutili, zato sprejmite vsako novo poslovno
povabilo. Ugodno počutje boste prenašali na družino in sodelavce.
Vedeli boste ugodno in pomembno novico. Ugodite prošnji mlaj-
šega člana v družini. Kar je bilo, je pozabljeno.

pred vami so dnevi nepredvidenih dogodkov. Nekateri so povezani s teraziščeniimi odnosi iz preteklosti, drugi pa so v zvezi z novimi obveznostmi. Odločajte se hitro in vsé bo v redu. Na loteriji boste uveljabili manišo vstote. Dajte partnerju tudi prav.

Odnosi v službi bodo nazadovali ali celo obstali. Čeprav se vam godi krevica, močno kontrolirajte vaše obnašanje in ne mislite preveč na glas; molk je zlato. Družabni stiki bodo pestri poiščite uteho tam, kjer jo potrebujete. Do uspeha je dolga pot.

Še nekaj časa boste dosegali dobre rezultate. Družabni stiki bodo pestri, pričakujte pa manjši spor zaradi zadeve, ki ste jo odlagali. Popustite vi, saj vam bo naklonjenost okolice še kako potrebna. Tisti, ki vam je všeč, vam bo še dolgo.

Pred vami je zelo ugodno in aktivno obdobje. Z uspehi boste poplačani za vaš vloženi napor. Srečali boste zanimive ljudi in dobro se boste počutili. Ne zamudite neke priložnosti. Sumničenje ne pomaga, poiščite dokaze.

Priznajte padec aktivnosti in manjše težave pri novih delovnih obveznostih. Čeprav ne bo večjih posledic, boste nerazpoloženi. Ne odklanjajte novih poznanstev in izogibajte se intimnim pogovorom, ne bodo vas razumeli. Naključno srečanje bo obudilo stara čustva.

Pred vami je zadovoljivo obdobje. Sodelavci vam bodo pomagali, če boste vi želeli. Premislite, če potrebujete njihovo pomoč. Nobeno pretiravanje ni dobro. Neko srečanje se bo izkazalo koristno čez čas. Ne razmišljajte, ukrepaite.

Vaše obveznosti rešujte mirno in ne sprejemajte ničesar. Velike spremembe bi zahtevale veliko napora, ne samo od vas ampak tudi od okolice. Sedaj ni čas za to. V družabnih stikih bo prišlo do spora. Ne odklonite povabila.

Čas je za realizacijo vaših načrtov. Pomagali vam bodo sodelavci, na katere niste računali. Zaupajte jim, iskreni so. Ko pride čas, jim pomagajte sami. Denarja ne bo, več pa bo družabnih stikov. Kar vas mora, vas bo doletelo.

skladiščenje • razkladanje, nakladanje in pretovor • cestni prevoz blaga • sortiranje, tehtanje, prepakiranje • jemanje vzorcev • vse administrativne storitve v zvezi z dejavnostjo

Majhnega otroka radi sprašujemo s čem vidi, sliši, vonja in slično. Pokaže nam na oči, ušesa in nos in tako potem, ko odraste, še vedno misli da sliši z uhljem, ki pa je resnici najmanj pomemben del našega slušnega organa.

Pravi in pomembni del našega ušesa se nahajajo v notranjosti glave, kjer jih varujejo lobanjske kosti. Zunanji slušni ušesni je lijak, ki zbira zvočne valove in jih delno usmerja v notranjost ušesa, v votlinico, ki ji pravimo srednje uho. Votlinico zapira tanka mrenica ali bobnič, ki ga stresajo zvočni valovi. Na notranji strani bobniča so po vrsti tri koščiči, preko katerih se tresenje bobniča prenaša na slušni organ v takim imenovanem polžku. Polžek se nahaja v notranjem ušesu, kjer je tudi tekočina, v kateri se nahajajo čutilni organi podobni laskom. Tu se treslaji spremenijo v živčne dražljaje, ki potem potujejo v možgansko središče. Šele takrat pravzaprav slišimo.

A 5x5 grid with a cross shape. The top row has columns 1 and 2 labeled 1, 2, 3, 4, 5. The left column has rows 1 and 2 labeled 1, 2, 3, 4, 5.

1. del noge, s katerim stopamo, 2. slovenski slovnica, Prešernov nasprotnik (Jernej), 3. začimba za v klobase, 4. papeževa palača v Rimu, 5. drevo s svetlo skorjo in koristnim lesom.

Vodoravno: 1. zapisnica, dnevnik, 7. zidak, 12. naprava za usmeritev ladje, 13. me skladatelja Pahorja, 14. Rebula Alojz, 15. rimski cesar, 17. starejši češki pevec (Karel), 18. osebni zaimsek, 19. slovit hunski poglavar, 21. poželenje, 22. pijančevanje, 24. iransko ljudstvo na srednjem Kavkazu, 26. Ivan Minatti, 27. častljivi stavec, 28. smukec, lojevec, 30. Čargo Ivan, 31. pripadnik Retoromanov v gornjem Poadižju, 33. pasma psov, 35.

Pravilna rešitev za vpis v kupon:
ASPIRIN.

5. nagrad po 300 dinarjev prejmejo:
Darja Golouh, Efenkova 13, 63000 Celje,
Tone Antlej, Na lipico 3/22, 63230 Sentjur
pri Celju, Martin Arnssek, Tomšičeva 9,
63310 Žalec, Lozan Milošević, Tomšičeva
47, 63320 Titovo Velenje, Marija Slapnik,
Titov trg 11 a, 63210 Slovenske Konjice

Vodoravno: KRDELO, GRAPA, LO-
VRAN, MOTOR, OM, OPAL, BORG, BA,
TIGER, LAO, UNA, SETEV, BL, CILE,
RINA, NI, AKORD, NITRID, RADAR,
AJANKA

DOPUST, OKULIST, PURAN, OG,
ULAN, AVA, SIN, HRAM, TS, ARARA,
TOVARIŠ, GAMEŠE.

A 10x10 grid with numbers 1-20 in the top-left corner. Black circles are placed in the following cells: (3,6), (4,7), (5,8), (6,9), (7,10), (8,11), (9,12), (10,13).

1.1. položaj in pooblastila odposlanca, 7.2. enoletna zelika, ščir, 9.3. pregled iz ocenitev sposobnosti za vojsko, 10.11. grška črka, 12.4. telovadno orodje, 13.17. izklesana podoba česa, 14.5. germanski okel, 15.15. ime pesnice Budau, 16.6. Tunizija, 17.13. burkač v cirkusu, 18.8. akord iz treh tonov, 20.11. obuvalo iz jermenov.

HORTIKULTURNI KOTIČEK

Še o čebulnicah in gomoljnicah

V zgodnji pomladi nas čebulnice vsekakor najbolj razveseljujejo na domačem vrtu. Pestrost čudovitih cvetov nekako nadomešča prekratko dobo cvetenja. Zato si moramo priskrbeti take vrste, ki cvetijo druga za drugo, da nas razveseljujejo s cvetenjem dlje časa.

Kadar govorimo o čebulnicah, mislimo navadno na tulipane, krokuse, hiacinte, narcise in hrušice. Toda, tudi lilije in gladiole so čebulnice in ciklame, prav tako cesarski tulipan.

Najprej o čebulnicah, ki jih je treba posaditi že jeseni, da cveto že prve pomladanske dni.

Jeseni, najbolj septembra ali na začetku oktobra, sadimo narcise, fritilarije, zvončke, perunike, hrušice, tulpe, hiacinte in krokuse. Spomladi pa posadimo ciklame, anemone, fritilarije, monbreije. Te čebulnice so sposobne za prezimljanje in jih zato čez zimo puščamo v zemlji. Poznamo pa še nekaj nič manj lepih čebulnic, oziroma gomoljnic, ki pa ne morejo prezimiti zunaj in jih moramo pozimi hraniti na suhem v zaprtem prostoru. Sem sodijo: dalije, kane, gladiole, gomoljne begonije, frezije in zlatice. Sadimo jih navadno aprila.

Gomoljnice sadimo navadno na dva načina: v pripravljeno gredo ali v trato. Za neposredno saditev v trato so primerne predvsem tulpe, narcise, hrušice in krokusi. S tem pa ni rečeno, da teh ne moremo saditi tudi na gredah, zlasti še, če želimo njihove čebulice vsako leto izkopati in dati počivati zunaj grede.

Čebulice, zlasti tiste, ki jih sadimo jeseni, kaj rade napadejo poljske miši in voluhar, zato jih moramo zavarovati. Najprimernejše je, da pomočimo ali povajamo omočene čebulice pred saditvijo v minijev prah ter takoj nato posadimo. Manj uspešno pa je, če napravimo iz minija brozgo, ker se takšen minij čebulice slabše prime. Dražji način pa je, če obdamo čebulico s tanko žično mrežo. To storimo le, kadar so odpovedali vsi drugi načini.

Če smo se odločili, da bomo posadili čebulice na trati, delamo s posebno pripravo za izrezovanje ruše 10 do 15 cm globoko. Ko položimo v izkopano jamico čebulico in jo prekrijemo s tanko plastjo humusa, vrnemo izrezano rušo ponovno nazaj. Pritisnemo na rušo malo z nogo, da se bo bolje sprijela z zemljo.

(Nadaljevanje prihodnjič).

HORTIKULTURNO DRUŠTVO CELJE

ZDRAVILNE RASTLINE

Mačeha

Mačeha (*Viola tricolor* L.) spada med vijolčnice. Te rastejo po vsem svetu in to veliko družino sestavlja 16 rodov z okoli 850 vrstami. Že samih divjih mačeh poznamo skoraj 400 vrst in med njimi imajo številne različice in križance. V Evropi in pri nas v Sloveniji je pogosta divja vijolica ali divja mačeha.

Njen venec je temno vijoličaste, rumene in bele barve. Razlikujemo več samorastnih oblik in vrtnarji so iz njih vzgojili cel niz različnih velikocvetnih in mnogobarvnih oblik. Divja mačeha raste po nasipih, prodovju, na obdelanih tleh. Redkeje jo najdemo po travnikih in na neobdelanih zemljiščih. Cveti od maja do avgusta.

Nabiramo celo rastlino s cvetovi in listi, ko je vreme toplo in suho. Odrzano rastlino moramo hitro posušiti, da ohrani svojo naravno barvo. Lahko nabiramo samo cvetove, ki jih posušimo na prepihu.

Sveža rastlina vsebuje črsovine, eterično olje v sledovih, heterozide na osnovi salicilne kisline, rudninske soli magnezija, kalcija, sluzi, sladkorje, in saponine. Zanimive so barve cvetov. Po strukturi jih delimo na rutozid, ki je barve cvetov, heterozid violakvercizid modre barve in violanozid rjavkaste barve, ter še karotenidna barvila kot so violaksantin, auroksantin, flavoksantin in zeaksantin.

Vse te sestavine ženejo na vodo, pospešujejo znojenje, čistijo kri, olajšujejo izkašljevanje ter delujejo kot pomirilo in krepčilo.

Predvsem je zdrav poparek, pa tudi prevretek in sirup. Skupaj z lipovim cvetjem, lučnikovim cvetjem, bezgovim cvetjem, slezovimi koreninami in janeževimi plodovi sestavlja odlično mešanico, ki se uporablja kot poparke in zdravilo proti notranjim in zunanjim vnetjem, proti razdraženosti želodca in črevesja. Čaj iz vijolic krepi naravne obrambne sposobnosti človeškega telesa. Ponekod, zlasti ljudsko zdravilstvo, pa uporabljajo sveži sok iz mačeh za čiščenje krvi, za boljše počutje in za odvajanje vode.

Poparek iz mačehinih cvetov se obnese tudi za čiščenje kože, za odpravljanje kožnih izpuščajev, mozoljavosti in srbečice. Obkladke menjamo vsake četrt ure. Topli obkladki naj bi tudi lajšali bolečine pri revmatičnih vnetjih sklepov. Ljudsko zdravilstvo pa priporoča pitje mačehinega čaja pri močenju v postelji, pri uhajanju vode, pesku v ledvicah itd.

BORIS JAGODIČ

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA

MIERX

TEKO

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. SUSSUDIO - PHIL COLLINS
2. WE DON'T NEED ANOTHER HERO - TINA TURNER
3. BOLJE BITI PIJAN NEGO STAR - PLAVI ORKESTAR
4. DOBER DAN - BAZAR
5. PJESMO MOJA - JASNA ZLOKIČ
6. WODY BOOGIE - BALTIMORA
7. SERENADA - KRUNOSLAV SLABINAC
8. SHOUT - TEARS FOR FEARS
9. MODRE OČI - F PLUS
10. JA SAM LAŽLJIVA - DENIS-DENIS

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. V KRALJESTVU ZLATOROGA - AVSENİK
2. ZIMSKE NARAVA - VESELI HMELJARJI
3. LJUBIM TE SLOVENIJA - ALPSKI KVINTET
4. TRIGLAVSKA ROŽA - MIHOLIČ
5. MAMA, PRIHAJAM DOMOV - SLAK
6. ZDRAVICA OB VRNITVI - RŽ
7. KJER NEKOČ JE VETER ZIBAL KLASJE - ŠKOBERNE
8. SNEŽNI VALČEK - BOHORČ
9. SAVINJSKI GAJ - VESELI DRENOVCI
10. SREČE SI VSAK ŽELI - STARE

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij _____

izvajalec _____

lestvica domačih melodij _____

izvajalec _____

ime in priimek _____

naslov _____

Nagrajenca: Janez Trotovšek, Drešinja vas 18 a, Petrovče
Matej Pirnat, Prebold 124 a

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje,

Trg V. kongresa 3a, Celje
Vsaki nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo v prodajalni MELODIJA v Celju.

RADIO CELJE

ČETRTEK, 31. 10.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Esperantisti, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V živo: Predsednik domačega filma, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 1. 11.: NI SPOREDA.

SOBOTA, 2. 11.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.15 Koledar prireditve, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.45 Kulturni feljton, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 3. 11.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Kekčevi prijatelji, 11.00 Žveplometer, 11.30 Kmetijski oddaja, 12.15 Poročila, 12.30 Iz domačih logov, 13.00 Čestitke in pozdravi, 15.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 4. 11.: 8.00 Poročila, 8.05 Športni dopoldne, 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 10.00 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih viž, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 5. 11.: 8.00 Poročila, 8.05 Iz sveta glasbe, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 10.00 Dnevnik Tedna domačega filma, 10.30 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Dnevnik TDF, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 delovnih organizacij, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 6. 11.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, vmes ob 8.30 Obvestila, 9.00 Druga poročila, 9.30 Koledar prireditve, 10.00 Dnevnik TDF, 10.30 Zaključek sporeda, 15.00 Poročila, 15.10 Obvestila, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Dnevnik TDF, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.45 Aktualno, 18.00 Zaključek sporeda.

SKLAD ZA MODERNIZACIJO
BOLNIŠNICE CELJE

Žiro račun: 507000-640-100084

Odslej

Barvita skandinavski zaščita lesa

belton

- brez zdravju škodljivih biocidov
- v priročni embalaži
- za isto ceno

moj odnos do lesa

belinka
Ljubljana

RECEPT TEDNA

Polnjen krompir

Potrebujemo: 12 debelih krompirjev, 100 g masla, en kozarec smetane, dva rumenjaka, sol in poper, ščepec muškatanega oreščka.

Enako debele in približno enako oblikovane krompirje skuhamo v malo slane vode. Posodo, v kateri kuhamo, dobro pokrijemo, da se krompir skuha v sopari. Ko je kuhan, ga olupimo. Zgornji del po dolžini odrežemo. Preostali dve tretjini previdno izdobljemo z žličko in tako oblikovane krompirje damo v nepregorno posodo. Odrezane dele krompirja pretlačimo, dodamo smetano, sol in poper in muškatani orešček, vse skupaj zmešamo v gladek in rahel pire in ga z dreširno vrečko stisnemo v vdolbine v krompirju. Nato vse skupaj premažemo s stepenim jajcem in postavimo posodo v vročo pečico. Ko se na vrhu naredi zlato rumena skorja, vzamemo krompir iz pečice, postrežemo kot samostojno jed ali kot prilogo k pečenki.

stop

OPEKARNA MARIBOR
RADVANJE
Maribor, Strelška 16 a

GRADITELJI

PO ZNIŽANIH CENAH IN Z BREZPLAČNIM PREVOZOM DO 150 km

MONTAŽNI STROPOVI »NORMA«

S POPUSTOM PRODAJAMO TUDI TRAJNOŽARNE PEČI

PRIHRANEK DO
50.000 din

Telefon
(062) 39-911

STROKOVNA SLUŽBA SIS DRUŽBENIH DEJAVNOSTI OBČINE CELJE

razpisuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom naslednja dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi (reelekcija):

1. Vodenje plansko analitske službe
2. Vodenje finančno računovodske službe
3. Vodenje pravne službe
4. Vodenje službe za izvajanje pravic iz zdravstvenega varstva
5. Vodenje službe avtomatske obdelave podatkov

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, izpolnjevati še naslednje pogoje:
pod 1.: Visoka izobrazba ustrezne smeri in 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali sorodnih del in nalog.
pod 2.: Visoka ali višja izobrazba ustrezne smeri in 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali sorodnih del in nalog.
pod 3.: Visoka izobrazba pravne smeri s pravosodnim izpitom ter 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali sorodnih del in nalog.
pod 4.: Visoka ali višja izobrazba ustrezne smeri in 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali sorodnih del in nalog.
pod 5.: Visoka ali višja izobrazba z ustrezno specializacijo iz avtomatske obdelave podatkov, 4 leta delovnih izkušenj ter sposobnost vodenja službe.

Kandidati morajo s svojim dosedanjim delom dokazati pravičen odnos do samoupravljanja in načel socialistične morale. Predložiti morajo tudi okvirni program nadaljnjega dela.

Izbrani kandidat bo za opravljanje razpisanih del in nalog imenovan za dobo 4 let.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: Strokovna služba SIS družbenih dejavnosti občine Celje, 63000 Celje, Gregorčičeva ul. 5 a, v 15 dneh po objavi razpisa. O izbiri bomo prijavljene kandidate obvestili v 15 dneh po končanem postopku.

Hkrati Strokovna služba SIS družbenih dejavnosti občine Celje razpisuje

kadrovsko štipendijo za študij na pravni fakulteti

Pri podelitvi kadrovske štipendije bomo upoštevali kriterije in merila iz 4. člena samoupravnega sporazuma o štipendiranju v občini Celje.

Prijave na predpisanem obrazcu 8,40 z dokazilom o učenem uspehu v preteklem šolskem letu sprejemamo v roku 15 dni po objavi.

MERX **KMETIJSKI KOMBINAT
SENTJUR**

TOZD Klavnica

objavlja
prosta dela in naloge

vzdrževalec

za opravljanje navedenih del in nalog se zahteva:
- IV. stopnja zahtevnosti kovinarske usmeritve - mehanik industrijskih delovnih strojev (ključavničar)
- posebno znanje: avtogeno in elektro varjenje ter poznavanje toplovdne, parne in hladilne tehnike
- poskusno delo 3 mesece

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

TOZD Transport

objavlja
prosta dela in naloge

kurjača

za opravljanje navedenih del in nalog zahtevamo:
- IV. stopnja zahtevnosti kovinarske usmeritve
- izpit za toplovdne in parne kotle
- poskusno delo 3 mesece

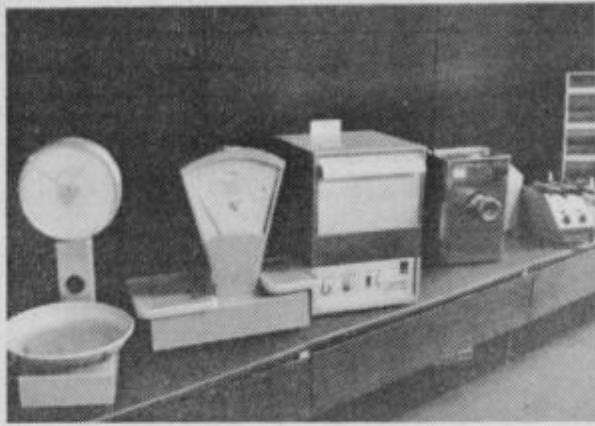
Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljite v 8 dneh na naslov Kmetijski kombinat Sentjur, splošna služba.

POIŠČITE V... prodajnem centru hudinja

Na oddelku posode v Prodajnem centru Hudinja so police bogato založene z najrazličnejšim porcelanom, steklom, PVC posodo. Na istem oddelku najdejo gostinci prav vse, kar potrebujejo za svojo dejavnost.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage in nadvse
dobre mame

ANTONIJE CILENŠEK

upokojenka, iz Celja, Dobrova 9

Srečno zahvalo izrekamo za vso medicinsko pomoč interne-mu oddelku bolnišnice v Celju, Kliničnemu centru v Ljubljani, predvsem iskrena hvala medicinskemu osebju int. »A« oddelka v Celju, ki so se tako trudili in naposled ji lajšali bolečine v njenih zadnjih dneh življenja. Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom, sodelavcem EMO Celje in znancem, ki so nam ustno in pisno izrekli sožalje, darovali prelepe vence in cvetje ter jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnji poti. Prav tako se zahvaljujemo govornikom in duhovniku za opravljen obred in poslovlilne besede. Vemo, da je beseda hvala malo, toda VSEM IN VSAKEMU POSEBEJ SE ENKRAT HVALA.

Hčerka Tonika Pešak z družino

kovinotehna

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

objavlja
prosta dela in naloge

aranžer - I

Pogoj:
- V. stopnja strokovne zahtevnosti - aranžerske smeri
- 3 leta ustreznih delovnih izkušenj
Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje objave, naj pošljejo prošnjo z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 10 dneh na naslov:
KOVINOTEHNA, Mariborska c. 7. Celje (kadrovski oddelki)

Stilles Sevnica

Vabimo večje število sodelavcev
k sodelovanju

na področju komercialnega zastopanja.

Delo je honorarno.

Nagrajevanje po doseženih rezultatih.

Informacije dobite v sredo in četrtek 6. in 7. novembra 1985 od 12.00 do 16.00 ure v delovni organizaciji Stilles, Sevnica, Savska cesta 15.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta,
starega očeta, brata in strica

JAKOBA DUPELNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in maše ter za številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo družinam Plevnik in Kos, Ediju Žerdonerju in sosedu Petru za nesebično pomoč. Enaka zahvala velja tudi Dolfetu Lešniku za poslovlilne besede doma in ob odprtem grobu in gospodu župniku za tolažilne besede in opravljen obred. Posebno se zahvaljujemo tudi njegovim sopevcem za zapete pesmi, pevskemu zboru KUD Kajuh Dobrna za zapete žalostinke in gasilskemu društvu Dobrna.

Žalujoči:

žena Justina, hči Ida in sin Ivan z družinama

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj, v 46. letu, nam je
kruta bolezen iztrgala iz rok ljubečo
ženo, mamico in hčerko

SLAVICO DOBOVIČNIK

iz Vojnika

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih pomagali, z nami delili neizmerno žalost in bolečino in jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti ter zasuli njen prerani grob s cvetjem. Posebno zahvalo izrekamo njenim sodelavcem iz LIK »SAVINJA« Celje, obema govornikom, duhovniku za opravljen obred, ter pevcem iz Strmca in Vojnika za poslednji napjev. Ohranite jo v trajnem spominu, kakršno ste poznali. Spoznanje, da je ne bo nikoli več med nami, ostaja zelo boleče in neutolažljivo.

Žalujoči mož Vinko, sinova Darko in Robi ter mama
Julijana.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega

RUDIJA GAJŠAK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, darovali cvetje in ga tako številno pospremili v njegov prerani zadnji dom. Iskrena hvala DO Ingrad Celje, Remont Celje, Toper Celje in zdravstvenemu osebju Bolnice Celje. Priscrna hvala Lovski družini Hum, pevcem za zapete žalostinke, govornikom za poslovlilne besede in župniku za opravljen obred. Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi

25 TV DNEVNIK; 17.45 ZGODBE IZ NEPRIČAVE, otroška serija; 18.15 IN
LETOŠNJA izobraževalna oddaja; 18.45 MOJSTRI, oddaja narodne
glasbe in ljudskih običajev; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 BAROČNA GLASBA V
PODOBI (tudi za JRT 2); 20.45 VCERAJ, DANES, JUTRI; 21.00 MIMO

VETERINARSKA POSTAJA LAŠKO: v občini Laško poteka delo veterinarjev v delovnem času od 7. do 15. ure vsak dan v Laškem in Radečah. Dežurna služba je vsak dan od 15. do 7. ure naslednjega dne na veterinarski postaji Laško. Do 3. novembra bo dežural dipl. vet. Edvard Staroveški, od 4. novembra dalje pa dipl. vet. Darja Grmišič. Telefon: 730-068.

Gledalke so dostojanstveno prenesle razburjenje

Bodybuilderke so se razkoračile v vsej svoji mogočnosti

Čeprav so Celjani znani ljubitelji uličnih športov, ni nihče od organizatorjev sobotnega tekmovanja bodybuilderjev in bodybuilderk, ki je bilo v celjski hali Golovec, pričakoval tako množičnega odziva. Več sto obiskovalcev, ki so z zanimanjem spremljali izbor miss in mistra Slovenije, je mišičarje kar nekajkrat nagradilo z aplavzom. Kot kaže se je večina gledalcev le zavedala, da je tudi bodybuilding šport, kjer, tako kot v drugih športih, ni mogoče doseči uspeha brez številnih ur treninga in samoodpovedovanja.

Med približno tisočglavo množico so bila, tako kot na vseh podobnih prireditvah, tudi zijača, ki so se na vsa usta škodoželjno režala. Nemalo je bilo pripomb kot na primer: »Jeseni se nimajo kje razkazovati, pa so si omislili tekmovanje«. Spet drugi, ki so skušali biti nekoliko bolj nepristranski, so ugotavljali: »Kaj jim nujajo mišice, če z njimi še žlice ne morejo vzdigniti.« Tretjim, ki so nemo zrl predse in brskali po zobovju, so se zasvetile oči, ko so se na odru v vsej svoji mogočnosti razkoračile bodybuilderke.

Tekmovanje je privabljalo v dvorano Golovec tudi prince, ki se niso našle princa, ki bi jih z belim konjem vred odnesel v čarobni svet ljubezni. Gotovo so bile najpozornejši in najhvaležnejši del publikuma, saj so se vrstili klici: »Ah, ti možje...« in »Joj, kako so lepi in postavni« ter »Če te stisne...«, vendar so dostojanstveno prenesle razburjenje.

Da se je tekmovanje odvijalo brez zapletov, so poskrbeli organizatorji letošnjega izbora miss in mistra Slovenije, celjski klub atletske gimnastike bodybuilding Celeia Celje. Če se kdo z izborom ne strinja, se lahko obrne na strokovno žirijo, ki so jo sestavljali: Peter Celik, mister Evrope, Senad Klepa, mister Jugoslavije in Dušan Simonič-Cima, predsednik celjskega kluba bodybuilderjev. Odločitve žirije pa ne bodo

Misica Barbara Jekoš zna pokazati še vse kaj drugega in eden izmed gledalcev gotovo ni udaril mimo, ko je izdaval: »Z njo pa ne bi bilo zdravo česnej zobati!«

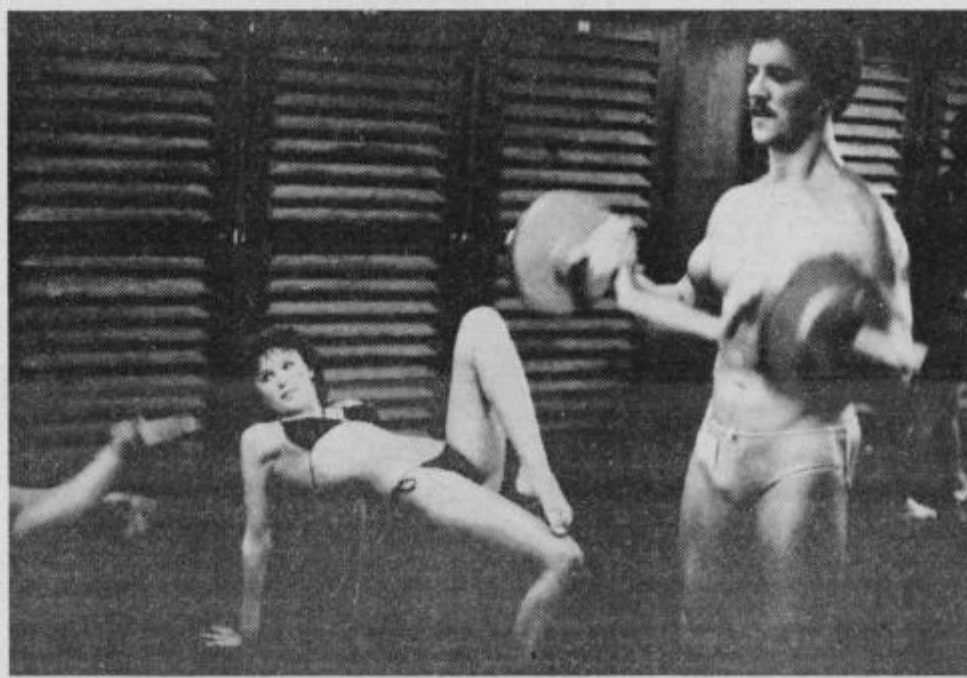
mogli omajati drugače, kot s »trdimi« argumenti.

Absolutni mister je postal Dani Vuga, slovenska misica pa Barbara Jekoš, oba iz celjskega kluba bodybuilderjev Celeia. Med mladinci do 21 let je zmagal Karli Babič iz TVD Partizan Studenci Maribor, med člani do 172 centimetrov višine Dani Vuga, med mladinci do 180 centimetrov se je najbolje odrezal samouk Ivan Kozole, med mladinci nad 180 centimetrov pa se je na misterski piedistal ponovno povzpел Celjan Zmago Turnšek.

VILI EINSPIELER
FOTO: EDI MASNEC

Absolutni mister Slovenije Dani Vuga (v ospredju) se jezi nad kolegi, ki trenirajo bodybuilding samo zato, da se lahko potem šopirijo s svojim mišičevjem.

Bodybuilderka Sabina Šolman iz Celja je obiskovalce navdušila z razvitimi nožnimi mišicami in izdelano parterno tehniko.

IZPRED PULTA

Po povišanju cen gostinskih uslug gostinci že beležijo upad števila gostov v večini lokalov. Po nekod skušajo to preprečiti s čim solidnejšo postavbo, da bi si tako zagotovili večji promet in s tem tudi boljše osebne dohodke. Ponekod jim za to ni mar, vsaj nekaterim v sicer dobro urejenih gostinskih kolektivih. Toda, ljudje pač pridemo v stik s posameznikom in po njem sodimo.

Prvič. V kvartopirskem Pigalu v Celju se mlajši natakariči ne ljubi ugasniti cigarete in zato kar z druge strani prodajnega pulta sprašuje (seveda glasno) goste za mizami, kaj hočejo. Ob dobronamerni pripombi, zabrusi, da je pač takšna njihova navada. Njena morda, čudno le, da starejše in prijaznejše natakariče iz istega lokala zmorejo pot do gosta.

Drugič. Registerske blagajne so posebna zanimivost naših lokalov. V hotelu Merx pri točilnem pultu dobiš zahtevano pi-jaco, plačaš, dobiš drobiž in ko zaprosiš še za račun, naleti pri mladi natakariči na začuden in jezen obraz. Kaj sploh hočeš? Nato naknadno natipka račun in ga vrže predte. Sprašujemo se, kako sicer sploh beleži tisto, kar prodaja.

Tretjič. Najbolj simpatična pa sta bila mlada natakarija v Pivnici celjskega Kopra. Ob pomanjkanju gostov, zasedene so bile »samo tri mize«, sta v čast naši košarki vneto trenirala metanje pivskih zamaškov v koš za odpadke.

Na zdravje!

M. S.

AMADEUS POROČA

Čeprav sem precej vroče nature, ob jesenskem padcu temperature slačenju štele so zadnje ure...

Umetnost je tudi v modi

Vesna Škodnik iz Prebolda se ukvarja s slikarstvom, svoje umetniško žilico pa zadnje čase prenaša tudi na modno kreacijo. Svoje dosežke je letos prikazala že na 15 modnih revijah po vsej Sloveniji. Poiskal jo je tudi pevec Božidar Volfand iz skupine Randes Vous oziroma F plus, da je za njihove fante sešila scenske kostime. Kljub temu Vesna še nima svojega Butika, ima pa svojo manekensko skupino VELBLOD s katero si bo zagotovo pridobila simpatije modnega občinstva in seveda reklamno naložbo, če bo svoj butik kdaj odprla.

Skupno življenje, ki ga krasi delavnost

V Pongracu pri Grižah sta v soboto praznovala 76-letna Stefanija in 78-letni Ivan Pirnat; za njima je 50 let skupnega življenja, ki ga krasi delavnost in poštenost.

Oba sta se rodila v delavskih družinah; Ivan v Trbovljah, Stefanija pa na Teharju. Ivan se je že zelo mlad zaposlil v rudniku. Polnih 34 let je rudaril, leta 1945 pa se je upokojil in se z družino preselil v Pongrac.

Stefanija se je izučila frizerstva, ko pa sta na svet privekala sinova Martin in Jan-ko, je skrbela le še za dru-

žino.

Obiskal sem jih dva dni pred zlato poroko in imela sta polne roke dela. Gospodinja je pekla pecivo, Ivan pa si je odtrgal nekaj časa za klepet. Čeprav sta že v letih, jima ne manjka veselja do dela, zakaj njuno življenje ni bilo vse skozi tesno povezano z njim. Ivan je po šihu se zidiral, da družina ni trpela pomanjkanja, Stefanija pa je tudi doma imela polne roke dela. Tudi lepo urejeno oko le hiše v Pongracu priča, da tam živita delovna človeka.

T. TAVCAR